

หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่เหมาะสม

เพื่อการพัฒนาประเทศ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว)

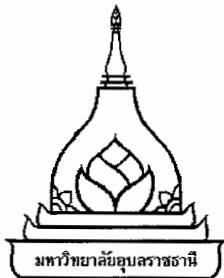

วิประสิทธิ์ สุวรรณวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนบูรณาการศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พ.ศ. 2551

ถิ่นที่เป็นของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

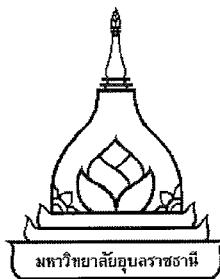

**APPROPRIATE ARCHITECTURE CURRICULUM FOR THE
DEVELOPMENT OF LAOS PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
(LAO.P.D.R)**

VIPRASITH SOUVANNAVONG

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ART
MAJER IN INTEGRAL DEVELOPMENT STUDIES
FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE
UBON RAJATHANEE UNIVERSITY
YEAR 2008**

COPYRIGHT OF UBON RAJATHANEE UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนบูรณาการศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์

เรื่อง หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว

ผู้วิจัย นายวิประสิทธิ์ สุวนันวงศ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ศาสตราจารย์ ดร.ประดอน วิโรจนกุญ)

กรรมการ

(ดร.กัญญา จึงวิมุตติพันธ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ มโนรัตน พินิจ)

คณบดี

(ศาสตราจารย์ ดร.อภิชัย พันธ์เสน)

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี รับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทิศ อินทร์ประสิทธิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีการศึกษา 2550

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีโดยความช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยม จาก
รองศาสตราจารย์ ดร. วิโรจน์ ศรีสุโกร และ ศาสตราจารย์ ดร. ประกอบ วิโรจนกุญ อาจารย์ที่ปรึกษา
ที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นในการศึกษาเป็นอย่างดีมาตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา
ขอขอบคุณ ดร. สุธิดา แจ่มใส ที่ได้ให้ความสนใจและคำชี้แนะในการเรียนในหลักสูตรนี้
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และบุรพคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสานวิชาความรู้
ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นต่างๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ
และขอขอบคุณมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่สนับสนุนทุนวิจัย “ทุนพัฒนาวิชาการระดับ
บัณฑิตศึกษา” เพื่อการทำวิจัย

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัทรียา วิสัยจร รองอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ที่ได้
ให้ความเอาใจใส่คุ้มครอง ให้ความสนใจและชักการทุนสนับสนุนการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบคุณ ท่าน แสงคำ พินิด ประธานสมาคมสถาปนิกและวิศวกรลาว รวมถึง
ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน จากองค์กรต่างๆ ที่ได้อนุญาตให้สัมภาษณ์ ให้คำชี้แนะ และข้อมูลที่เป็น
ประโยชน์อย่างยิ่งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ ท่าน ศาสตราจารย์ นิโลบล นาคพลังกุลและอาจารย์ ฤกษ์ชัย พลศรี ที่ช่วยตรวจสอบ
แก้ไขข้อความ พร้อมกับเสนอแนะ ที่ให้ความสนใจและชักการทุนสนับสนุนการศึกษา

ขอขอบคุณ อาจารย์ นิโลบล นาคพลังกุลและอาจารย์ ฤกษ์ชัย พลศรี ที่ช่วยตรวจสอบ
ภาษาไทยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายขอขอบคุณ ดวงมาลี สุวนนวางค์ ผู้เป็นครอบครัวที่ได้ให้การสนับสนุนและให้
กำลังใจแก่เข้าพเจ้าตลอดมา

(นายวิประสิทธิ์ สุวนนวางค์)

ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาประเทศไทย
สารานุรักษ์ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

โดย : วิประสิทธิ์ สุวนนวางค์

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : พัฒนบูรณาการศาสตร์

ประธานกรรมการที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ ศรีสุโภ

ศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ วิโรจน์กุญ

ศักดิ์สำคัญ : หลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตร์ การพัฒนา

สารานุรักษ์ประชาธิปไตย ประชาชนลาว มุ่งพัฒนาให้ประชาชนชาวหลวงพ้นจากความยากจนในปี ค.ศ. 2010 และให้ประเทศไทยพ้นจากการเป็นประเทศด้อยพัฒนาในปี ค.ศ. 2020 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและเร่งด่วนในการผลิตนักวิชาการที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและแผนพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล นักวิชาการสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นอีกหนึ่งสาขาวิชาที่ยังขาดแคลน และต้องการการพัฒนาให้เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงในระยะนี้ๆ การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ 1) กำหนดทิศทางของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว 2) ยกร่างหลักสูตร 4+1 (เรียนปริญญาตรี 4 ปีแล้วเรียนต่อปริญญาโท 1 ปี) ให้เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศไทย 3) ศึกษาความต้องการของสังคมต่อ 10 สาขาวิชาชีพ เนื้อหาทาง วิธีการทำการวิจัย ด้วยวิธีเชิงอนุมาน (Qualitative Research) ได้ดำเนินการดังนี้ 1) ทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค SWOT จากนั้นจึงมากำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายของคณะ 2) นำผลที่ได้จาก SWOT analysis มาช่วยกำหนด ปรัชญาหลักสูตร วัตถุประสงค์ กำหนดโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระและการประเมินผลที่เหมาะสม 3) จัดทำแบบสอบถามแบบวัดค่า แล้วเก็บข้อมูลจากบริษัทออกแบบและรับเหมา ก่อสร้าง ด้วยการหาค่าร้อยละนำมาจัดลำดับความสำคัญในแต่ละระดับวุฒิการศึกษา แล้วนำมากำหนดแผนความต้องการให้เปิดหลักสูตรการศึกษา ก่อนหรือหลังต่อไป

ผลที่ได้จากการวิจัย 1) วิสัยทัศน์ (Vision) “ เป็นแหล่งกฎหมายของชุมชน มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ผลิตบัณฑิตตามเป้าประสงค์ของชาติ ด้วยการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ไปควบคู่กับการรักษาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ”

พันธกิจ(Mission) สนับสนุนการพัฒนาครูอาจารย์และบุคลากร ปรับโครงสร้างและระบบการจัดการการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอน ส่งเสริมการทำวิจัย และนำผลงานวิจัยมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เข้าถึงแหล่งความรู้อย่างสะดวกสบาย เช่นร่วมกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชาติ 2) หลักสูตร 4+1 เรียนระดับปริญญาตรี 4 ปีแล้ว ทำการศึกษาปริญญาโทอีก 1 ปี ด้วยโครงสร้างหลักสูตรที่มีจำนวนหน่วยกิต 152 หน่วย จัดการเรียนการสอนแบบทวิภาค แบ่งเป็น 6 กลุ่มสาระ ได้แก่ กลุ่มสาระส่งเสริมพื้นฐานทักษะ 33 หน่วยกิต กลุ่มสาระ พฤติภูมิและหลักเกณฑ์พื้นฐาน 31 หน่วยกิต กลุ่มสาระศิลปะและประวัติศาสตร์ 16 หน่วยกิต กลุ่มสาระการออกแบบสถาปัตยกรรม 37 หน่วยกิต และฝึกงาน 3 หน่วยกิต เรียนระดับปริญญาโท 1 ปี ด้วยแผน ก1 โครงสร้างหลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิตรวม 36 หน่วยกิต จัดการเรียนการสอนแบบโครงการ 3) ความต้องการของสังคมต่อ 10 สาขาวิชาชีพเฉพาะทาง ในระดับปริญญาตรี กลุ่มสาขาวิชาชีพที่มีความต้องการมาก 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง สาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร สาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง และสาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน กลุ่มสาขาวิชาชีพที่มีความต้องการปานกลางมี 5 สาขาวิชาดังนี้ สาขาวิชาตკแต่งกายใน สาขาวิชาการเคหะ สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม สาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา และสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ ในระดับปริญญาโท สาขาวิชาชีพเฉพาะทางที่ต้องการมากมี 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบริหารงานการก่อสร้าง สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง สาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน สาขาวิชาที่ต้องการปานกลางมี 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาตკแต่งกายใน สาขาวิชาการเคหะ สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม คือสาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา และสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์

ABSTRACT

TITLE : APPROPRIATE ARCHITECTURE CURRICULUM FOR THE
DEVELOPMENT OF LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
BY : VIPRASITH SOUVANNAVONG
DEGREE : MASTER OF ARTS
MAJOR : INTEGRAL DEVELOPMENT STUDIES
CHAIR : ASSOC.PROF WIROTE SRISURO,Ph.D.
PROF. PRAKOB WIROJANAGUD,Ph.D.

KEYWORDS : CURRICULUM / ARCHITECTURE / DEVELOPMENT

Lao People's Democratic Republic aims to liberate its people from poverty by 2010 and itself from the status of an under-developed country by 2020. To achieve this, development of human resources is one of the key and immediate factors. Qualified academic personnel are demanded to meet the needs of the society and to implement the government's economic development plans. Architecture is one of the academic areas that lack qualified personnel who keep up with ongoing changes. This research study is meant to fulfill the following objectives 1) set the direction for the Faculty of Architecture at the National University of Laos, 2) propose a draft of the 4+1 curriculum (4 years of undergraduate studies and another year of graduate education for a master's degree) which is argued to be appropriate for the country's development, and 3) study the social demands for 10 specialized fields. The research method is qualitative by nature. Specifically, the procedures included 1) analyzing data with the SWOT technique and using the results to realize the faculty's vision, mission and goals, 2) using the results from the SWOT analysis to determine the curriculum's philosophy, objectives, structure, academic contents and appropriate evaluation methods, 3) creating standardized questionnaires, and 4) collecting data from design and construction companies. Percentage is used in prioritizing the data at different levels of education and, subsequently, in ranking the demands for and the opening of programs.

The results are as follows 1) the faculty's vision is "To be a source of wisdom for the community, to improve teaching, learning and research for higher quality of education and to

produce graduates who satisfy the country's demands by developing curricula as well as maintaining and promoting national arts and cultures.”; the mission is to encourage the faculty and personnel development, improve the structure and the system of educational management, support factors that facilitate teaching and learning, promote research and its pedagogical application, provide easy access to educational resources and encourage participation in activities concerning the national cultures and traditions, 2) the 4+1 curriculum includes 4 years of undergraduate studies to earn 152 credit units; this bi-semester program covers 6 content areas including 33 credit units of basic skills, 31 credit units of basic theories and principles, 16 credit units of arts and history, 14 credit units of environmental design, 18 credit units of structural design, 37 credit units of architectural design and 3 credit units of internship; one extra year of graduate education for a master's degree (under the ‘Kor 1’ plan) covers 36 credit units in a tri-semester structure, 3) as for the social demands for 10 specialized fields, the results showed that, at the undergraduate level, the five most demanded fields include Architecture, Construction management, Building technology, Urban environment, Ancient monuments preservation; the five moderately demanded fields are Interior design, Housing development, Landscape architecture, Advertising media design, Product design; at the graduate level, the five most demanded specialized fields include Construction management, Architecture, Urban environment, Building technology, Ancient monuments preservation while the moderately demanded fields are Interior design, Housing development, Landscape architecture, Advertising media design and Product design.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฉี
บทที่	

1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 กรอบแนวความคิดการวิจัย	4
1.4 วิธีการทำวิจัย	5
1.5 ขอบเขตของการศึกษา	5
1.6 ข้อจำกัดในการวิจัย	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.8 คำนิยามศัพท์เพื่อการวิจัย	7

2 แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร และวิธีการทำวิจัย

2.1 แนวความคิดและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร	9
2.1.1 ความหมายของหลักสูตร	9
2.1.2 แนวความคิดการออกแบบและรูปแบบหลักสูตร	11
2.1.2.1 รูปแบบหลักสูตรต่างๆ	11
2.1.2.2 รูปแบบที่ยึดถือในการออกแบบหลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตร์	17
2.1.3 ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร	18
2.1.3.1 ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของทaba	18
2.1.3.2 ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของ สสวท.	20
2.1.3.3 บทสรุปทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.2 ข้อกำหนดหลักสูตร	22
2.2.1. ข้อกำหนดหลักสูตรของประเทศไทย	22
2.2.1.1 หลักสูตรปริญญาตรี	22
2.2.1.2 หลักสูตรปริญญาโท	25
2.2.2 ข้อกำหนดหลักสูตรของ สปป.ลาว	28
2.2.2.1 หลักสูตรปริญญาตรี	28
2.2.2.2 หลักสูตรปริญญาโท	31
2.2.3 สรุปข้อกำหนดหลักสูตร	35
2.3 วิธีการทำวิจัย	40
2.3.1 การวิเคราะห์ขุดเป็นจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค	40
2.3.2 กระบวนการยกร่างหลักสูตร	41
2.3.3 การสำรวจความต้องการของสังคมที่มีต่อสาขาวิชา	
เฉพาะทาง 10 สาขา	42
3 การวิเคราะห์ข้อมูลและยกร่างหลักสูตร	
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	44
3.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	44
3.1.2 การวิเคราะห์ขุดเป็นจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค	48
3.1.3 การยกร่างวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายสถานศึกษา	77
3.2. การยกร่างหลักสูตร	85
3.2.1 การยกร่างปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร	86
3.2.2 การยกร่างโครงสร้างหลักสูตร	89
3.2.3 การวัดและการประเมินผล	99
3.3. การวิเคราะห์ความต้องการสาขาวิชาเฉพาะทาง	103
3.3.1 ความต้องการในระดับปริญญาตรี	104
3.3.2 ความต้องการในระดับปริญญาโท	106

สารบัญ (ต่อ)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.5.5 ข้อเสนอแนะจากคำตามปลายเปิด	127
4.5.6 ข้อเสนอแนะจากผู้วิจัย	129
เอกสารอ้างอิง	130
ภาคผนวก	
ก รายชื่อท่านผู้ทรงคุณวุฒิ	133
ข แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความต้องการ สาขาวิชาชีพเฉพาะทาง	136
ค แบบสอบถามความคิดเห็นครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่สังกัด คณะกรรมการศาสนา	141
ง รายวิชาในหลักสูตรปริญญาตรี	150
จ ผลการวิเคราะห์ความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง	155
ประวัติผู้วิจัย	157

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 สรุปความแตกต่างข้อกำหนดหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสาขาวิชารัฐประชานิพัทธ์ไทยประชานิพัทธ์และประเทศไทย	35
2.2 สรุปความแตกต่างข้อกำหนดหลักสูตรระดับปริญญาโทของสาขาวิชารัฐประชานิพัทธ์และประเทศไทย	37
3.1 สัดส่วนประชากร	48
3.2 สรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนด้านหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว	53
3.3 สรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนด้านกายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว	55
3.4 ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม ปี ค.ศ 2006-2010	64
3.5 ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาการศึกษาครั้งที่ 5 ปี ครั้งที่ 5 2006-2010 ของกระทรวงศึกษาธิการ	67
3.6 สรุปปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว	72
3.7 สรุปปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษา ของ กระทรวงศึกษา สปป.ลาว	73
3.8 SWOT Matrix ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว	76
3.9 การยกร่างวิสัยทัศน์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	78
3.10 การยกร่างพันธกิจ	79
3.11 การยกร่างเป้าหมาย	83
3.12 การจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรเดิม	91
3.13 การจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรใหม่	93
3.14 การยกร่างโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรี	95
3.15 โครงสร้างหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโท แผนก1	100
3.16 โครงสร้างหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโท แผนก2	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
3.17 เกณฑ์การประเมินผลการเรียนระดับปริญญาตรี	102
3.18 เกณฑ์การผ่านช่วงชั้นเรียนระดับปริญญาตรี	102
3.19 เกณฑ์การประเมินผลการเรียนระดับปริญญาโท	103
4.1 โครงสร้างหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนระดับปริญญาโท แผนก1	122
4.2 โครงสร้างหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนระดับปริญญาโท แผนก2	123

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	แผนที่ที่ตั้งประเทศ สปป. ลาว	2
2.1	ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบพื้นฐานของหลักสูตรตามแนวคิดของท่านฯ	18
2.2	รูปแบบในการวางแผนจัดสร้างหลักสูตรของท่านฯ	21
2.3	รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ สสวท.	22
2.4	วิธีการทำวิจัย	43
3.1	ความต้องการ สาขาวิชาชีพเฉพาะทาง 10 สาขา ในระดับปริญญาตรี ตามความคิดเห็นของท่านผู้ทรงคุณวุฒิ	49
3.2	ความต้องการ สาขาวิชาชีพเฉพาะทาง 10 สาขา ในระดับปริญญาโท ตามความคิดเห็นของท่านผู้ทรงคุณวุฒิ	49
3.3	กระบวนการยกเว้นปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร	87
3.4	กระบวนการยกเว้นหลักสูตร	90
4.1	สัดส่วนหมวดวิชาเรียน	114
4.2	สัดส่วนกิจกรรมการเรียนรู้	115
4.3	การจัดการเรียนการสอนหลักสูตร 4+1	128
4.4	ความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง	128

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยมีพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน 5 ประเทศ ได้แก่ ทิศตะวันตกติดกับประเทศไทย มีความยาวประมาณ 1,835 กิโลเมตร ทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับประเทศสหภาพพม่า มีความยาวประมาณ 236 กิโลเมตร ทิศเหนือติดกับประเทศไทยและประเทศจีน มีความยาวประมาณ 505 กิโลเมตร ทิศตะวันออกติดกับประเทศไทยและประเทศเวียดนาม (ส.ส.เวียดนาม) มีความยาวประมาณ 2,069 กิโลเมตร และทิศใต้ติดกับราชอาณาจักรกัมพูชา มีความยาวประมาณ 535 กิโลเมตร ประเทศไทย สปป.ลาวมีพื้นที่ 236,800 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 5,621,982 คน โดยจัดแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็น 3 กลุ่มหลักใหญ่ ๆ ได้แก่ ชนชาติลาวสูง ชนชาติลาวเทิง และชนชาติลาวถุ่ม และมีชนกลุ่มน้อยอีก 48 กลุ่มย่อย

จากความหลากหลายทางชาติพันธุ์ จึงทำให้ สปป.ลาว เป็นประเทศหนึ่งที่มีวัฒนธรรม อารยธรรมและประเพณีที่หลากหลายและงดงาม อีกทั้งยังมีโบราณสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หลายแห่ง จากลักษณะและเอกลักษณ์ที่โดดเด่นนี้ รัฐบาล สปป.ลาวจึงได้ให้ความสำคัญในการอนุรักษ์พร้อมทั้งได้มีการดำเนินการเสนอให้เป็นมรดกแห่งชาติและมรดกโลกเพื่อจะให้เป็นทรัพยากรอันทรงคุณค่าอยู่กับ สปป.ลาว และเป็นวิถีการดำรงชีวิตของชนชาติลาวสืบไป ซึ่งมรดกทางวัฒนธรรมเหล่านี้เอง ได้กลายเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวจากนานาประเทศ ได้เข้ามาท่องเที่ยวใน สปป.ลาว เพิ่มมากขึ้น นอกจาก สปป.ลาว จะมีพื้นที่ชายแดนติดกับ 5 ประเทศเพื่อนบ้านที่กล่าวมาแล้วนี้ ประเทศเพื่อนบ้านเหล่านี้ได้เสนอให้ประเทศไทย สปป.ลาวยังได้นำความร่วมมือดังกล่าวมาเป็นบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยอีกด้วย

ภาพที่ 1.1 แผนที่ที่ตั้งประเทศ สปป.ลาว

นอกจากสิ่งที่กล่าวมาแล้วยังมีความสำคัญอีกประการหนึ่งคือประเทศไทยได้เปิดตัวเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียน(ASEAN)ในปี ค.ศ.1997 และพร้อมจะเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มตลาดการค้าเสรีในปี ค.ศ. 2008 ทำให้การพัฒนาประเทศมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นอย่างเป็นลำดับและอย่างมีระบบ การพัฒนาในระยะที่ผ่านมาของรัฐบาล สปป.ลาว ได้ตระหนักรถึงความยากจนของประชาชนลาวซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการแก้ไข พร้อมกันนี้รัฐบาล สปป.ลาว ได้มีนโยบายและมีทิศทางแก้ไขปัญหานี้ไว้ในมติที่ประชุมองค์พระครรังที่ 8 และบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในปี ค.ศ. 2006-2010 โดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทย สปป.ลาว หลุดพ้นจากความยากจนและให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศด้อยพัฒนาในปี ค.ศ. 2020

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มีทิศทางการพัฒนาไว้หลายประการ ประเด็นที่สำคัญประการหนึ่งคือการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน โดยการส่งเสริมให้ประชาชนสร้างผลิตภัณฑ์พื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ให้เป็นสินค้าส่งออกพร้อมการสร้างงาน ด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบการอนุรักษ์วัฒนธรรมและอนุรักษ์ธรรมชาติ ส่งเสริมให้มีการกระจายการศึกษาไปยังชนบทโดยระบบสามัญศึกษา และในระดับอุดมศึกษาให้กระจายสู่ท้องถิ่นในระดับภูมิภาค พร้อมทั้งส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทต่อการศึกษาเพิ่มมากขึ้น โดยการอนุญาตให้เปิดสถานศึกษาเอกชนได้ในทุกระดับชั้น นอกจากนี้ยังได้ให้ความสำคัญต่อ

ประชาชนลาวทุก ๆ กลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นชนกลุ่มน้อยและชนเผ่าต่าง ๆ ทั้งที่จะอยู่ในเมืองหรือในชนบทห่างไกล ต่างมีสิทธิได้เข้ารับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะผู้หลงที่มีความประสงค์จะเข้ารับการศึกษาจะได้รับสิทธิเช่นเดียวกับผู้ชาย นอกจากนั้นยังให้เพิ่มอัตราการรับเข้าศึกษาต่อของทุกระดับการศึกษาให้ได้มากกว่าเดิม โดยให้รับเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 15 ของอัตราที่รับเข้าอยู่ในปัจจุบัน(กระทรวงศึกษาธิการ แผนพัฒนาการศึกษา ค.ศ. 2006-2010)

ด้านการพัฒนาศักยภาพ (Infrastructure) ประเทศไทย สปป.ลาว มุ่งเน้นการพัฒนา การคมนาคม โดยเฉพาะถนนที่มีการเชื่อมต่อระหว่างประเทศไทยและระหว่างเขตเมืองกับเขตชนบทเพื่อให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น พร้อมกับการให้ความสำคัญต่อการพัฒนามืองในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็น ชุมชนเมืองใหญ่ จนถึงชุมชนเมืองขนาดเล็กในภูมิภาค ด้วยการกำหนดระดับตัวเมืองออกเป็น 3 ระดับดังนี้ ระดับที่ 1 ได้แก่ นครหลวงเวียงจันทน์ ระดับที่ 2 ได้แก่ แขวงหลวงพระบาง แขวงสะวันนะเขต แขวงจำปาศักดิ์ ที่เหลือเป็นระดับที่ 3 เมืองแต่ละระดับจะต้องทำการจัดสร้าง และบริหารจัดการ ให้เป็นเมืองที่มีระเบียบ ถูกสุขอนามัยอีกทั้งให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของพื้นที่ เพื่อชีวิตและการเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

จากสาเหตุที่กล่าวมานี้ ทำให้ประเทศไทย สปป.ลาว มีความต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มี คุณภาพ และนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถสามารถสอดคล้องต่อการพัฒนาประเทศไทย ดังนั้น มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ได้ขานรับนโยบายตามมติที่ประชุมพรรคประชาชนปฏิวัติลาว ครั้งที่ 8 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี ค.ศ. 2006-2010 โดยนำมาจัดทำเป็น แผนพัฒนามหาวิทยาลัย ประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง คือ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้ หลากหลายสาขาวิชา ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศไทยและวัฒนธรรม สปป.ลาว

สถาปัตยกรรมศาสตร์เป็นอีกหนึ่งสาขาวิชาชีพหนึ่งที่บังขาดแคลนบุคลากรแต่มีความต้องการนักวิชาการด้านนี้เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ตามการขยายตัวของการพัฒนาประเทศไทย อธิการบดี มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ได้เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้ยกภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์นี้เป็นคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยได้รับการอนุมัติในปี ค.ศ. 2004 จากเริ่มต้นนี้คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ได้ให้ความสำคัญและตอบรับนโยบายตามแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาหลักสูตรที่มีอยู่แล้วและสร้างหลักสูตรใหม่ที่สามารถตอบสนองความต้องการบุคลากรเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี ค.ศ. 2006-2010 นี้

ในการพัฒนาหลักสูตรที่สามารถตอบสนองความต้องการและสอดคล้องกับการพัฒนา และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้ จะพัฒนาอย่างไรจึงจะสอดคล้องและเหมาะสมกับทิศทางการพัฒนาดังที่กล่าวมาแล้วนั้น คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีความจำเป็นต้องศึกษาสภาพปัจจุบัน

ของหลักสูตรที่มีอยู่แล้ว รวมถึงความต้องการหลักสูตรสาขาวิชาใหม่ที่ขาดแคลน โดยการยึดการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งความต้องการของชุมชนเข้ามาเป็นปัจจัยในการพัฒนาหลักสูตรทั้งในระดับบัณฑิตศึกษาและมหาบัณฑิตศึกษา รวมถึงการศึกษาความต้องการและการสร้างหลักสูตรระดับปริญญาโท (Master degree) และปริญญาเอก (Doctorate)ให้ขยายไปสู่ส่วนภูมิภาค เช่น ภาคเหนือที่แขวงหลวงพระบาง ภาคใต้ที่แขวงจำปาสักเป็นต้น

ด้วยความจำเป็นและเหตุปัจจัยดังกล่าวข้างต้นจึงจำเป็นทำการวิจัยเพื่อให้ได้หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่เหมาะสมสอดคล้องกับแผ่นพื้นที่พัฒนาประเทศและสภาพบริบทของ สปป.ลาว

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ในปัจจุบัน แล้วมากำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ต่อไป
- 1.2.2 เพื่อพัฒนาหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศ
- 1.2.3 เพื่อศึกษาความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทางใหม่ในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท

1.3 กรอบแนวความคิดในการทำวิจัย

ในการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคและการยกร่างวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย ในงานวิจัยนี้ดำเนินตามทฤษฎีของท่านสมนึก ชาตุทอง (เทคนิคการพัฒนาหลักสูตร สถาบันศึกษา, 2548)

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของทابา (Hilda Taba) มาใช้ในการวิเคราะห์โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

- 1.3.1 วิเคราะห์สภาพปัจจุหา ความต้องการ และความจำเป็นของสังคม
- 1.3.2 กำหนดจุดประสงค์ของการศึกษา
- 1.3.3 การเลือกเนื้อหา
- 1.3.4 การจัดระบบเนื้อหา
- 1.3.5 กำหนดการประเมินผลการเรียน

1.4 วิธีการทำวิจัย

การวิจัยนี้ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีเชิงอนุมาน (Qualitative Research) ซึ่งมีขั้นตอนในการวิจัยดังต่อไปนี้

1.4.1 การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค SWOT โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และศึกษาเป้าประสงค์และทิศทางการพัฒนาประเทศรวมไปถึงความต้องการของสังคม แล้วจึงวิเคราะห์ด้วยเหตุผล เพื่อชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญต่าง ๆ อันเป็นปัจจัยที่เป็นโอกาส และปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ซึ่งส่งผลโดยตรงทำให้มีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาระดับชาติ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ผลการประเมินหลักสูตรเมื่อปี ก.ศ. 2003 และสำรวจด้านศักยภาพของคณะกรรมการสถานศึกษาระดับชาติที่มีอยู่ในปัจจุบัน แล้วนำมาทำเป็น SWOT Matrix เพื่อเป็นกรอบแนวความคิดในการกำหนดทิศทางของคณะกรรมการสถานศึกษาระดับชาติ (วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย)

1.4.2 พัฒนาหลักสูตรให้ได้หลักสูตรที่กระชับและมีคุณภาพ เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศ โดยนำผลที่ได้จาก SWOT analysis มาช่วยกำหนด ปรัชญาหลักสูตร วัตถุประสงค์ กำหนดโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระที่เหมาะสมและการประเมินผล

1.4.3 ศึกษาความต้องการสาขาวิชาเฉพาะทางด้านต่าง ๆ ในจำนวน 10 สาขาวิชา ที่เห็นว่าสังคมจะมีความต้องการบุคลากรและนักวิชาการดังกล่าว เพื่อจัดลำดับความสำคัญในระดับวุฒิ การศึกษา และความประสงค์ให้เปิดหลักสูตรการศึกษาก่อนหรือหลัง

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

1.5.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากบริเวณเขตพื้นที่นั้นๆ หลวงเรียงจันทน์ แขวงหลวงพระบาง และแขวงจำปาศักดิ์ สถาปัตยกรรม

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.5.2.1 ศึกษาปัจจัยที่เป็นโอกาส อุปสรรค(จากภายนอก)และจุดแข็ง จุดอ่อน (ภายใน)ของคณะกรรมการสถานศึกษาระดับชาติ เพื่อยกร่างวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) เป้าหมาย หรือเป้าประสงค์ (Goal)

1.5.2.2 หลักสูตร 4 + 1 เป็นหลักสูตรที่เหมาะสม ด้วยการจัดทำร่างหลักสูตรเบื้องต้น แล้วจัดทำองค์ประกอบของเอกสารหลักสูตรประกอบด้วย ปรัชญา วัตถุประสงค์

(คุณลักษณะอันพึงประสงค์) โครงการสร้างหลักสูตร (ประสบการณ์ สาระการเรียนรู้ เวลา) และการประเมินผล

1.5.2.3 ศึกษาความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง 10 สาขาได้แก่ สาขาวิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาผังเมืองและสภาพแวดล้อม สาขาวิชาตกแต่งภายใน สาขาวิชา ภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาการเคหะ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร สาขาวิชาออกแบบสื่อ โฆษณา สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ สาขาวิชารอนรักษาโบราณสถาน และสาขาวิชาการบริหารงานสถาปัตยกรรมศาสตร์

1.5.3 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.3.1 กลุ่มอาจารย์ครูและบุคลากร จะเป็นกลุ่มที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นจุดแข็งจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค

1.5.3.2 กลุ่มบริษัทออกแบบและรับเหมาก่อสร้าง จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ความต้องการของสังคมต่อสาขาวิชาเฉพาะทาง 10 สาขา

1.6 ข้อจำกัดในการศึกษา

จากกลุ่มประชากรที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามบางกลุ่มอาจไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่จัดทำในระบบหน่วยกิต และอาชีพสถาปัตยกรรม คำตอบที่ได้อาจไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ผู้ทำวิจัยได้แก้ไขปัญหาโดยการออกแบบเครื่องมือเป็นแบบสอบถามและทดลองใช้แบบสอบถามก่อนลงเก็บข้อมูลจริง

อนึ่ง ในการลงพื้นที่เก็บรวมรวมข้อมูลมีข้อจำกัดเนื่องจากว่าพื้นที่ทั้ง 3 แห่งนี้อยู่ห่างไกลกัน จึงทำให้จะต้องใช้เงินประมาณและเวลาในการเดินทางลงพื้นที่ ผู้วิจัยต้องกำหนดจำนวนประชากรให้เหมาะสมตามงบประมาณและเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้มีอยู่ 4 ประการ ได้แก่

1.7.1 ประโยชน์จากการศึกษาปัจจัยที่เป็นจุดแข็งจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค จะเป็นข้อมูลให้ทราบว่าคุณภาพสถาปัตยกรรมศาสตร์จะดำเนินการไปในทิศทางไหน

1.7.2 ประโยชน์จากการพัฒนาหลักสูตร จะได้แนวความคิดในการจัดทำหลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตร์เบื้องต้น ให้เป็นหลักสูตรระชั้น โดยใช้เวลาในการศึกษาเพียงแต่ 4+1 ปี ให้

หมายเหตุการพัฒนาประเทศ สปป. ลาว และอาจเป็นแนวทางในการพัฒนาเป็นหลักสูตรจริง ต่อไป

1.7.3 ประโยชน์จากการศึกษาความต้องการของสังคมที่มีต่อสาขาวิชาชีพ เค婀ทาง 10 สาขาวิชา จะเป็นข้อมูลชี้ให้เห็นว่าควรจะทำหลักสูตรสาขาวิชาเฉพาะทางสาขาใด ก่อนและควรทำในระดับการศึกษาใด

1.7.4 ประโยชน์ต่อผู้ทำวิจัย คือ ได้เรียนรู้และเข้าใจถึงกระบวนการวิจัย การพัฒนา หลักสูตร ทฤษฎีและหลักเกณฑ์ต่างๆ ในกระบวนการวิจัยอันจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการ ประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ อีกทั้ง มหาวิทยาลัยแห่งชาติจะได้แนวทางในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อจะ นำไปใช้วิจัยพัฒนาสาขาวิชาอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยแห่งชาติตามต่อไป นอกจากนี้คณะกรรมการสถาบันฯ ศาสตร์จะได้หลักสูตรใหม่ที่ดีมีคุณภาพ และหมายเหตุที่จะใช้จัดการเรียนการสอนต่อไปได้

1.8 นิยามศัพท์เพื่อการวิจัย

ปัจจัยที่เป็นโอกาส หมายถึง สถานการณ์ภายนอกที่มีส่วนช่วยให้ผู้ดำเนินงานสามารถ ใช้ความพยายามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค หมายถึง สถานการณ์ภายนอกที่อาจมีผลกระทบทำให้ประสบ ความล้มเหลว ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง หมายถึง ข้อได้เปรียบจากสถานการณ์ภายในที่ทำให้ผู้ดำเนินการ สามารถนำมายังการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ปัจจัยที่เป็นจุดอ่อน หมายถึง ถึงที่ยังขาด(ภายใน)หรือมีข้อด้อยกว่า หรืออยู่ใน สถานภาพที่เสียเปรียบอันเป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงาน

หลักสูตร 4 + 1 หมายถึง หลักสูตรที่การจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี 4 ปี แล้ว ศึกษาต่อระดับปริญญาโทอีก 1 ปี

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแผนการจัดการเรียนรู้ใหม่ ให้ดีขึ้น เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

หมายเหตุ หมายถึง รูปแบบ จุดหมาย เนื้อหาหลักสูตร สำหรับช่วยให้นักศึกษามี ประสบการณ์ในวิชาชีพขั้นพื้นฐาน เพื่อไปปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาประเทศและความต้องการของ สังคมได้ และในส่วนที่เป็นโครงสร้างหลักสูตรและการประเมินผลจะต้องสอดคล้องกับเกณฑ์ของ กระทรวงศึกษาธิการ

โครงสร้างหลักสูตร หมายถึง การกำหนดมวลประสบการณ์ เนื้อหาสาระหรือรายวิชาที่ สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตลอดระยะเวลาที่อยู่ในสถานศึกษา โดยแสดงให้เห็นถึง

ความสัมพันธ์ระหว่างมวลประสบการณ์ เนื้อหาสาระหรือรายวิชา กับจำนวนเวลาในแต่ละภาคเรียน
ชั้นปีหรือช่วงชั้น (สมนึก ชาตุทอง, 2548 : 62)

สาขาวิชาเฉพาะทาง หมายถึง หมวดวิชาที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความ
ชำนาญเฉพาะทาง

สาขาวิชาเฉพาะทาง 10 สาขา หมายถึง สาขาวิชาที่เน้นการเรียนการสอนทางด้านวิชาชีพ
เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์ในวิชาชีพนั้น ๆ ได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์
สาขาวิชาผังเมืองและสภาพแวดล้อม สาขาวิชาตกแต่งภายใน สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์
สาขาวิชาการเคหะ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร สาขาวิชาออกแบบลิ่อโฆษณา สาขาวิชาออกแบบ
ผลิตภัณฑ์ สาขาวารอนรักษาโบราณสถานและ สาขาวิชาการบริหารงานสถาปัตยกรรมศาสตร์

บทที่ 2

แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร และวิธีการทำวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว เพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศ สถาปัตย์ ล้านน้ำ ผู้ที่ทำวิจัยได้ศึกษาเอกสารและกำหนดวิธีวิจัยดังนี้

- (1) ศึกษาความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและรูปแบบหลักสูตร ได้แก่ ความหมายหลักสูตร แนวคิดและรูปแบบหลักสูตร ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร
- (2) ศึกษาความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนดหลักสูตร ได้แก่ เกณฑ์ต่างๆ ที่จะเป็นบรรทัดฐานในการจัดทำหลักสูตรหรือการพัฒนาหลักสูตรและ
- (3) วิธีการทำวิจัย ดังจะได้กล่าวรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 แนวคิด และรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร

2.1.1 ความหมายของหลักสูตร

คำหมายคำที่หมายถึง “หลักสูตร” คำที่นักการศึกษาคุ้นเคยกันคือคำในภาษาอังกฤษเรียกว่า CURRICULUM ซึ่งมาจากภาษาละติน Currere แปลว่า ทางวิ่ง ลู่วิ่งที่นักวิ่งวิ่งเข้าสู่เส้นชัย (สมนึก ราดุทอง, 2548 : 3-4) และก็ยังมีคำในภาษาละตินอีก อาทิ RACECOURSE เมื่อนำมาใช้ในทางการศึกษาให้ความหมายว่า “หลักสูตร” (รูจิร์ ภู่สาระ, 2545: 1) นอกจากนี้นักการศึกษาได้ใช้คำอื่นๆ ที่ให้ความหมายใกล้เคียงหลักสูตรการศึกษา เช่น โปรแกรม (A PROGRAM OF STUDIES) คำนี้ใช้แทนความหมายของคำว่าหลักสูตร ซึ่งคนทั่วไปใช้คล้ายกับรายการลำดับรายวิชา ปัจจุบันยังมีการใช้คำนี้ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยการจัดลำดับรายวิชาแล้วเรียกว่าเป็น โปรแกรมการเรียน (รูจิร์ ภู่สาระ, 2545 : 1)

ความหมายของหลักสูตรนั้น นักวิชาการพยายามท่าน ได้ให้ความหมายไว้หลายลาย เช่น สมนึก ราดุทอง ได้กล่าวถึงนักการศึกษาต่างประเทศที่ได้ให้ความหมายหลักสูตร อาทิ เลวิสและมิลล์ (Lewis and Miel) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร หมายถึง สิ่งที่สังคมคาดหมายและมุ่งหวังให้เกิดกับเด็ก ทابา (Taba) แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรคือสื่อถือกลางหรือวิธีทางที่จะนำเด็กไปสู่ จุดหมายปลายทาง ต่อมาภายหลังปี ค.ศ.1970 กู๊ด (Cater V. GOOD) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร ไว้ว 3 ประการคือ ประการที่หนึ่ง หลักสูตร คือ เมื่อสาขาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา

ประการที่สอง หลักสูตร คือ เค้าโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่ต้องสอนโดยโรงเรียนเป็นผลจัดให้กับเด็กเพื่อให้มีความรู้ฉบับชั้นหรือรับในประกาศนียบัตร ประการที่สาม หลักสูตร คือ กลุ่มวิชา และการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งนักเรียนได้เล่าเรียนภายใต้คำแนะนำของโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

นักการศึกษาและองค์กรที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาในประเทศไทยได้ให้ความหมายหลักสูตรไว้ดังนี้ ศูนย์พัฒนาหลักสูตรได้แบ่งหลักสูตรออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรก คือ หลักสูตรแม่บท ได้แก่ ข้อกำหนด แนวทาง จุดหมาย และโครงสร้าง เนื้อหาสาระและกิจกรรมที่กำหนดให้โรงเรียนต่าง ๆ ปฏิบัติตาม ส่วนที่สองคือ เอกสารประกอบหลักสูตรและวัสดุการเรียน การสอนต่าง ๆ เช่น คู่มือครุ แผนการสอนต่าง ๆ (Syllabus) หนังสือเรียน ตำรา อุปกรณ์การสอน แบบฟอร์มต่าง ๆ ส่วนที่สามคือ กิจกรรม ได้แก่ การปฏิบัติ เช่น การบริหารหลักสูตร การบริการ วิชาการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผล

หลักสูตร คือ แผนหรือแนวทางการจัดระบบการศึกษาในระบบและนอกระบบ โรงเรียนที่ชี้แนะให้ผู้บริหารการศึกษา ครู อาจารย์ จัดประสบการณ์ทั้งมวล ตามที่หลักสูตรกำหนด เพื่อให้เยาวชนได้พัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติอันพึงประสงค์ ตามความมุ่งหมายของการศึกษาของชาติ (สวัสดิ์ ประทุมราช และคณะ, 2521 : 1)

หลักสูตร คือ โครงการ การจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการศึกษาตามกำหนดไว้ (สุนิตร คุณاجر, 2518 : 2)

หลักสูตร คือ แผนซึ่งประกอบด้วยจุดมุ่งหมายการศึกษา ประสบการณ์และการเรียนรู้ โดยขัดในลักษณะที่ประเมินผลได้่าย (Schaffarzick and Hampson eds, 1975 : 1)

หลักสูตร คือ ข้อกำหนดว่าด้วยจุดหมาย แนวทาง วิธีการ และเนื้อหาสาระ ใน การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทัศนคติและพุทธิกรรมตามที่ได้กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษา (กลุ่มวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2521 : 1)

หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบขัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึง จุดหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรม เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้ (ธารง บัวศรี, 2542 : 7)

หลักสูตร คือ การบูรณาการศิลปะการเรียนรู้ และมวลประสบการณ์ต่าง ๆ เช่น ด้วยกัน ซึ่งสามารถนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามสิ่งที่สังคมคาดหวังและมีการกำหนดแผนงาน ไว้ล่วงหน้า โดยสามารถปรับปรุงพัฒนาให้เชื่อประโยชน์ต่อ ผู้เรียน ได้มีความรู้ความสามารถสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล (สมนึก ชาตุทอง, 2549 : 3-4)

เมื่อได้พิจารณาจากคำนิยามของนักวิชาการทางการศึกษาหลายท่านดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของหลักสูตร คือ แผนการจัดการระบบการศึกษาทั้งในระบบ และนอกรอบสถานศึกษา ซึ่งได้ผ่านกระบวนการวิจัยและออกแบบพื้นฐานเศรษฐกิจและสังคม ในพื้นที่และช่วงระยะเวลา แผนนี้ประกอบด้วย จุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมและมวลประสบการณ์ ที่สามารถประเมินผลในพัฒนาการของผู้เรียนในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะคติ และพฤติกรรม ตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดฯ ไว้หรือตามที่สังคมคาดหวัง

2.1.2 แนวความคิดการออกแบบและรูปแบบหลักสูตร

2.1.2.1 รูปแบบหลักสูตรต่างๆ

1) แนวความคิดที่ยึดวิชาหรือรายวิชาเป็นหลัก (*Designs focused on Disciplines and Subjects*) แนวความคิดการออกแบบที่ยึดหลักวิชาเป็นหลักนี้ นักการศึกษามีความเห็นว่า สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับคือความรู้ที่มีอยู่ในวิชาหรือสาขาวิชาต่างๆ รูปแบบของหลักสูตรจึงจะท่องเที่ยว เน้นเนื้อหาวิชา ลูกจัดไว้เป็นระเบียบในรอบของแต่ละวิชา โดยเรียงลำดับตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น ความยากง่ายหรือเรียงตามขั้นของพัฒนาการ ต่อมาได้มีการปรับปรุงทำให้เกิดอิทธิพลของหลักสูตร คือ หลักสูตรสัมพันธ์วิชา (*The correlated curriculum*) หลักสูตรกว้าง (*The broad-field curriculum*) จุดหมายของหลักสูตร เพื่อพัฒนาและเพิ่มความเข้าใจ สภาพแวดล้อมรอบ ฯ ตัวผู้เรียน โดยใช้วิชาต่างๆ เป็นเครื่องมือ จุดหมายหลักสูตรนี้ โดยทั่วไปไม่ได้คำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นต่อสังคมเท่าใดนัก

แต่ละรายวิชาในหลักสูตรรายวิชานั้นการถ่ายทอดเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะ ซึ่งเนื้อหาสาระของแต่ละวิชาจะแยกกันเด็ดขาดและแยกการเรียนการสอนตามรายวิชานั้น ๆ

โครงสร้างของเนื้อหาแต่ละวิชาจะมีลำดับ (*Orderliness*) มีหลักและเหตุผล (*Logic*) มีการจัดเรียนเนื้อหาสาระวิธีการค้นคว้าของตนเอง โดยไม่มีการกล่าวถึงวิชาอื่น ๆ และไม่ได้เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับการปฏิบัติในสถานการณ์นั้น ๆ การเลือกเนื้อหาวิชา ด้วยการยึดคุณค่าที่มีอยู่ในตัวเนื้อเรื่องที่สอนนั้น

กิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งการบรรยายให้ผู้เรียนเป็นฝ่ายรับ และเรียนแบบจำเนื้อหาวิชา ส่วนการส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่น ๆ ถือว่าเป็นนอกหลักสูตร

การประเมินผลผู้เรียน มุ่งเปรียบเทียบเนื้อหาในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียน กับการเปลี่ยนแปลงความรู้และทักษะของผู้เรียนในวิชา

2) รูปแบบหลักสูตรสัมพันธ์วิชา (*The Correlated Curriculum*)

จุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรออกจากหลักสูตรรายวิชาที่มีข้อมูลพร่องอยู่ โดยการนำเอาเทคนิค

ใหม่มาใช้และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าร่วมในการวางแผนร่วมทั้งร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ใน การเรียน การสอนมากขึ้น แทนการท่องจำเนื้อหา ให้เป็นหลักสูตรที่มีความสัมพันธ์กันในหมวดวิชา คือ การนำเอาวิชามาคิดและวางแผนร่วมกันว่าจะจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใด เพื่อประโยชน์ต่อ ผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด จะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่าง 2 วิชาขึ้นไป แต่จะไม่ทำลายขอบเขตวิชาเดิม

วิธีการเขื่อมโยง จะทำทั้งในระดับความคิดและระดับโครงสร้าง โดย การนำเอาเนื้อหาของวิชาต่าง ๆ ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน มาจัดเนื้อหาเหล่านั้นในคราวเดียวกัน

การสร้างความสัมพันธ์ของวิชาเหล่านั้น ในทางโครงสร้างและเนื้อหา ของหลักสูตร มีวิธีปฏิบัติกันมา 3 วิธี คือ 1) ทำการเชื่อมโยงในข้อเท็จจริง คือ การนำเอาข้อเท็จจริง วิชาหนึ่งมาช่วยประกอบการสอนอีกวิชาหนึ่ง 2) ทำการสร้างสัมพันธ์ในหลักเกณฑ์ ด้วยการนำเอา หลักเกณฑ์ หรือแนวความคิดของวิชาหนึ่งไปใช้อธิบายเรื่องราวหรือแนวคิดวิชาหนึ่ง 3) ทำการ เชื่อมโยงในแง่ศีลธรรมและการปฏิบัติในสังคม โดยการนำเอาหลักศีลธรรมและหลักปฏิบัติของ สังคมมาเป็นเครื่องอ้างอิง

กิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการ เรียนมากขึ้น พร้อมทั้งมองเห็นโปรแกรม และได้เป็นส่วนรวมในสิ่งที่ตนจะเรียนชัดเจนขึ้น กิจกรรม มีมากขึ้นและก้าวข้างหน้ากว่าเดิม นอกจากนี้ยังเป็นการขยายตัว ran เรียนให้ก้าวข้างหน้ามากขึ้น

3) รูปแบบหลักสูตรกว้าง (The Broad-Field Curriculum) หลักสูตร ก้าว เป็นหลักสูตรที่ขยายจากหลักสูตรพสมพسانและหลักสูตรสหสัมพันธ์ ด้วยการกำหนดเนื้อหา ก้าว ๆ เพื่อนำความรู้ในกลุ่มวิชามาพสมพسانเพื่อเป็นหมวดวิชาเดียวกัน แนวคิดการจัดหลักสูตร แบบนี้จะมองการพสมพسانมากกว่าสองวิชาเข้าด้วยกัน และเชื่อมโยงให้เห็นถึงวิชาต่าง ๆ เหล่านั้น สัมพันธ์กัน ทำให้เกิดความเข้าใจ โนนทัศน์ (Concept) ก้าวขึ้น อาทิเช่น มนุษย์กับสังคม เพื่อ นำไปสู่คุณลักษณะที่เกี่ยวกับการตระหนักรู้ในตน มีมนุษย์สัมพันธ์ มีความสามารถในการครองชีพ และความรับผิดชอบตามหน้าที่พลเมืองที่ดี

จุดประสงค์ของแต่ละหมวดวิชาเป็นจุดประสงค์ร่วมกันของวิชาต่างๆ ที่นำมาร่วมกันไว้ ศาสตราจารย์ ดร. รัชรัตน์ บัวศรี ได้กล่าวว่าเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนของนำเสนอ จุดประสงค์ทั้งหมด (ซึ่งในหลักสูตรเรียกว่าความมุ่งหมาย) มานำเสนอไว้ดังนี้

เพื่อให้ความรู้และความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสังคม ให้ความรู้และรู้สึกชាយซึ่งในความเป็นมาของการเมืองของสังคม และวัฒนธรรมซึ่งแตกต่างชาติได้สร้างขึ้นมา ยอมรับคุณค่าในทางศีลธรรมและวัฒนธรรมยินดีปฏิบัติ ตามคุณค่าความจริงใจ มีความเข้าใจว่าสมาชิกของสังคมย่อมมีหน้าที่อำนวยประโยชน์ให้แก่สังคม

ตามวิถีทาง รู้จักการพัฒนาและความคิดเห็นของผู้อื่น มีความรู้และความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับกระบวนการปกครองในปัจจุบัน รู้จักลิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบ ซึ่งผลเมืองแต่ละคนพึงมีต่อสังคม มีความรู้ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับการผลิต การนริโภคและการส่วนทรัพยากรของสังคม รู้จักเหตุผลและรู้จักประเมินผล ยอมรับหลักการและกระบวนการที่ถูกต้องในการแก้ไขปัญหา

4) แนวความคิดที่ยึดกิจกรรมและปัญหาสังคมเป็นหลัก (Designs focused on Social Activities and Problems)

แนวความคิดการออกแบบหลักสูตรที่ยึดกิจกรรมและปัญหาสังคมเป็นหลักนี้ เป็นความพยายามที่จะพัฒนาอุปกรณ์จากหลักสูตรรายวิชา เป้าหมายหลักของแนวคิดนี้คือ หน้าที่ของบุคคลในสังคม ปัญหาสังคม และการเสริมสร้างสังคม แนวคิดนี้ขยายออกไปจนทำให้เกิดหลักสูตรแกน(The core curriculum) ซึ่งเป็นหลักสูตรบังคับสำหรับผู้เรียนทุกคน เพราะถือว่าปัญหาสังคมเป็นปัญหาร่วมของทุกคน จุดประสงค์มุ่งเชื่อมวิชาได้วิชาหนึ่งกับกลุ่มวิชาอื่น ๆ โดยการเชื่อมเนื้อหาวิชาที่มีความสัมพันธ์กันได้ เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดวิชาใหม่

การปรับปรุงและเชื่อมโยงวิชาอิกรูปแบบหนึ่ง คือการยึดวิชาหนึ่งเป็นแกนแล้วกำหนดหัวข้อการเรียนให้ครอบคลุมวิชาอื่น เน้นความต้องการของสังคมและมีสัดส่วนของวิชาตามที่ผู้เรียนทุกคนต้องการ เนื้อหาวิชาแกนเป็นลักษณะการแก้ไขปัญหา โดยนำเนื้อหาจากปัญหาทางสังคม รวมถึงส่วนที่ผู้ทำหลักสูตรพิจารณาเห็นว่าสำคัญต่อการศึกษาทั่วไป คือเนื้อหาของหลักสูตรแบบนี้จะไม่มีขอบเขตของวิชาต่าง ๆ ที่นำมาร่วมกัน ได้มีการตีความหมายหลักสูตรนี้ไว้ 3 ความหมาย (สำรับ บัวศรี, 2542 : 185) ดังนี้

(1) หมายถึง การนำเอาวิชาต่าง ๆ มาผสมผสานกัน โดยใช้หัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาสังคมปัจจุบัน ปัญหาของผู้เรียน หรือปัญหาทางประวัติศาสตร์มาผสมผสาน

(2) หมายถึง การประกอบความรู้ทักษะและเจตคติที่ได้เลือกสรรแล้ว และเห็นว่ามีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคน นำสิ่งที่เลือกมาจัดในลักษณะหลักสูตรกว้าง ไม่แยกเป็นรายวิชา

(3) หมายถึง การประกอบวิชาต่าง ๆ ซึ่งได้รับการพิจารณาแล้วว่า สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคน

ด้านการเรียนการสอน ผู้เรียนมีโอกาสได้ร่วมวางแผนและลงมือแก้ปัญหา มีการจัดเวลาเรียนสำหรับแกนกลางประมาณ 2-3 คาบ โดยให้ครูเป็นศูนย์กลางและให้ครูอื่น ๆ มาช่วยกิจกรรม การแนะนำเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรแบบนี้

5) แนวความคิดที่ยึดความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก

(Designs focused on Individual Needs and Interests) การออกแบบหลักสูตรตามแนวความคิดของนักศึกษาที่ยึดความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลักนี้ ถือว่าความสนใจของผู้เรียนในปัจจุบันมีความสำคัญกว่าสิ่งใด เป็นการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สิ่งที่บรรจุในหลักสูตรจะเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับผู้เรียนและเป็นปัญหาที่ผู้เรียนสนใจ หลักสูตรจะไม่กำหนดอะไรไว้แน่นอนหากแต่จะเป็นสิ่งที่ผู้สอนและผู้เรียนจะตกลงกัน หลักสูตรที่จัดในครุนี้จะมีชื่อเรียกออกเป็น หลักสูตรประสบการณ์(The Experience Curriculum) หลักสูตรยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง(The child-Centered Curriculum) เป็นรูปแบบของหลักสูตรแบบนี้ที่มีชื่อเสียงมีชื่อเรียกอีก 2 ชื่อว่า หลักสูตรกิจกรรม(Activity Curriculum) และหลักสูตรยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง(Child Centered Curriculum)

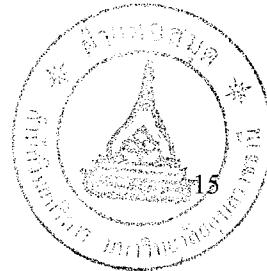
จุดประสงค์ของหลักสูตรนี้ มุ่งความสนใจของผู้เรียนเป็นตัวกำหนดเนื้อหาและโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งมีวิธีการตระหนักรู้ที่นักเรียนสามารถนำความสนใจของตัวเองมาใช้ในการเรียน การจัดหลักสูตรนี้ยึดหลักว่าผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ซึ่งเอื้อให้เกิดประสบการณ์ที่มีประโยชน์ และมีการวางแผนร่วมกัน ด้วยการนำเอาหลักปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนาการนิยม (Progressivism) นั่นคือผู้เรียนจะต้องรู้จักวิธีการแก้ปัญหาและลงมือกระทำ วางแผนด้วยตนเองดังนั้นจึงนับว่าเป็นการเรียนโดยการกระทำ (Learning by doing)

การจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตรจะยึดเอากิจกรรมและประสบการณ์เป็นหลัก และจัดเนื้อหาสาระของเรื่องที่เรียนเป็นหน่วยประสบการณ์ต่าง ๆ จากการยึดกิจกรรมเป็นหลักนี้ การทำกิจกรรมใด ๆ ของผู้เรียนย่อมหวังผล และเป็นหน้าที่ของผู้สอนต้องค้นหาให้พบแล้วสร้างเป็นบันไดในการสร้างกิจกรรมที่มีประโยชน์ทางการศึกษาแก่ผู้เรียนร่วมกัน ด้วยการอาศัยความรู้เรื่องพัฒนาการของเด็ก พื้นฐานของครอบครัว ซึ่งจะชี้ถึงค่านิยมและความสนใจ โดยการเรียนการสอนเน้นการแก้ปัญหาให้ผู้เรียนได้วางแผนลงมือเพื่อหาประสบการณ์อันจะเกิดการแก้ปัญหานั้น ๆ ด้วยตนเอง

แผนการสอนไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าแต่ก็มีให้หมายความว่าผู้สอนจะไม่ได้เตรียมตัวสอน สิ่งที่ผู้สอนจะต้องทำก่อนคือ การสำรวจความสนใจของผู้เรียน ช่วยผู้เรียนเลือกว่าเรื่องใดที่มีคุณค่าแก่การศึกษา เมื่อลงมือสอนผู้สอนจะช่วยผู้เรียนวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ นับแต่เริ่มก็ให้ปัญหางบนคิดกันแล้ว คือ ปัญหาที่จะทำนั้นจะทำอะไร ทำอย่างไร และเมื่อใด และจำต้องอาศัยอะไรเป็นเครื่องมือ เพื่อให้การกระทำสำเร็จผล ปัญหาและอุปสรรคที่จำเป็นต้องแก้ไขเป็นการล่วงหน้านี้มีอะไรบ้าง อิกทั้งช่วยการประเมินผลกิจกรรมที่ทำไปแล้ว

6) แนวความคิดที่ยึดความสามารถเฉพาะของผู้เรียนเป็นหลัก (Designs focused on Species Competencies)

แนวความคิดของหลักสูตรที่ยึดความสามารถเฉพาะของ

ผู้เรียนเป็นหลักนี้ การออกแบบหลักสูตรจะใช้ความสามารถของผู้เรียนในการกำหนดเป็นทักษะด้านต่าง ๆ จัดเรียงลำดับกันไป โดยการแบ่งตามกลุ่มวิชาหรือหมวดวิชาตามแต่ละดาวที่จัดหลักสูตรที่ยึดแนวความคิดนี้จะมีชื่อเรียกว่าหลักสูตรเกณฑ์ความสามารถ (The Competency Based Curriculum)

หลักสูตรเกณฑ์ความสามารถนี้จะมีความสัมพันธ์โดยตรงระหว่าง

จุดหมาย กิจกรรมการเรียนและความสามารถในการปฏิบัติของผู้เรียน ทักษะ ความสามารถ เทคนิค และค่านิยม ซึ่งมีประโยชน์ต่อชีวิตทั้งในปัจจุบันและอนาคตของผู้เรียน จะถูกนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างหลากหลาย ของหลักสูตรนี้และเมื่อผู้เรียนได้เรียนแล้วจะสามารถปรับตัวได้ทันต่อความต้องการของสังคมได้

โครงสร้างของหลักสูตรจะแสดงให้เห็นถึงเกณฑ์ความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่ต้องการให้นักเรียนมี โดยได้รับการกำหนดรายละเอียดในแต่ละชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรมการเรียนการสอน นักพัฒนาหลักสูตรจะต้องกำหนดกลุ่ม

วิชาต่าง ๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ก่อน โดยกำหนดเกณฑ์ขึ้นและแยกแยะความสามารถพื้นฐานในแต่ละชั้น ซึ่งความสามารถพื้นฐานที่กำหนดขึ้นในรูปแบบพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ ซึ่งมีการตรวจสอบการปฏิบัติของผู้เรียนก่อนที่จะผ่านไปเรียนต่อไป

การประเมินผลผู้เรียนจะเน้นที่พฤติกรรมสังเกตเห็นได้ ตามมาตรฐาน หรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

7) แนวความคิดที่ยึดทักษะในกระบวนการเรียนรู้เป็นหลัก (Designs focused on Process Skills) แนวความคิดของหลักสูตรที่ยึดทักษะในกระบวนการเรียนรู้เป็นหลัก

เป็นการพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาอีกทางหนึ่ง ที่มุ่งเน้นในเรื่องวิธีการมากกว่าเนื้อหาวิชา โดยถือว่า ความรู้เป็นเพียงพาหนะที่นำไปสู่จุดประสงค์ของการเรียนการสอน แต่ไม่ใช่จุดหมายปลายทางของหลักสูตร หลักสูตรที่ออกแบบตามแนวคิดนี้จะเรียกว่า หลักสูตรมุ่งกระบวนการ (The process Approach Curriculum)

รูปแบบหลักสูตรมุ่งกระบวนการ เป็นหลักสูตรที่ให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดระบบการเรียน โดยยึดงานหรือกิจกรรมเป็นหลัก ครูเป็นเพียงผู้เสนอแนะแนวทาง โดยมุ่งเน้นวิธีการมากกว่าการให้เนื้อหา หรือวิธีการเรียนการสอนด้วยกระบวนการ เช่น การแก้ปัญหาด้วยการค้นคว้า หลักสูตรนี้มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนใช้การสังเกต จำแนก การพิจารณา และการทดลองเป็นหลักในการหาความรู้ ส่วนเนื้อหาเป็นเพียงเครื่องมือนำมายประกอบในวิธีการ และส่วนที่กำหนดไว้แน่นอน การประเมินผลผู้เรียน มุ่งเน้นที่กระบวนการทำงานที่ผู้เรียนปฏิบัติมากกว่าผลของคำตอบจากการปฏิบัติ ศ.ดร. บุญชุม ศรีสะอาด ได้กล่าวถึง ท่านเบอร์แมน ซึ่งเป็นผู้มีความคิดเห็นว่าจุดหมายของการศึกษา คือการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในด้านทักษะกระบวนการ หรือ บุคคลสามารถแก้ปัญหาของตนเอง และแก้ไขสถานการณ์ที่ตนร่วมอยู่ได้

โดยง่าย โดยได้ระบุทักษะกระบวนการมี 8 ข้อ คือ การรับรู้ (Perceiving) การสื่อสาร การรัก (Loving) การตัดสินใจ การรู้ (Knowing) การจัดระบบ (Organization) การสร้างสรรค์ และการสร้างค่านิยม (Berman, 1986 : 10)

8) แนวความคิดที่ยึดหลักการผสมผสานทั้งด้านกระบวนการและความรู้

(Designs focused on Integration of Knowledge and Process) แนวความคิดหลักสูตรที่ยึดหลักการผสมผสานทั้งด้านกระบวนการและความรู้นี้ ได้มีการออกแบบโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจิตวิทยาเกสตาทที่ชี้ต้องการเห็นภาพรวมของเนื้อหาวิชาและกระบวนการในการเรียนการสอนทำให้มองเห็นว่ามีการแยกวิชาออกจากกัน หลักสูตรที่ยึดแนวความคิดนี้มีชื่อเรียกว่า หลักสูตรบูรณาการ (The Integrated Curriculum) หลักสูตรเพื่อชีวิตและสังคม (The Social Process and Life Function Curriculum)

รูปแบบหลักสูตรบูรณาการนี้ผู้ทำหลักสูตรจะต้องการพิจารณาด้วยหลัก 5 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง การบูรณาการความรู้และกระบวนการเรียนรู้ ปัจจุบันมีปริมาณความรู้มากขึ้น สภาพและปัญหาสังคมมีความซับซ้อนยิ่งกว่าเดิม ถ้าจะให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ กระบวนการเรียนรู้จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความรู้ ผู้เรียนจะต้องรู้ว่าตนจะแสวงหาความรู้อย่างไร

ประการที่สอง การบูรณาการระหว่างการพัฒนาความรู้และการพัฒนาจิตใจ สองสิ่งนี้มีความสำคัญต่อผู้เรียน ถ้าได้รับประสบการณ์ที่สร้างความรู้สึกเพิงพอใจ และประทับใจ ก็จะทำให้ผู้เรียนมุ่งมั่นในการเรียนและเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่สาม คือ การบูรณาการและการกระทำ ซึ่งสำคัญไม่น้อยไปกว่าความรู้และจิตใจ นับเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการบูรณาการความรู้และการกระทำเข้าด้วยกันซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น

ประการที่สี่ เป็นการบูรณาการทฤษฎีกับสิ่งที่เป็นอยู่ในชีวิต ประจำวันของผู้เรียน ผู้ออกแบบหลักสูตรต้องแน่ใจว่า วิชาที่สอนหรือหลักสูตรที่บูรณาการขึ้นใหม่นั้น มีความหมายและมีคุณค่าต่อชีวิตของผู้เรียน ไม่ว่าจะไปอยู่ที่ใด

ประการที่ห้า เป็นการบูรณาการวิชาต่าง ๆ โดยการนำเอาเนื้อหาวิชาหนึ่งเสริมอีกวิชาหนึ่งเพื่อให้ได้รับความรู้และเจตคติตามที่ต้องการ

กล่าวโดยสรุป ผู้ทำหลักสูตร ได้รวบรวม คัดเลือกตัดตอน เนื้อหาจากหลายสาขาวิชา มาจัดเป็นกลุ่มหรือเป็นหมวดหมู่ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์

อย่างต่อเนื่อง มีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตต่อการพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรบูรณาการมีจุดมุ่งหมายเน้นที่ ตัวผู้เรียนและปัญหาสังคมเป็นหลัก

2.1.2.2 รูปแบบที่ยึดถือในการออกแบบหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์

1) รูปแบบหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ประเทศไทย การพิจารณา

รูปแบบของหลักสูตรที่ยึดถือในการเรียนการสอนสถาปัตยกรรมศาสตร์ ในประเทศไทยนี้ ผู้ทำวิจัยได้นำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัย 5 แห่งในประเทศไทย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใน การเดือนมหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งดังกล่าว ด้วยเหตุผลดังนี้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อตั้งเป็นแห่งแรกและเป็นต้นแบบของหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่มีวิวัฒนาการขยายตัวจนมาถึงปัจจุบันนี้ ถัดมาคือคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นคณะที่ก่อตั้งขึ้นอยู่บนพื้นฐานของชุมชนที่มีวัฒนธรรมและการดำรงชีวิต รวมไปถึงรูปแบบสถาปัตยกรรมที่คล้ายกับประเทศไทย สปป.ลาว สุดท้ายคือคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งได้จัดทำหลักสูตร ระบบ 4 + 2 และเปิดสอนมาแล้ว ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มีแนวทางเดียวกันกับงานวิจัยในฉบับนี้

เมื่อวิเคราะห์หลักสูตรทั้ง 5 หลักสูตร จะเห็นได้ว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้นได้ยึดถือรูปแบบรายวิชาเป็นหลัก เพื่อให้ความรู้พื้นฐานแก่ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างกว้าง ๆ และเพื่อให้นักศึกษามีความสามารถคิด ได้อย่างกว้างขวางและนำไปแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ในชีวิৎประจำได้ ส่วนในวิชาการออกแบบสถาปัตยกรรมศาสตร์ ได้ยึดถือรูปแบบที่เน้นทางด้านความรู้และทักษะเข้าด้วยกัน ด้วยการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้เรียนมาจากการเรียนมาประยุกต์ใช้หรือคิดร่วมในการออกแบบและเน้นให้มีความชำนาญในกระบวนการการทำงาน ส่วนหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นหลักสูตรที่ตอบสนองผู้เรียนอยู่สองกลุ่มคือกลุ่มที่มีทักษะในการกระบวนการออกแบบ และกลุ่มที่สนใจในงานวิจัย

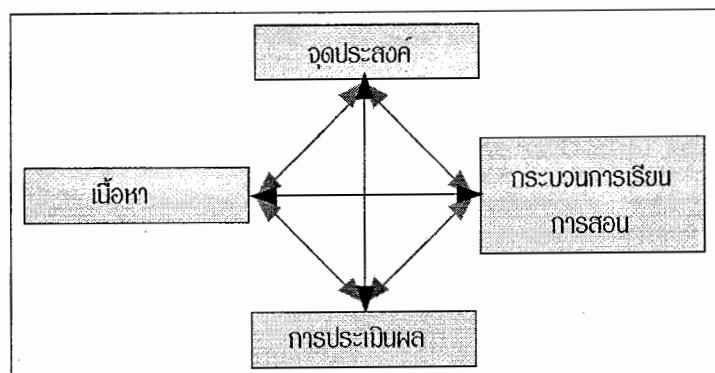
2) รูปแบบที่ยึดถือในการออกแบบหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ ใน สปป.ลาว คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ได้ออกแบบหลักสูตรด้วยการยึดถือรูปแบบหมวดวิชา โดยการนำรายวิชาต่างๆ เหล่านี้มาจัดเป็นหมวดวิชา(เป็นเพียงรูปแบบ) แต่ วิธีการสอนยังแยกเป็นรายวิชาอย่างอิสระ หลักสูตรที่จัดทำขึ้นมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ที่หลากหลาย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ด้วยหลักที่ว่า “รอบรู้กว้าง รู้คิดอย่างสร้างสรรค์ และรู้นำไปพัฒนาใช้เข้ากับงานที่รับผิดชอบ” ไม่ว่าจะทำงานในเขตเมืองหรือในเขตท้องถิ่น จุดเด่นของรูปแบบนี้ คือผู้สอนไม่ได้เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของวิชาต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียน

จำนวนหนึ่งไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนมาเข้ามายังกับอีกวิชาหนึ่ง หรือนำไปประยุกต์ใช้กับอีกวิชาหนึ่ง ยกเว้นวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่ได้ศึกษาแบบมุ่งเน้นทางด้านความรู้และกระบวนการหรือเรียกว่ารูปแบบ บูรณาการ ที่มุ่งให้นักศึกษาสร้างระบบการการออกแบบด้วยการรวบรวมองค์ความรู้จากวิชาอื่น ๆ ร่วมกัน ที่เกี่ยวข้องกับโครงการออกแบบด้วยการนั่น ๆ และนำมาคิดร่วมกับกระบวนการและการการออกแบบและพัฒนาแบบเพื่อให้ได้แบบที่ดีตามวิธีการและขั้นตอนการออกแบบ

2.1.3 ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร มีนักการศึกษาหลายท่าน เช่น ดร. สมนึก ชาตุทอง ท่าน ดร. บุญชุม ศรีสะอดาด รุจิร์ ภู่สาระ ได้เขียนทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร โดยอ้างอิงถึงนักการศึกษาชาวต่างประเทศ เช่น เซลเวอร์ (JGelen Saylor) และอเล็กซานเดอร์ (William M Alexander) ไทเลอร์ (Ralph W Tyler) ทابา (Hilda Taba) ได้เขียนทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร ไว้อย่างกว้างขวาง ซึ่งผู้ทำวิจัยได้ศึกษาทฤษฎีเหล่านี้แล้วเห็นว่า ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของท่านทั้งสอง สถา渥 เป็นทฤษฎีที่ได้ศึกษาข้อมูลอย่างครอบคลุมและได้รับการยอมรับในวงการพัฒนาที่เข้าใจง่ายและนำไปสู่การปฏิบัติได้ ดังนั้นผู้ทำวิจัยจะขอกล่าวทฤษฎีทั้งสองดังต่อไปนี้

2.1.3.1 ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของทابา (Hilda Taba) ได้ให้ความเห็นว่าพื้นฐานของหลักสูตรหนึ่ง ๆ จะมีองค์ประกอบ 4 ประการ ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน องค์ประกอบเหล่านี้ได้แก่ 1) จุดประสงค์ 2) เนื้อหา 3) กระบวนการเรียนการสอน 4) การประเมินผล ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบพื้นฐานของหลักสูตรตามแนวคิดของทابา
(บุญชุม ศรีสะอดาด, 2546 : 66)

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของทaba ได้แบ่งออกเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพปัจุบัน ความต้องการและความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคมรวมทั้งการรวบรวมข้อมูลหรือศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ตลอดจนธรรมชาติของความรู้แล้วสรุปให้ได้ความเห็นหรือความต้องการของสังคมเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดจุดประสงค์ของการศึกษาโดยอาศัยข้อมูลจาก

ขั้นตอนที่ 1 เป็นหลัก แล้วนำมายิ่งใหญ่ใน 4 ประเด็น ได้แก่ (1) แนวคิดรวบยอด(Concept) ที่จะต้องเรียน (2) เจตคติที่ควรจะเป็น (3) วิธีการคิด ที่จะได้รับจากการเสนอแนะ (4) อุปนิสัยและทักษะที่ควรจะรอบรู้ จุดประสงค์ที่ได้ในขั้นตอนนี้ควรจะเป็นพื้นฐานในการสอนของครูและควรหลีกเลี่ยงระยะเวลาบานานในการกำหนดวัตถุประสงค์รวมทั้งควรมีการปรับปรุงวัตถุประสงค์อยู่เสมอ

ขั้นตอนที่ 3 การเลือกเนื้อหา ด้วยการเริ่มจากการเลือกหัวข้อของเนื้อหา และควรกำหนดทิศทางไว้อย่างชัดเจน เหตุผลในการเลือกหัวข้อจะมีผลโดยตรงต่อการเลือกเนื้อหา ซึ่งจะต้องสามารถตอบคำถามที่ว่าจะให้นักเรียนอายุเท่านี้รับรู้ในระดับไหน หัวข้อในเนื้อหาได้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียน คำถามเหล่านี้จำเป็นต้องคำนึงถึงในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้เนื้อหาตรงกับความต้องการและความจำเป็นของสังคม

ขั้นตอนที่ 4 การจัดระบบเนื้อหา ควรเริ่มจากหัวข้อeasy ๆ เพื่อนำไปสู่หัวข้อที่ลึกซึ้งขึ้น การดำเนินการนี้ก็พัฒนาหลักสูตรจะต้องเข้าใจกรรมที่ผู้เรียนต้องการเพื่อให้มีพัฒนาการอย่างเหมาะสมจะทำให้การจัดระบบเนื้อหาประสบความสำเร็จได้

ขั้นตอนที่ 5 คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ โดยอาศัยความรู้ที่เกี่ยวกับกระบวนการการเรียนรู้และวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นแนวทาง

ขั้นตอนที่ 6 จัดระเบียบเรียงลำดับขั้นตอนของประสบการณ์โดยคำนึงถึง ระดับการพัฒนาของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 7 การประเมินผลควรมีการประเมินผลการเรียนเป็นระยะ ๆ

ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อให้ทราบว่าการพัฒนาหลักสูตรประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด โดยการพิจารณาว่า ผู้เรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เมื่อหาและกระบวนการมีความเหมาะสมเพียงใด

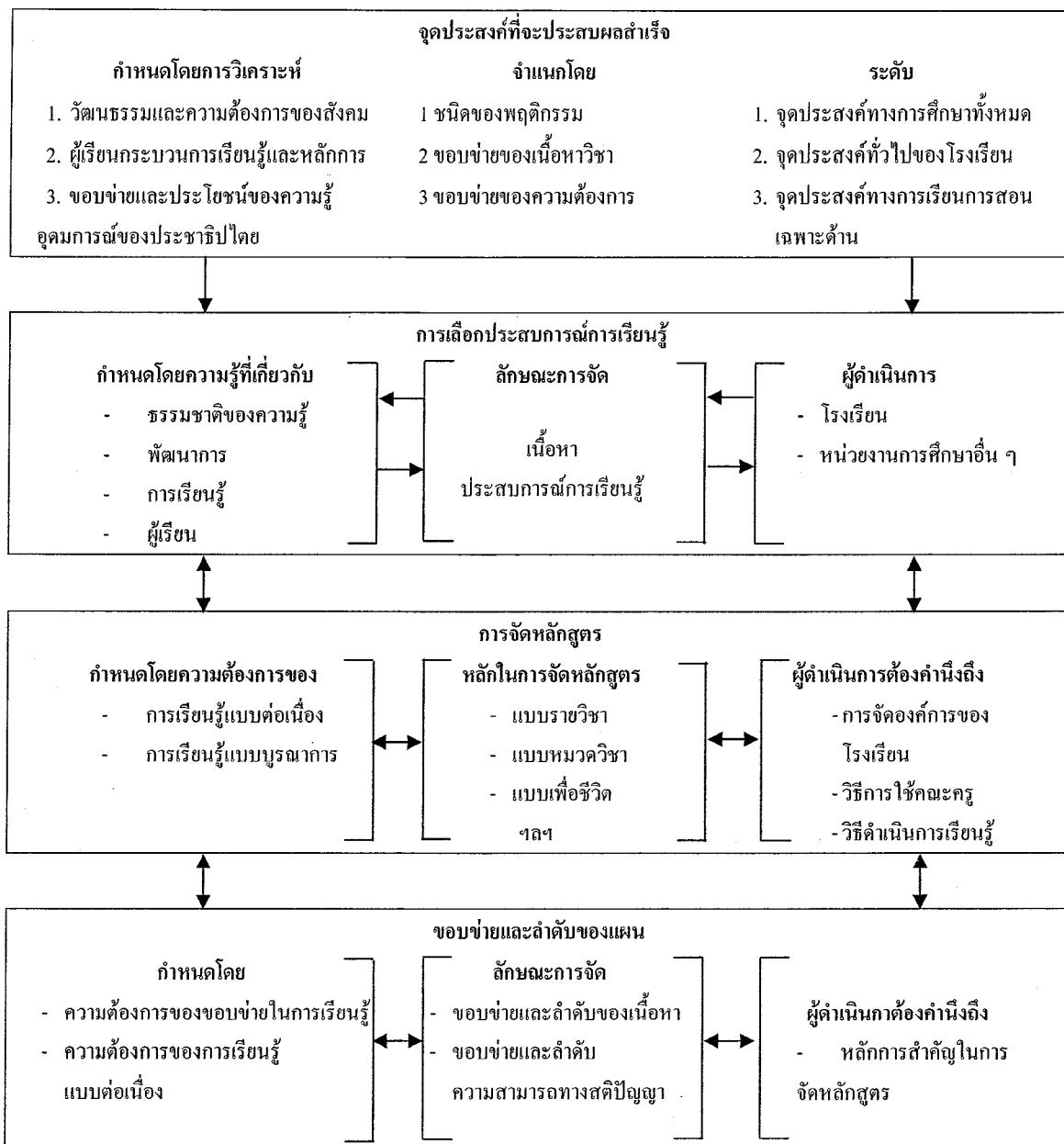
ขั้นตอนที่ 8 ตรวจสอบความเหมาะสมและความคงที่ด้วยการตรวจสอบ ว่า เค้าโครงของเนื้อหาสอดคล้องกับแนวความคิด ภาพรวม โดยตรวจสอบตามแนวคำนึงดังนี้

- 1) เนื้อหาวิชาที่จัดขึ้นเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์หรือไม่
 2) ลำดับขั้นตอนเนื้อหาเป็นไปอย่างราบรื่นหรือไม่
 3) กิจกรรมการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้มแข็งความคิดให้กว้างขวางหรือไม่
 4) ประสบการณ์การเรียนได้ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์หรือไม่
 5) ประสบการณ์การเรียนที่จัดขึ้นมีความเหมาะสมเพียงใด
 6) บทเรียนเหมาะสมกับบรรยายการสอนในสถานศึกษาหรือไม่
 ทابาฯได้เสนอรูปแบบในการวางแผนจัดสร้างหลักสูตร ดังภาพที่ 2.2
- 2.1.3.2 ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของ สสวท.** การพัฒนาหลักสูตรของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(สสวท.) ได้จัดทำการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาอย่างครบวงจร กล่าวคือทำการปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวิทยาการด้านวิทยาศาสตร์ไปพร้อมๆ กับการพัฒนาแผนการเรียนการสอนและการวัดผล ด้วยการยึดรูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการระดมแనวความคิด จากผู้ทรงคุณวุฒิมาดำเนินการเป็นโดยคัดเลือกบุคลากรจากสถาบันหลัก 3 แห่งคือ 1) ใหม่ มหาวิทยาลัยได้คัดเลือกอาจารย์จากคณะวิทยาศาสตร์ในฐานะผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหา อาจารย์จากคณะศึกษาศาสตร์ในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการศึกษา 2) อาจารย์จากวิทยาลัยครุในฐานะผู้ผลิตครุ 3) อาจารย์จากโรงเรียนในฐานะผู้สอนและใกล้ชิดกับนักเรียนและครุศึกษานิเทศก์ในฐานะผู้รู้ปัญหาของโรงเรียน

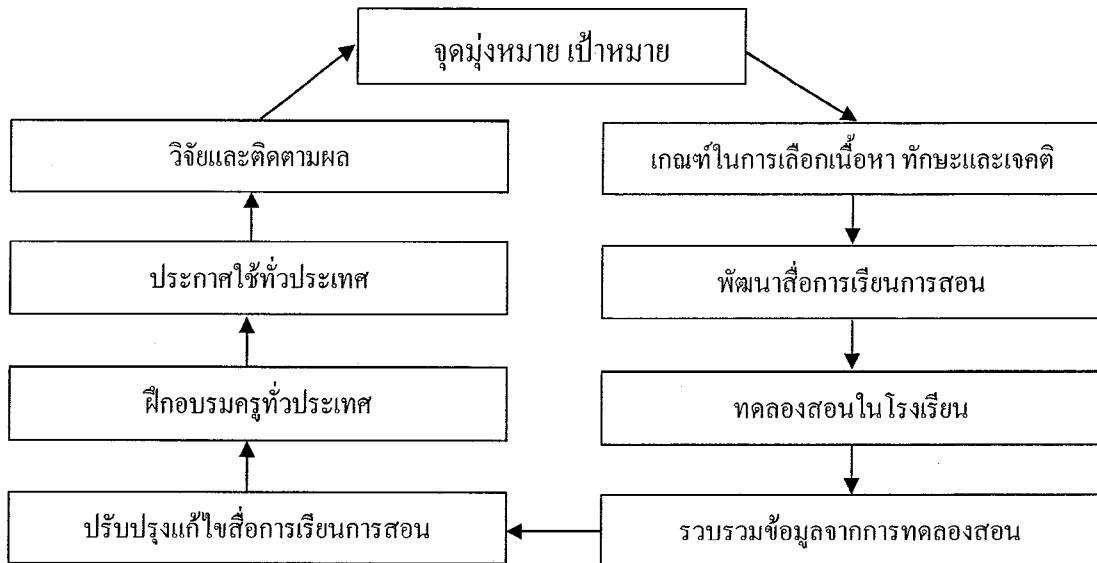
ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรแต่ละวิชาซึ่งบุคลากรที่ได้รับการคัดเลือกมาต้องทำงานเต็มเวลาและแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 1 คน ต่อ 1 วิชา ทำการจัดสัมมนาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้แนวความคิดจากเมืองต่างๆ แล้วคณฑ์ทำงานกันมาร่วมกัน และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน โดยไม่ได้เจียนเนื้อหาแบบบรรยาย แต่จะสอดแทรกแนวการสอนไว้ด้วยบทเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนแสดงหากความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง การเรียนการสอนจะเริ่มด้วยการนำนักเรียนเข้าสู่ปัญหา ทดลอง และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหา นักเรียนจะไม่ทราบผลการทดลอง เพราะจะต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การเรียนการสอนจะเป็นลักษณะการอภิปรายซึ่งกันและกันระหว่างครุกับนักเรียนจนบรรลุข้อสรุป

ภาพที่ 2.2 รูปแบบในการวางแผนจัดสร้างหลักสูตรของทابานา (บุญชน ศรีสะอาด, 2546 : 66)

สื่อการสอน ได้พัฒนาขึ้นจากการกลั่นกรองของคณะกรรมการและได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ตามที่ได้คัดสรรมาในขั้นตอนที่ 1 เพื่อให้ได้ความถูกต้อง มีความบางเบาพอเหมาะสมและการลำดับเนื้อหาตามโครงสร้างของเนื้อหาวิชานั้น ๆ จากนั้นนำไปเตรียมทดลองสอนในโรงเรียนต่าง ๆ ด้วยการอบรมครุในโรงเรียนที่จะสอนอย่างเข้มข้นเพื่อให้ครุเข้าใจปัญหาและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน วิธีการสอนตลอดจนการวัดและประเมินผลเดลวิชิงทำการสอนทดลองจริง รูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรของ สสวท. ที่สามารถสรุปเป็นแผนภูมิดังนี้

ภาพที่ 2.3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ สสวท.

2.1.3.3 บทสรุปทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร เมื่อพิจารณาจากทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรจากหลายทฤษฎีที่นักการศึกษาได้เขียนไว้ ผู้ทำการวิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรคือ การปรับเปลี่ยนแผนการจัดการเรียนให้เหมาะสมตามสถานภาพเศรษฐกิจและสังคมในยุคนี้ๆ โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย สถานภาพเศรษฐกิจและสังคมเพื่อให้รู้ถึงทิศทางความต้องการด้านทรัพยากรมนุษย์ ควบคู่กับการวิเคราะห์ ข้อมูลทางศักยภาพของสถานศึกษาและประเมินหลักสูตรที่ใช้อยู่ ในด้านบริบท(Content) ด้านตัวนำเข้า(Input) ด้านกระบวนการ(Process) ด้านผลผลิต(Product) เพื่อให้รู้ถึงจุดแข็งจุดอ่อนที่มีอยู่ แล้ว รวบรวมข้อมูลเหล่านี้นำไปกำหนดคิวส์บิทัศน์(Vision) ภารกิจ(Mission) เป้าหมาย(Goal) ของ สถานศึกษา และทำการออกแบบหลักสูตร(ปรับปรุง) ในส่วนปรัชญาหลักสูตร จุดประสงค์หลักสูตร จุดประสงค์รายวิชาและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาอันเหมาะสมต่อ ความต้องการของชุมชนและในช่วงระยะเวลาหนึ่น

2.2 ข้อกำหนดหลักสูตร

2.2.1 ข้อกำหนดหลักสูตรของประเทศไทย

2.2.1.1 หลักสูตรปริญญาตรี

หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ซึ่งมีทั้งหมด 16 ข้อและมีบางข้อที่เกี่ยวข้องกับ การจัดทำหลักสูตรดังนี้

1) ปรัชญาและวัตถุประสงค์ มุ่งให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของ สถาบันอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพของสาขาวิชาชีพนั้น ๆ โดยมุ่งเน้นการผลิต บัณฑิตให้มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม มี ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ หมั่นแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี รวมทั้งเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม

2) ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาคี โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษามีระยะเวลาทำการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมี สัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบไตรภาค หรือระบบจตุรภาค ให้ถือแนวปฏิบัติดังนี้

- ระบบไตรภาค 1 ปี การศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษาปกติ โดย 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์

- ระบบจตุรภาค 1 ปี การศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ภาคการศึกษาปกติ โดย 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 10 สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษา ระบบอื่น ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบภาคศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดเทียบเคียงหน่วยกิต กับระบบทวิภาคีไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจนด้วย

3) การจัดหน่วยกิต

- รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

- รายวิชาปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง ต่อ ภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

- การฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

- การทำงานหรือการทำกิจกรรมการเรียนอื่นๆ ตามที่ได้รับ มอบหมายที่ใช้เวลาการทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา ปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

4) การคิดหน่วยกิตและระยะเวลาการศึกษา

- หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมแล้วไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาเรียนไม่เกิน 8 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 12 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนไม่เต็มเวลา

- หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต ใช้เวลาเรียนไม่เกิน 10 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 15 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนไม่เต็มเวลา

- หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต ใช้เวลาเรียนไม่เกิน 4 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 6 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา ทั้งนี้ให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น

5) โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้าง ไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ไฟรู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผลสามารถใช้ภาษาในการคิดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ะระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประเทศนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคม ได้เป็นอย่างดี สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดวิชาการศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาและกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาการศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมแล้วไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

อนั้น ให้จัดวิชาการศึกษาทั่วไปสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) โดยอาจจะยกเว้นรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือระดับอนุปริญญา ทั้งนี้หน่วยกิตของรายวิชาที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าวเมื่อนับรวมกับรายวิชาที่จะศึกษาเพิ่มในหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ต้องไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกนวิชาเฉพาะค้าน วิชาพื้นฐานและวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้โดยให้มีจำนวนหน่วยกิต ดังนี้

- หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตวิชาเฉพาะรวมแล้วไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

- หลักสูตรปริญญาตรี 5 ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมแล้วไม่น้อยกว่า 114 หน่วยกิต

- หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมแล้วไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต

- สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยววิชาเอกคู่หรือวิชาเอกและวิชาโทที่ได้โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต

หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจตามที่ตนนัดหรือสนใจโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาได ๆ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมแล้วไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

สถาบันอุดมศึกษา อาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาในหมวดวิชาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ให้แก่นักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถชั้นผ่านการทดสอบความสามารถมาตรฐานแล้ว ทั้งนี้ นักศึกษาต้องศึกษาให้ครบจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบและแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเทียบโอนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2.2.1.2 หลักสูตรปริญญาโท ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ซึ่งมีเกณฑ์ในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรบางประเด็น มีประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1) **ปรัชญาและวัตถุประสงค์** หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพของสาขาวิชาชีพ เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อให้สามารถนำความรู้ความเชี่ยวชาญไปปฏิบัติงานดีเยี่ยมขึ้น และควรเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง

- อนึ่ง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตหากเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ให้เทียบโอนหน่วยกิตได้ไม่เกินร้อยละ 40 ของหลักสูตรที่จะเข้ารับการศึกษา

- หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก มุ่งเน้นให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถสามารถตัดสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกและหานาฬาความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างมีอิสรภาพทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเขี่ยวชาญกับศาสตร์อื่น ได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

2) ระบบการจัดการศึกษา

- ใช้ระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตโดยให้มีสัดส่วนเทียบเคียงกับการศึกษาภาคปกติ สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบไตรภาค ให้ถือแนวทางปฏิบัติดังนี้

- ระบบไตรภาค 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาระบบอื่น ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบภาคการศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตรอบทวิภาคไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจนด้วย

3) การคิดหน่วยกิต รายวิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตรอบทวิภาค รายวิชาที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต การฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค การทำโครงการหรือการทำกิจกรรมการเรียนอื่น ๆ ได ตามที่ไดรับมอบหมายที่ใช้เวลาการทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตรอบทวิภาค การค้นคว้าอิสระ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค วิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

4) โครงสร้างหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

ให้มีจำนวนหน่วยกิตร่วมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต ปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตร่วมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 แผน คือ แผน ก. เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

- แบบ ก (1) ทำแผลทางวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่ต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

- แบบ ก (2) ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

- แผน ข. เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายงานรายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องทำการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต และไม่เกิน 6 หน่วยกิต และปริญญาเอก แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 แบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

- แบบ 1 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิตแต่ต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด ดังนี้

(1) แบบ 1.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทจะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแบบ 1.1 และ 1.2 จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

- แบบ 2 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพและศึกษารายวิชาเพิ่ม ดังนี้

(1) แบบ 2.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทจะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิตและศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

(2) แบบ 2.2 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีจะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิตและศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ตามแบบ 2.1 และ 2.2 จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

- การรับและการเทียบโอนหน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษาอาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาหรือวิทยานิพนธ์จากหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตและระดับบัณฑิตศึกษาให้กับนักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถที่สามารถวัดมาตรฐานได้ นักศึกษาต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเทียบโอนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2.2.2 ข้อกำหนดหลักสูตรแห่งชาติลาว

2.2.2.1 หลักสูตรปริญญาตรี

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดข้อตกลง ว่าด้วย หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา เลขที่ 0932/สส.อส/2001 บามมาตรฐานมีความสำคัญต่องานวิจัยการ พัฒนาหลักสูตรครั้งนี้ ดังต่อไปนี้(ข้อตกลงว่าด้วยมาตรฐานหลักสูตร 2001)

1) หมวดที่ 2 ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอน

- มาตรา 6 ภายในหนึ่งปีการศึกษา จัดให้มี 2 ภาคเรียน โดยใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า 16 สัปดาห์ และภายในหนึ่งสัปดาห์ให้ใช้เวลาเรียนไม่เกิน 35 ชั่วโมง

2) หมวดที่ 3 ว่าด้วยการคำนวณหน่วยกิต

- มาตรา 7 หน่วยกิต เป็นหน่วยที่แสดงถึงปริมาณการเรียนของแต่ละ รายวิชาซึ่งกำหนดดังนี้

(1) วิชาทฤษฎี ที่ใช้เวลาในการบรรยายหรือสัมมนา 1 ชั่วโมง ตลอดภาคการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 16 สัปดาห์ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

(2) วิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาทดลอง 2 – 3 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ตลอดภาค การศึกษา ตั้งแต่ 32 – 48 ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

(3) การฝึกงานหรือการลงภาคสนามที่ใช้เวลา 3 – 6 ชั่วโมง ต่อ สัปดาห์ ตลอดภาคการศึกษา ตั้งแต่ 48 – 96 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2) หมวดที่ 4 ว่าด้วยจำนวนหน่วยกิต หลักสูตร และระยะเวลาของ การศึกษา

- มาตรา 8 หลักสูตรบัณฑิตศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอน 5 ปี ให้มี หน่วยกิต ไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต และไม่เกิน 190 หน่วยกิต

(1) การจัดการเรียนการสอนเต็มเวลาให้ใช้ระยะเวลาเรียน 5 ปี เท่ากับ 10 ภาคการศึกษา และไม่เกิน 6 ปี เท่ากับ 12 ภาคการศึกษา

(2) กรณีการจัดการเรียนการสอนไม่เต็มเวลาให้ใช้ระยะเวลาเรียน 10 ปี เท่ากับ 20 ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน 12 ปี เท่ากับ 24 ภาคการศึกษา

- กรณีที่นักศึกษามีความสามารถลงทะเบียนเรียน ได้เกินจำนวนที่ กำหนดไว้เพื่อสำเร็จการศึกษาก่อนระยะเวลา ให้จัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า 4 ปี เท่ากับภาค การศึกษาแต่ไม่ได้หมายความว่าจะปรับเปลี่ยนเป็นหลักสูตร 4 ปี

3) หมวดที่ 5 ว่าด้วยโครงสร้างหลักสูตร

- มาตรา 11 โครงสร้างหลักสูตรบัณฑิตศึกษาจะประกอบด้วยกลุ่มสาระการเรียนรู้ดังนี้

กลุ่มวิชาความรู้ทั่วไป	60 – 70	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาเทคนิคทั่วไป	50 – 65	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาเฉพาะ	37 – 50	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาเลือก	3 – 5	หน่วยกิต

- มาตรา 12 สาระรายวิชาของกลุ่มวิชาความรู้ทั่วไปต้องเกี่ยวเนื่องกับกลุ่มวิชาเฉพาะของสาขาวิชาชีพนั้น ๆ

4) หมวดที่ 6 ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษาและการลงทะเบียน

- มาตรา 13 ผู้ที่จะเข้ารับการศึกษาในหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่าหรือระดับอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า

- มาตรา 14 การลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ในระบบ 5 ปี คือในการจัดการเรียนการสอนเต็มเวลา (10 – 12 ภาคเรียน) ให้ลงทะเบียนไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต และไม่เกิน 19 หน่วยกิต

5) หมวดที่ 7 ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนการสอนและการสำเร็จการศึกษา

- มาตรา 17 การประเมินผลการเรียนในแต่ละรายวิชาให้ใช้ระบบการ

วัดดังนี้

ระดับ	ความหมาย	ภาษาอังกฤษ	ค่าระดับ
A	ดีเดิศ	Excellent	4.0
B ⁺	ดีมาก	Very good	3.5
B	ดี	Good	3.0
C+	ดีพอใช้	Fairly Good	2.5
C	พอใช้	Fair	2.0
D ⁺	อ่อน	Poor	1.5
D	อ่อนมาก	Very Poor	1.0
F	ไม่ผ่าน	Fair	0

- มาตรา 18 การกำหนดค่าการศึกษาของนักศึกษา ให้อ้างอิงตามจำนวนหน่วยกิตและค่าเฉลี่ยสะสมดังนี้

(1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1

(1.1) ผู้ที่มีจำนวนหน่วยกิตสะสมน้อยกว่าร้อยละ 90 ของจำนวนหน่วยกิตในปีที่ 1 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 1.6 ให้เทียบเท่ากับปีที่ 1

(1.2) ผู้ที่มีจำนวนหน่วยกิตสะสมตั้งแต่ร้อยละ 90 ของจำนวนหน่วยกิตในปีที่ 1 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.60 ขึ้นไปให้เทียบเท่ากับปีที่ 2

(2) นักศึกษาชั้นปีที่ 2

(2.1) ผู้ที่มีจำนวนหน่วยกิตสะสมน้อยกว่าร้อยละ 90 ของจำนวนหน่วยกิตในปีที่ 1 + ปีที่ 2 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 1.70 ให้เทียบเท่ากับปีที่ 2

(2.2) ผู้ที่มีจำนวนหน่วยกิตสะสมตั้งแต่ร้อยละ 90 ของจำนวนหน่วยกิตในปีที่ 1 + ปีที่ 2 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.70 ขึ้นไปให้เทียบเท่ากับปีที่ 3

(3) นักศึกษาชั้นปีที่ 3

(3.1) ผู้ที่มีจำนวนหน่วยกิตสะสมน้อยกว่าร้อยละ 94 ของจำนวนหน่วยกิตในปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 1.80 ให้เทียบเท่ากับปีที่ 3

(3.2) ผู้ที่มีจำนวนหน่วยกิตสะสมตั้งแต่ร้อยละ 94 ของจำนวนหน่วยกิตในปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.80 ขึ้นไปให้เทียบเท่ากับชั้นปีที่ 4

(4) นักศึกษาชั้นปีที่ 4

(4.1) ผู้ที่มีจำนวนหน่วยกิตสะสมน้อยกว่าร้อยละ 96 ของจำนวนหน่วยกิตในปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 1.90 ให้เทียบเท่ากับชั้นปีที่ 4

(4.2) ผู้ที่มีจำนวนหน่วยกิตสะสมตั้งแต่ร้อยละ 96 ของจำนวนหน่วยกิตในปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.90 ขึ้นไปให้เทียบเท่ากับชั้นปีที่ 5

(5) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 (ปีสุดท้าย)

(5.1) ผู้ที่มีจำนวนหน่วยกิตสะสมน้อยกว่าจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรและมีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 ให้เทียบเท่ากับปีสุดท้าย

(5.2) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรบัณฑิตศึกษาจะต้องมีจำนวนหน่วยกิตสะสมเท่ากับจำนวนหน่วยกิตที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น ๆ และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไป ถือว่าสำเร็จการศึกษาริบูรณ์

- มาตรา 19 การปฏิบัติการจริง ให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาออกข้อกำหนด การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามความเหมาะสมต่อหลักสูตรนั้น ๆ

2.2.2.2 หลักสูตรปริญญาโท

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกข้อตกลงว่าด้วยหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ศึกษา เลขที่ 0921/ สส.อส /2001 ซึ่งมีข้อตกลง จำนวน 9 หมวด 21 มาตรา และมาตรฐานความสำคัญ ต่องานวิจัยการพัฒนาหลักสูตรครั้งนี้ มีดังนี้

1) หมวดที่ 1 ว่าด้วยหลักการทั่วไป

- มาตรา 1 หลักสูตรนี้เรียกว่า หลักสูตรระดับมหาบัณฑิตแห่งชาติ ที่กำหนดระยะเวลาการเรียนการสอน นับตั้งแต่ 1.5 ถึง 2 ปี
- มาตรา 2 หลักสูตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยต้องจัดตามระบบ หน่วยกิต

- มาตรา 3 นักศึกษาที่ศึกษาคืบคลานในสาขาวิชา หรือภาควิชาต่าง ๆ ที่สำเร็จตามหลักสูตรมหาบัณฑิตจะได้รับประกาศนียบัตรระดับปริญญาโท (Master Degree)
- มาตรา 4 มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงต่าง ๆ ที่เข็นตรง ต่อกระทรวงการศึกษาธิการ หรือเข็นกับกระทรวงอื่น ๆ ที่มีจุดประสงค์ทำการเปิดสอนหลักสูตร ใหม่ ในหลักสูตรมหาบัณฑิตศึกษาจะต้องได้รับการอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ในกรณีที่ต้องการยกเลิกหลักสูตรต้องทำหนังสือเพื่อรายงานให้กระทรวงศึกษาธิการทราบก่อน
- มาตรา 5 มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงต่าง ๆ มีสิทธิ ออกประกาศนียบัตรในระดับการศึกษานี้ เนื่องจากสูตรที่ได้รับการอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและขั้นตอนการเรียนการสอนของหลักสูตร

2) หมวดที่ 2 ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอน

- มาตรา 6 ในแต่ละปีการศึกษา ต้องจัดให้มี 2 ภาคเรียน โดยใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า 16 สัปดาห์ และในหนึ่งสัปดาห์ให้ใช้เวลาเรียนไม่เกิน 35 ชั่วโมง

3) หมวดที่ 3 ว่าด้วยการคำนวณหน่วยกิต

- มาตรา 7 หน่วยกิตเป็นหน่วยที่แสดงถึงปริมาณการศึกษาของแต่ละรายวิชา ซึ่งได้กำหนดไว้ดังนี้

(1) วิชาทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรือสัมมนา 1 ชั่วโมง ตลอดภาคการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 16 สัปดาห์ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

(2) วิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาทดลอง 2 – 3 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาตั้งแต่ 32 – 48 ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

(3) การฝึกงานหรือการลงภาคสนามที่ใช้เวลา 3 – 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษา ตั้งแต่ 48 – 96 ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

(4) การคืนค่าวิธีการเรียนวิทยานิพนธ์ที่ใช้เวลาศึกษาคืนค่าวัสดุแต่ 3 – 4 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์หรือตั้งแต่ 48 – 64 ชั่วโมง ในหนึ่งภาคการศึกษาให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

4) หมวดที่ 4 ว่าด้วยจำนวนหน่วยกิตหลักสูตรระยะเวลาระบบการศึกษา

- มาตรา 8 หลักสูตรมหาบัณฑิตศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอน 1.5 ปี ให้มีหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต และไม่เกิน 48 หน่วยกิต

(1) การจัดการเรียนการสอนเต็มเวลาให้ใช้ระยะเวลาเรียน 1.5 ปี เท่ากับ 3 ภาคการศึกษาและไม่เกิน 2 ปีเท่ากับ 4 ภาคการศึกษา

(2) กรณีการจัดไม่เต็มเวลาให้ใช้ระยะเวลาเรียน 3 ปี เท่ากับ 6 ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน 4 ปี เท่ากับ 8 ภาคการศึกษา

(3) กรณีที่นักศึกษามีความสามารถลดลงทະเบียนเรียนได้เกินจำนวนที่กำหนดไว้เพื่อสำเร็จการศึกษาก่อนระยะเวลาที่กำหนด ให้จัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า 1 ปี เท่ากับภาคการศึกษาแต่ไม่ได้มีความหมายว่าจะปรับเปลี่ยนเป็นหลักสูตร 1 ปี

- มาตรา 9 หลักสูตรมหาบัณฑิตศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอน 2 ปี ให้มีหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 40 หน่วยกิต และไม่เกิน 54 หน่วยกิต

(1) การจัดการเรียนการสอนเต็มเวลาให้ใช้ระยะเวลาเรียน 2 ปี เท่ากับ 4 ภาคการศึกษาและไม่เกิน 2, 5 ปี เท่ากับ 5 ภาคการศึกษา

(2) กรณีการจัดการเรียนการสอนไม่เต็มเวลาให้ใช้ระยะเวลาเรียน 3 ปี เท่ากับ 6 ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน 4 ปี เท่ากับ 8 ภาคการศึกษา

(3) กรณีที่นักศึกษามีความสามารถลดลงทະเบียนได้เกินจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ เพื่อสำเร็จการศึกษาก่อนระยะเวลาที่กำหนด ให้จัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า 1.5 ปี เท่ากับ 3 ภาคการศึกษาแต่ไม่ได้มีหมายความว่าจะปรับเปลี่ยนเป็นหลักสูตร 1.5 ปี

5) หมวดที่ 5 ว่าด้วยโครงสร้างหลักสูตร

- มาตรา 10 โครงสร้างหลักสูตรมหาบัณฑิตศึกษาจะแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบดังนี้

(1) รูปแบบที่ 1 ดำเนินการเรียนการสอนโดยเน้นการค้นคว้าวิจัย และการเขียนวิทยานิพนธ์เป็นหลัก ซึ่งจัดแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบย่อย ๆ ได้ดังนี้

(1.1) เรียนวิทยานิพนธ์ให้มีค่าหน่วยกิต 36 – 40 หน่วยกิต โดยมหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่น ๆ เพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับเป็นหน่วยกิต แต่ต้องให้มีผลต่อโครงการ และหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(1.2) จัดการเรียนการสอนโดยให้การเขียนวิทยานิพนธ์มีค่าหน่วยกิตตั้งแต่ 6 – 12 หน่วยกิต และต้องศึกษารายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้นๆ จำนวน 20 – 32 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกอีก 10 – 20 หน่วยกิต

(2) รูปแบบที่ 2 ทำการศึกษานุ่มนวลรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา โดยให้เรียนหมวดวิชาบังคับ 20 – 30 หน่วยกิต หมวดวิชาเลือก 12 – 28 หน่วยกิตและศึกษาด้วยตนเองไม่น้อยกว่า 3 – 6 หน่วยกิต โดยไม่ต้องเขียนวิทยานิพนธ์

- มาตรา 11 ผู้ที่เข้าศึกษาในรูปแบบ 1.2 หรือรูปแบบที่ 2 จะต้องจัดการเรียนรายวิชาความรู้พื้นฐานแขนงวิชาชีพนี้ ดังนี้

(1) สำหรับผู้ที่ได้เรียนสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องมาบ้างแล้ว จะต้องเรียนเพิ่ม 2 – 4 หน่วยกิต

(2) สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้เรียนสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องมาก่อน จะต้องเรียนเพิ่ม 15 – 20 หน่วยกิต

(3) แต่จำนวนหน่วยกิตนี้ จะไม่นับเข้าในจำนวนหน่วยกิตของหลักสูตร

6) หมวดที่ 6 ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษาและการลงทะเบียนเรียน

- มาตรา 12 ผู้ที่จะเข้ารับการศึกษาในหลักสูตร nabamthitศึกษาต้องมีเงื่อนไขดังนี้

(1) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา หรือเทียบเท่าโดยให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาและเห็นชอบรับเข้าศึกษา

(2) ผู้ที่จะเข้ารับการศึกษาในหลักสูตรรูปแบบที่ 1.1 ต้องเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนคีเด่นในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตรที่จะเข้ารับการศึกษาต่อ มีพื้นฐานความรู้ความสามารถและความพร้อมที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้

(3) มีประสบการณ์ในสาขาวิชานั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 2 ปี

(4) หรือมีเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้กำหนดไว้ในแต่ละสาขาวิชา

- มาตรา 13 การลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) หลักสูตร 1.5 ปี

- (1.1) สำหรับการเรียนการสอนเต็มเวลา 3 – 4 ภาคเรียน ให้ลงทะเบียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และไม่เกิน 18 หน่วยกิต
- (1.2) สำหรับการเรียนการสอนไม่เต็มเวลา 6 – 8 ภาคเรียน ให้ลงทะเบียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต และไม่เกิน 9 หน่วยกิต
- (1.3) ในกรณีที่นักศึกษามีความสามารถลงทะเบียนเรียนมากกว่าจำนวนหน่วยกิตที่ได้กำหนดไว้ เพื่อต้องการสำเร็จการศึกษา ก่อนระยะเวลาที่กำหนด ให้ลงทะเบียนได้ไม่เกิน 24 หน่วยกิต
- (2) หลักสูตร 2 ปี**
- (2.1) สำหรับการเรียนการสอนเต็มเวลา 4 – 5 ภาคเรียน ให้ลงทะเบียนไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต และไม่เกิน 14 หน่วยกิต
- (2.2) สำหรับการเรียนการสอนไม่เต็มเวลา 8 – 10 ภาคเรียน ให้ลงทะเบียนไม่น้อยกว่า 5 หน่วยกิต และไม่เกิน 7 หน่วยกิต
- (2.3) ในกรณีที่นักศึกษามีความสามารถลงทะเบียนเรียนมากกว่าจำนวนหน่วยกิตที่ได้กำหนดไว้ เพื่อต้องการสำเร็จการศึกษา ก่อนระยะเวลาที่กำหนด ให้ลงทะเบียนได้ไม่เกิน 18 หน่วยกิต
- 7) หมวดที่ 7 ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนการสอนและการสำเร็จการศึกษา

- มาตรา 14 การประเมินผลการเรียนในแต่ละรายวิชาให้ใช้ระบบการวัดผล ดังนี้

ระดับ	ความหมาย	ภาษาอังกฤษ	ค่าระดับ
A	ดีเด่น	Excellent	4.0
B+	ดีมาก	Very good	3.5
B	ดี	Good	3.0
C+	ดีพอใช้	Fairly Good	2.5
C	พอใช้	Fair	2.0
D+	อ่อน	Poor	1.5
D	อ่อนมาก	Very Poor	1.0
F	ไม่ผ่าน	Fair	0

- มาตรา 15 นักศึกษาจะต้องสอบการป้องกันวิทยานิพนธ์หรือสอบผู้ป้องกันทั้งคู่ว่าอิสระและรับการศึกษาให้ครบถ้วนตามจำนวนหน่วยกิต ที่ได้กำหนดไว้ในโครงสร้างหลักสูตรของสาขาวิชานั้น ๆ ตามรูปแบบที่นักศึกษาได้เลือกเข้าศึกษาต่อและต้องได้คะแนนสะสมไม่น้อยกว่า 3.00 มีคุณสมบัติที่ดีจึงถือว่าสำเร็จการศึกษา

2.2.3 สรุปข้อกำหนดหลักสูตร

เพื่อให้เห็นภาพได้ชัดเจน ผู้วิจัยจึงทำการสรุปด้วยตาราง ดังนี้

**ตารางที่ 2.1 สรุปความแตกต่างข้อกำหนดหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสาธารณรัฐประชาชนไทย
ประชาชนลาวและประเทศไทย**

ข้อกำหนดหลักสูตร	สาธารณรัฐประชาชนไทย ประชาชนลาว	ประเทศไทย
1. การจัดการเรียนการสอน		
* ระบบทวิภาค		
-1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ		
- ระยะเวลาการศึกษามีน้อยกว่า	16 สัปดาห์	15 สัปดาห์
* ระบบไตรภาค		
- 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษาปกติ	ไม่ได้เปลี่ยนไว้	ได้กำหนดไว้
- มีระยะเวลาศึกษามีน้อยกว่า		12 สัปดาห์
* ระบบชत्रภาค		
- 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ภาคการศึกษาปกติ	ไม่ได้เปลี่ยนไว้	ได้กำหนดไว้
- มีระยะเวลาศึกษามีน้อยกว่า		10 สัปดาห์
การคิดหน่วยกิต		
2. การคิดหน่วยกิต		
- ระบบทวิภาค		
* รายวิชาทฤษฎีใช้เวลาบรรยาย ไม่น้อยกว่า	16 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต	15 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
* รายวิชาปฏิบัติใช้เวลาฝึกหรือทดลอง ไม่น้อยกว่า	32 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต	30 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

**ตารางที่ 2.1 สรุปความแตกต่างข้อกำหนดหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสาขาวรรณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาวและประเทศไทย (ต่อ)**

ข้อกำหนดหลักสูตร	สาขาวรรณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว	ประเทศไทย
* การฝึกงานหรือภาคสนามที่ใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า	48 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต	45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
*การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นๆ ไม่น้อยกว่า	48 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต	45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
3. การกำหนดหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรและระยะเวลาของการศึกษา *หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	ต่ำสุด 150 หน่วยกิต	ต่ำสุด 120 หน่วยกิต/4 ปี ต่ำสุด 150 หน่วยกิต/5 ปี
4. โครงสร้างหลักสูตร		
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	50 – 70 หน่วยกิต	30 หน่วยกิต
- หมวดวิชาเทคนิคทั่วไป	50 – 65 หน่วยกิต	4 ปี ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต
- หมวดวิชาเฉพาะ	37 – 50 หน่วยกิต	5 ปี ไม่น้อยกว่า 114 หน่วยกิต
- หมวดวิชาเลือกเสรี	3 – 5 หน่วยกิต	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
5. การประเมินหลักสูตร	A (Excellent) 4.0 B+ (Very Good) 3.5 B (Good) 3.0 C+ (Fairly Good) 2.5 C (Fair) 2.0 D+ (Poor) 1.5 D (Very Poor) 1.0 F (Fail) 0	

**ตารางที่ 2.2 สรุปความแตกต่างข้อกำหนดหลักสูตรระดับปริญญาโทของสาขาวรัฐประชาริปไทย
ประชาชนลาวและประเทศไทย**

เนื้อหา	สาขาวรัฐประชาริปไทย ประชาชนลาว	ประเทศไทย
ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนระบบ ทวิภาค 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษา	1 ภาคการศึกษาปกติให้มี ระยะเวลาการศึกษา 16 สัปดาห์ และใน 1 สัปดาห์ ไม่ให้เกิน 35 ชั่วโมง	1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลา ศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการศึกษา ^{ภาคฤดูร้อน} ให้กำหนดระยะเวลา และจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วน เที่ยงคืนกัน ได้กับการศึกษาภาค ปกติ
ระบบไดรฟ์ 1 ปีการศึกษาแบ่ง ออกเป็น 3 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาค การศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อย กว่า 12 สัปดาห์	ไม่ได้เขียนระบุไว้	ได้เขียนระบุไว้
ระบบจตุรภาค 1 ปีการศึกษาแบ่งเป็น 4 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 10 สัปดาห์	ไม่ได้เขียนระบุไว้	ได้เขียนระบุไว้
การคิดหน่วยกิต ระบบทวิภาค รายวิชา ภาคฤดูร้อนที่ใช้เวลาบรรยายหรือ ^{อภิปรายปัญหา} ไม่น้อยกว่า	16 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา ปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต	15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติให้ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
รายวิชาภาคฤดูร้อนที่ใช้เวลาฝึกหรือ ^{ทดลอง} ไม่น้อยกว่า	32 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต	30 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติให้ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามที่ใช้ เวลาไม่น้อยกว่า	48 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต	45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติให้ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
การทำโครงการน้ำหนึ่งกิจกรรมการเรียน อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำ โครงการหรือกิจกรรมนั้น ไม่น้อยกว่า	48 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต ระบบทวิภาค	45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติให้ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต ระบบ ทวิภาค
การค้นคว้าอิสระ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้า ^{ไม่น้อยกว่า}		45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติให้ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต ระบบ ทวิภาค

ตารางที่ 2.2 สรุปความแตกต่างข้อกำหนดหลักสูตรระดับปริญญาโทของสาขาวรัฐประชารัฐไทย
ประชาชนลาวและประเทศไทย (ต่อ)

เนื้อหา	สาขาวรัฐประชารัฐไทย ประชาชนลาว	ประเทศไทย
วิทยานิพนธ์ที่ใช้วเวลาศึกษาคืนค่าว่าไม่น้อยกว่า		45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต ระบบทวิภาค
ปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร		ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต
โดยแบ่งการศึกษาเป็น 2 แผน คือ	แผน ก (แบบ ก1)	แผน ก (แบบ ก1)
	เขียนวิทยานิพนธ์มีค่าเทียบได้ 36-40 หน่วยกิต มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นๆ เพิ่มได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องให้มีผลต่อโครงการหลักสูตรที่กำหนดไว้	กำหนดพำนภิญานนิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด
	แบบ ก(2)	แบบ ก(2)
	เขียนวิทยานิพนธ์ ให้มีค่า 6-12 หน่วยกิตและจะต้องศึกษารายวิชาชีพ 20-30 หน่วยกิต	ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิตและฝึกงานอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต
แผน ข	เป็นแผนการศึกษาที่เน้นรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ 20-32 หน่วยกิต หมวดวิชา เลือก 12-28 หน่วยกิต คืนค่าว่า อิสระ 3-6 หน่วยกิต โดยไม่ต้องเขียนวิทยานิพนธ์	เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษา งานรายวิชาโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์แต่ต้องมีการค้นคว้า อิสระ ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิตและไม่เกิน 6 หน่วยกิต

**ตารางที่ 2.2 สรุปความแตกต่างข้อกำหนดหลักสูตรระดับปริญญาโทของสาขาวรรณรัฐประชารชิปไทย
ประชาชนลาวและประเทศไทย (ต่อ)**

เนื้อหา	สาขาวรรณรัฐประชารชิปไทย ประชาชนลาว	ประเทศไทย
การประเมินผลและการสำเร็จการศึกษา	ระดับผลการศึกษา 4.0-----A 3.5-----B+ 3.0-----B 2.5-----C+ 2.0-----C 1.5-----D+ 1.0-----D 0-----F	แบบ ก1: เสนอวิทยานิพนธ์และผ่านการสอบปากเปล่าขึ้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการสอบที่แต่งตั้งและผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของผลงานจะต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ
	นักศึกษาต้องสอบวิทยานิพนธ์ผ่านบทสรุปค้นคว้าแบบอิสระและศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่ได้กำหนดไว้และต้องได้คะแนนเฉลี่ย 3.00 หรือ B	แบบ ก2 : ศึกษารายวิชาครบก่อน โดยจะต้องได้คะแนนเฉลี่ย 3.00 พร้อมทั้งสอบผ่านวิทยานิพนธ์และผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการยอมรับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ
		แผน ข : ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตรโดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่น่ากว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่าและสอบผ่านการประเมินความรู้ (comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือสอบปากเปล่าในวิชานั้น

สรุป ข้อกำหนดหลักสูตรทั้งสองประเทศจะมีส่วนประกอบหลักที่คล้ายคลึงกันมาก ได้แก่ การแบ่งหมวด การจัดการเรียนการสอน การคิดหน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตและระยะเวลาเรียน โครงสร้างหลักสูตร การประเมินผลการเรียนและการสำเร็จการศึกษา ส่วนที่แตกต่างกัน

ประการแรกคือ ข้อกำหนดหลักสูตรของประเทศไทย มีความยืดหยุ่นมากกว่า ทำให้มีความสามารถ พัฒนาหลักสูตรได้หลากหลายรูปแบบกว่า ประการที่สอง การจัดการเรียนการสอนข้อกำหนด หลักสูตรประเทศไทยมีหลายระบบให้เลือกตามความเหมาะสม เช่นระบบทวิภาค ระบบไตรภาค และระบบจตุรภาค ประการสุดท้าย ข้อกำหนดหลักสูตรในระบบทวิภาคของมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ล้วนกำหนดให้การจัดการเรียนการสอนมีจำนวนมากกว่าหลักสูตรในประเทศไทยจำนวน 1 สัปดาห์

2.3 วิธีการทำวิจัย

2.3.1 การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและอุปสรรค

2.3.1.1 การสำรวจความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัย ได้เลือกผู้ทรงคุณวุฒิโดยมี เกณฑ์ดังนี้ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา รวมไปถึงมี ส่วนเกี่ยวข้องกับวิชาชีพสถาปัตยกรรม จากเกณฑ์ดังกล่าวมีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 ท่าน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิจากกระทรวงคมนาคม จำนวน 2 ท่าน สถาบันผังเมือง จำนวน 1 ท่าน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 2 ท่าน มหาวิทยาลัยแห่งชาติจำนวน 3 ท่าน และ บริษัทจำนวน 1 ท่าน ผู้วิจัยได้การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 9 ท่านเพื่อให้ได้ข้อมูลในการวิจัยโดยมี ประเด็นการสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ประเด็นคือ ประเด็นที่หนึ่ง สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ ประเด็นที่สอง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุนและเป็นอุปสรรคในการจัดทำหลักสูตร 4+1 รวมถึงความเห็นในการสร้างหลักสูตรใหม่ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการต่อนักศึกษาที่จะการ ศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประเด็นที่สาม สาขาวิชาเฉพาะทางใหม่อีก 10 สาขาวิชาที่ยังไม่ได้ เปิดสอนและสมควรจัดทำหลักสูตรในระดับการศึกษาใด

2.3.1.2 รวบรวมข้อมูลด้านเอกสารและด้านกายภาพ ซึ่งเป็นข้อมูลที่จำเป็นแก่การ วิเคราะห์ปัจจัยดังกล่าว ด้านเอกสาร ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 6 (2006-2010) แผนพัฒนาการศึกษา แผนการปฏิรูปการศึกษา แผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติล้าว ผลการประเมิน หลักสูตรเมื่อ ก.ศ. 2003 ข้อมูลพื้นฐาน(กายภาพ)สถานะทางการศึกษา ได้แก่ ที่ดัง ขนาดพื้นที่ สถานที่เรียน สภาพแวดล้อมการเรียนการสอน โครงสร้างองค์กร ระดับการศึกษาที่เปิดสอน ข้อมูล ของผู้เรียน จำนวนนักศึกษา อัตราเพิ่มขึ้น อัตราผลสัมฤทธิ์ ระดับผลสัมฤทธิ์ การออกจาก การศึกษา กลางภาค ข้อมูลการบริหารงานวิชาการ

2.3.1.3 ดำเนินการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นจุดแข็งจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค เพื่อ ปรับปรุง วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายของคณฯ โดยผู้ทำการวิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

- 1) ขั้นตอนที่หนึ่ง วิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นจุดแข็งจุดอ่อน นำข้อมูลการ ประเมินผลหลักสูตรเมื่อ ก.ศ. 2003 และข้อมูลด้านกายภาพมาประกอบ เพื่อวิเคราะห์จุดแข็งและ

จุดอ่อนของคณะกรรมการเข้าไปสังเกตการณ์จริงที่คณะกรรมการค่าคราFTER รวมทั้งสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับคณะกรรมการวิชาและแผนก โดยใช้เกณฑ์วิเคราะห์ข้อมูลของ ดร.ธัชรงค์ บัวศรี มาเป็นเกณฑ์ในการเข้าไปสังเกตการณ์

2) ขั้นตอนที่สอง วิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 6 (2006-2010) แผนพัฒนาการศึกษา แผนการปฏิรูปการศึกษา แผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรค

3) ขั้นตอนที่สาม เมื่อได้ปัจจัยที่เป็นจุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและอุปสรรคแล้ว ทำการจัดลำดับความสำคัญด้วยการทำตารางให้คะแนนแบบวัดค่า 5 ระดับ แล้วคัดให้ได้ 5~10 อันดับที่สำคัญที่สุด หมายถึงมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละด้าน(จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) แล้วจัดทำตาราง SWOT Matrix เพื่อระบุให้ได้ จุดแข็งและโอกาส จุดแข็งและอุปสรรค จุดอ่อนและโอกาส จุดอ่อนและอุปสรรค

4) ขั้นตอนที่สี่ กำหนดทิศทางของคณะกรรมการค่าคราFTER (1) การกำหนดวิสัยทัศน์(VISION) นำเสนอผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis ที่ได้มากร่วมวิสัยทัศน์ ด้วยการพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้ ผู้ที่ทำอะไร พัฒนาอะไร เพื่ออะไร เน้นส่วนใด? แล้วสรุปเป็นวิสัยทัศน์ จากนั้นจึงตรวจสอบวิสัยทัศน์ด้วยเกณฑ์ดังนี้ 1. มีความสอดคล้องกับข้อมูลสารสนเทศและสภาพการณ์ปัจจุบันหรือไม่ 2. มีการสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์หรือไม่ 3. มีแนวทาง เป้าหมาย ขอบข่าย ของงานที่ชัดเจนหรือไม่ 4 สามารถนำไปปฏิบัติให้สำเร็จได้จริงหรือไม่ บังเกิดผลคุ้มค่าในอนาคตหรือไม่ 5 สิ่ง กระชับ รักกุม ท้าทาย หรือไม่? (2) การกำหนดพันธกิจ(Mission) เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ที่ได้เขียนขึ้นในข้อที่ผ่านมา แล้วทำการพิจารณากระบวนการทำงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ (กำหนดกระบวนการทำงาน(Process)) กำหนดภารหน้าที่(Task) งาน(Job) กำหนดรายละเอียดของงาน(Job Description) แล้วทำการสรุปเป็นพันธกิจ (3) การกำหนดจุดมุ่งหมาย(Goal)ของคณะกรรมการค่าคราFTER มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ด้วยการนำอาสาพันธกิจมาวิเคราะห์แล้วระบุจุดมุ่งหมายที่ต้องการเดินไปให้ถึงในระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า

2.3.2 กระบวนการยกร่างหลักสูตร

การกำหนดปรัชญาและจุดมุ่งหมายหลักสูตร ด้วยการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ใน (2.3.1) ปรัชญาและจุดมุ่งหมายเดิม การซึ่งแยกจากผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาถึง 4 ประเด็น ได้แก่ (1) แนวคิดรวบยอด(Concept)ที่จะต้องเรียน (2) เกตค็อกที่ควรจะเป็น (3) วิธีการคิด ที่จะได้รับจากการเรียนการสอนและ (4) อุปนิสัยและทักษะที่ควรจะรอบรู้โดยภาพรวมแล้วทำการร่างปรัชญาและจุดมุ่งหมายใหม่

การกำหนดวัตถุประสงค์หรือคุณลักษณะพึงประสงค์ ด้วยการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการลั่นภัยณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาศึกษาร่วมกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติ แล้วระบุให้ได้คุณลักษณะพึงประสงค์ของนักศึกษาที่จบหลักสูตรนี้

การยกร่างโครงสร้างหลักสูตร ด้วยการอ้างอิงจากข้อกำหนดหลักสูตร มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวเป็นเกณฑ์ในการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร ด้วยการพิจารณาคัดเลือก รายวิชาที่จำเป็นบรรจุเข้าหมวดวิชา เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์

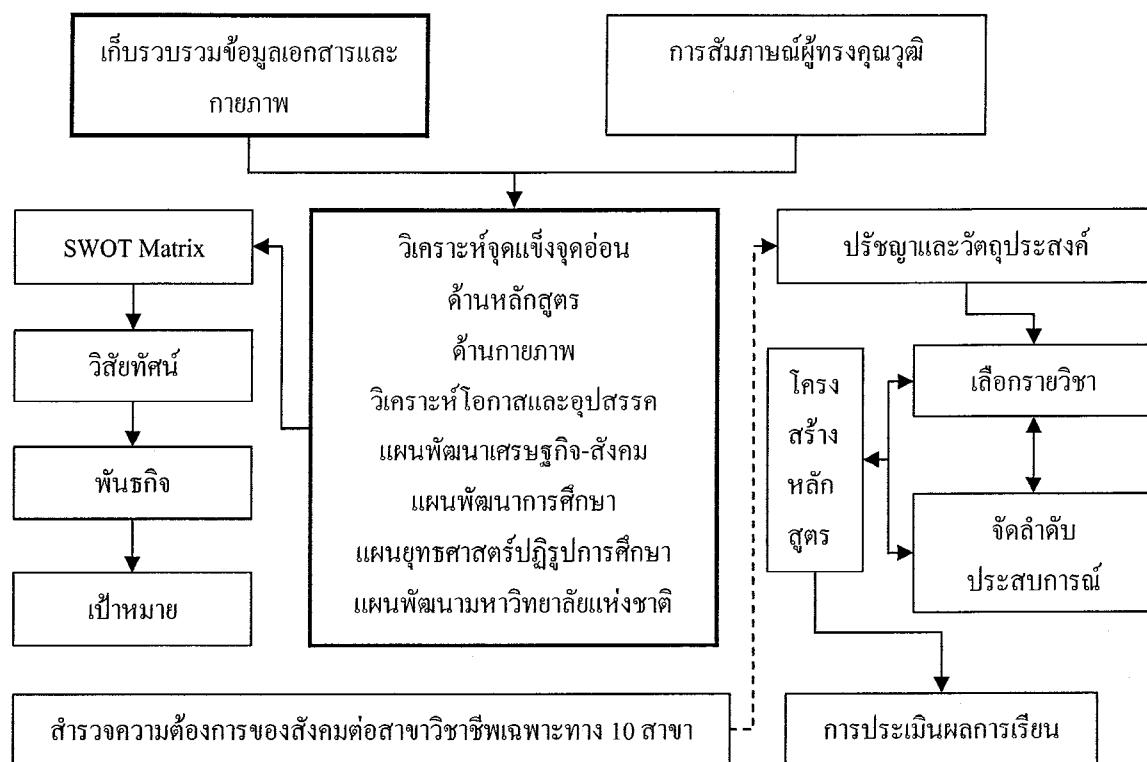
กำหนดวิธีการวัดและเกณฑ์การประเมินผล ทำการกำหนดวิธีการวัดและการ ประเมินผลการเรียนตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติได้ระบุไว้

กระบวนการวิจัยทั้งหมดนี้ผู้วิจัยสรุปเป็นแผนภูมิที่

2.3.3 สำรวจความต้องการของสังคมต่อสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง

ในขั้นตอนนี้เป็นการสำรวจเพื่อทราบถึงความต้องการนักวิชาการของสังคม (บริษัทออกแบบและบริษัทรับเหมา ก่อสร้าง) ใน 10 สาขาวิชาชีพ ได้แก่ 1) สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ศาสตร์ 2) สาขาวิชาผังเมืองและสภาพแวดล้อม 3) สาขาวิชาตกแต่งภายใน 4) สาขาวิชาภูมิ สถาปัตยกรรม 5) สาขาวิชาเทคโนโลยีอาชีว 6) สาขาวิชาเคมี 7) สาขาวิชาการออกแบบสื่อ โฆษณา 8) สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ 9) สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน 10) สาขาวิชา การบริหารงานสถาปัตยกรรม โดยแยกความต้องการออกแบบเป็น คือ ระดับปริญญาตรี และระดับ ปริญญาโท

วิธีการสำรวจจะใช้วิธีการออกแบบแบบสอบถามลักษณะเดียวกันกับการ สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วส่งให้บริษัทที่อยู่ในครบทุกวงเวียงจันทร์ แขวงหลวงพระบาง แขวงจำปาศักดิ์ จำนวน 10 แห่ง ทำการสรุปความต้องการด้วยร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาพที่ 2.4 วิธีการทำวิจัย

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูลและการยกร่างหลักสูตร

การวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 3 ประการดังที่ได้กำหนดไว้ในบทที่ 1 ได้แก่ (1) การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) และนำมาทำเป็น SWOT Matrix เพื่อปรับปรุงวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายสถานศึกษา (2) ยกร่างหลักสูตร 4+1 ได้แก่ ปรัชญา วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร แผนการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล (3) วิเคราะห์ความต้องการของสังคมในสาขาวิชาชีพ เอกพาหาง 10 สาขา ทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท โดยมีกระบวนการในวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้ที่ทำวิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เห็นภาพโดยรวมในการพัฒนาหลักสูตร
ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อน เพื่อให้ทราบถึงสถานภาพภายในทางด้าน
หลักสูตรและด้านศักยภาพ พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 3 จัดทำ Matrix เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้การปรับปรุงวิสัยทัศน์ พันธกิจ
เป้าประสงค์ขององค์กรและเป็นข้อมูลในการยกร่างหลักสูตรด้วย
ทั้ง 3 ขั้นตอนสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

3.1.1 วิเคราะห์ การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

วัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 4 ประเด็นดังนี้

- (1) เพื่อทราบความคิดว่าเห็นด้วยหรือไม่ในการสร้างหลักสูตร 4+1
- (2) เพื่อทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านปัจจัยที่สนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการสร้างหลักสูตร
- (3) เพื่อทราบถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

(4) เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสาขาวิชาเฉพาะทางที่ยังขาดแคลนและสังคมต้องการ

เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ

- (1) เป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับวิชาชีพสถาปัตยกรรมศาสตร์
- (2) เป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญงานในการทำหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สอน

(3) เป็นผู้ทำงานทั้งในภาครัฐหรือภาคเอกชน โดยเป็นหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชา นักศึกษาที่จบไปแล้ว

คุณประชาระกอบด้วย

ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยแห่งชาติจำนวน 3 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิจาก กระทรวงคมนาคมจำนวน 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันผังเมือง 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิจาก บริษัทเอกชน 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ 2 ท่าน รวมผู้ทรงคุณวุฒิที่ผ่านการคัดเลือก 9 ท่าน

เครื่องมือและวิธีการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

การสร้างเครื่องมือผู้วิจัยได้ร่างแบบสัมภาษณ์แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและรองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว เพื่อพิจารณาความถูกต้อง จากนั้นได้นำไปทดสอบโดยให้บุคคลทั่วไป 2 คนอ่านเพื่อจูงใจให้ตรงกันหรือไม่

(1) เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ทำวิจัยได้ออกแบบคำตามแบบปลายเปิด ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

(2) สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ ความเห็นในการสร้างหลักสูตร 4+1 (ท่านเห็นด้วยหรือไม่และเพราะเหตุใด?) ปัจจัยที่ท่านเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สนับสนุนและอุปสรรคในการสร้างหลักสูตรนี้

(3) สาขาวิชาชีพใหม่จะใบงานที่สังคมความต้องการ โดยให้จัดเรียงลำดับ ความสำคัญ ด้วยตัวเลข ดังนี้

เลข 1 มีความสำคัญหรือความต้องการเป็นอันดับ 1

เลข 2 มีความสำคัญหรือความต้องการเป็นอันดับ 2

เลข 3 มีความสำคัญหรือความต้องการเป็นอันดับ 3

เลข 4 มีความสำคัญหรือความต้องการเป็นอันดับ 4

หมายเหตุ ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถใส่ตัวเลขซ้ำกันได้ถ้าหากมีความต้องการในระดับเท่ากัน

(4) รูปแบบการจัดหลักสูตร ซึ่งหมายถึงการให้แยกสาขาเฉพาะทางเลือกตั้งแต่ปีที่ 1 หรือเรียนร่วมกันระยะเวลาแห่งวิชาค่ายแยก

(5) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

วิธีการสัมภาษณ์และการจดบันทึก

(1) ผู้วิจัยได้แจกคำามแบบปลายเปิดให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ผ่านการคัดเลือกมาแล้ว เพื่อให้ท่านนักหมายเข้าสัมภาษณ์ จำนวน 11 จังหวะสัมภาษณ์

(2) วิธีการบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้บันทึกด้วยการบันทึกเสียงและจดบันทึกเองโดยไม่มีผู้ช่วย

ผลการสัมภาษณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิได้อธิบายให้เข้าสัมภาษณ์ 8 ท่าน ได้แก่

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยแห่งชาติตลาร จำนวน 2 ท่าน

(2) ผู้ทรงคุณวุฒิจากกระทรวงคมนาคม จำนวน 2 ท่าน

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันผังเมือง 1 ท่าน

(4) ผู้ทรงคุณวุฒิจากบริษัทเอกชน 1 ท่าน

(5) ผู้ทรงคุณวุฒิจากคณะกรรมการศาสนาคริสต์ 2 ท่าน

ความเห็นในการสร้างหลักสูตร 4+1 (ท่านเห็นด้วยหรือไม่และเหตุใด?)

(1) จากคำามปลายเปิด ผลการสัมภาษณ์ : ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยจำนวน 7 ท่าน กิตเป็นร้อยละ 87.5 และไม่เห็นด้วย 1 ท่าน กิตเป็นร้อยละ 12.5 เหตุผลที่เห็นด้วยมีดังนี้

(2) มีเอกสารการเรียนการสอนที่ทันสมัยขึ้น มีระบบ Internet เข้ามาช่วยในการศึกษาแต่ต้องมีเงื่อนไขอยู่ว่า จะต้องพัฒนาระบบสามัญศึกษาให้เป็นระบบ 12 ปี และให้ได้มาตรฐานเท่ากันทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท นอกจานนี้ประเทศไทย สปป.ลาฯ ยังด้อยการพัฒนาซึ่งมีความต้องการนักวิชาการที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา(สั้นกระชับ)ที่กำหนดไว้เพื่อออกใบประกาศนิติศาสตร์

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เห็นด้วยให้เหตุผลที่ว่า ปัจจุบันการศึกษาสามัญมีเพียง 11 ปี ซึ่งพื้นฐานความรู้อาจไม่เพียงพอ เพราะระดับการศึกษายังแตกต่างกันระหว่างเขตเมืองและเขตชนบท ดังนั้นการศึกษาต่อระดับปริญญาโทใช้เวลา 1 ปีครึ่ง อาจจะสั้นมากเกินไปเนื่องจากจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติตลารอยู่ระหว่าง 36 – 50 หน่วยกิต (ในสถานภาพปัจจุบัน)

ปัจจัยที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สนับสนุนและอุปสรรคในการสร้างหลักสูตรนี้

ในด้านปัจจัยที่เป็นปัจจัยสนับสนุนและเป็นอุปสรรคผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ทัศนะ กว้าง ๆ ว่า ปัจจัยที่สนับสนุนมีอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติดังนี้ 6 แผนพัฒนาการศึกษา ยุทธศาสตร์ลับล้างความยากจน ยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษา แผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติ ซึ่ง ผู้วิจัยจะได้กล่าวอย่างละเอียดในการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ ทัศนะว่าควรเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่ดี (มีคุณธรรมและประพฤติตัวดี) มีสุขภาพดี มีบุคลิกดีเป็นที่ น่าเชื่อถือ ได้รู้ประسانงานกับองค์กรต่าง ๆ มีพื้นฐานความรู้กว้าง และลึกซึ้ง มีทักษะในการทำงาน ในสาขาวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษามาอย่างมืออาชีพ ทำงานได้ทั้งในวิชาชีพและการบริหารสามารถ ทำงานเป็นทีมได้

สาขาวิชาชีพใหม่อะไรบ้างที่สังคมความต้องการ

ด้านความต้องการสาขาวิชาชีพใหม่ผู้สัมภาษณ์ได้ขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้จัดเรียง ลำดับสาขาวิชาชีพใหม่ จำนวน 10 สาขาวิชา โดยแยกความต้องการออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับ ปริญญาตรี และระดับปริญญาโท โดยท่านผู้ทรงคุณวุฒิสามารถให้อันดับซึ่งกันได้ถ้าหากเห็นว่ามี ความสำคัญหรือมีความต้องการเท่ากัน ผลที่ได้จากทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 8 ท่าน สรุปได้ดังนี้

(1) ระดับปริญญาตรี ผู้ทรงคุณวุฒิจัดลำดับความสำคัญออกเป็น 4 อันดับ และเมื่อ พิจารณาจากความต้องการเป็นอันดับ 1 ทั้ง 10 สาขาวิชา ด้วยการคิดจากร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ สัมภาษณ์ได้แก่สาขาวิชาชีพสาขาวิชาสถาปัตยกรรมและสาขาวิชาตกรแต่งกายใน มีความต้องการ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62.5 (ของท่านผู้ทรงคุณวุฒิ) สาขาวิชาอนุรักษ์มรดกโบราณสถาน คิดเป็น ร้อยละ 50 ถัดจากนั้นคิดเป็นร้อยละ 37.5 มี 4 สาขาวิชา ได้แก่ สถาปัตยกรรมด้วยไม้ เมือง เคหะการ ออกแบบผลิตภัณฑ์ และออกแบบสื่อโฆษณา คิดเป็นร้อยละ 25 มี 2 สาขาวิชา ได้แก่วิชาภูมิ สถาปัตยกรรม และเทคโนโลยีอาคาร ส่วนสาขาวิชาเห็นว่ามีความต้องการน้อยคือ สาขาวิชาการ บริหารงานสถาปัตยกรรมมีเพียงร้อยละ 12.5 (คูรายละเอียดจากแผนภูมิที่ 1)

(2) ระดับปริญญาโท ผู้ทรงคุณวุฒิได้จัดอันดับความสำคัญออกเป็น 4 อันดับ เช่นเดียวกันกับระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาที่ผู้ทรงคุณวุฒิจัดลำดับความสำคัญมากไปทาง น้อยตามลำดับ ได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 87.5 (ของท่านผู้ทรงคุณวุฒิ) สาขาวิชาสถาปัตยกรรมด้วยไม้ เมือง คิดเป็นร้อยละ 75 สาขาวิชาการอนุรักษ์มรดกโบราณสถานคิดเป็น ร้อยละ 62.5 คิดเป็นร้อยละ 50 มี 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ สาขาวิชา เทคโนโลยีอาคาร และสาขาวิชาการบริหารงานสถาปัตยกรรม ส่วนสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม

ศาสตร์ และสาขาวิชาเคมีการคิดเป็นร้อยละ 25 และสาขาวิชาที่คิดเป็นร้อยละ 12.5 ได้แก่สาขาวิชา ตกแต่งภายในและสาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา (ครุยละเอียดจากแผนภูมิที่ 2)

3.1.2 การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและอุปสรรค

3.1.2.1 จุดแข็งจุดอ่อน

1) ด้านหลักสูตร (จุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตร)

จากข้อมูลการประเมินหลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ด้านจุดแข็งและจุดอ่อน ของหลักสูตร เมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2003 ผลปรากฏดังนี้

จุดประสงค์ของการประเมินหลักสูตร สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยรูปแบบ (CIPP) ด้านบริบท ด้านปัจจัย กระบวนการ ผลผลิตและผลกระทบที่จะเกิดจากการใช้ หลักสูตร ซึ่งสามารถแยกเป็นคำตามประเมินได้ดังนี้(รายงานการประเมินหลักสูตร, 2003 : 2)

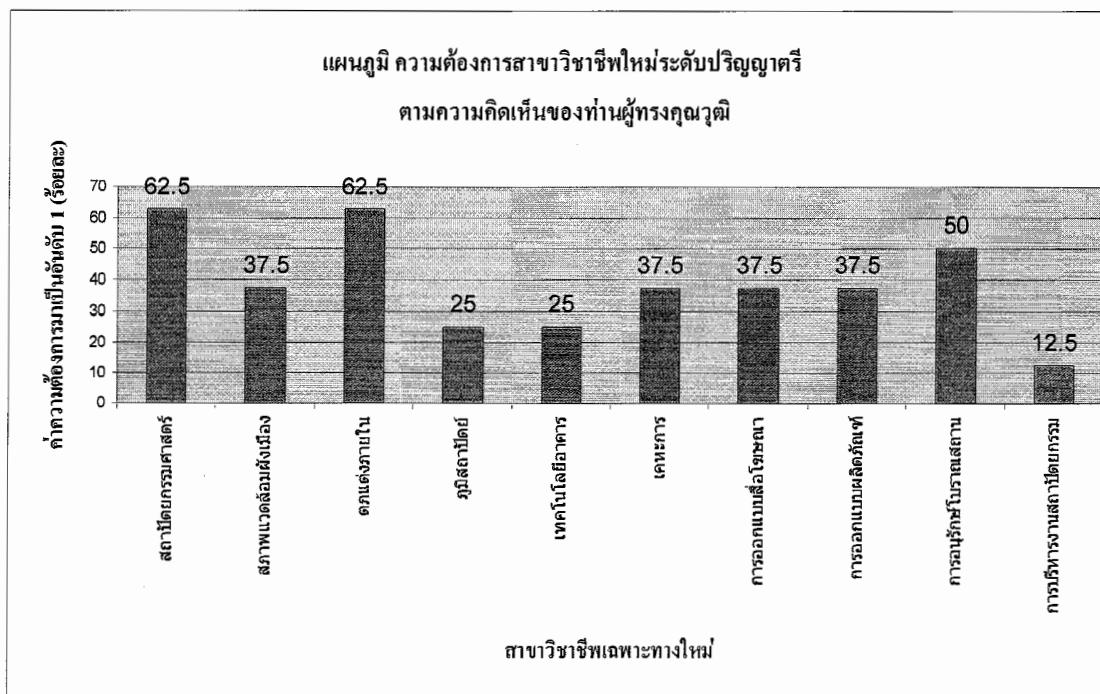
- หลักสูตรมีความสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของสังคมและการพัฒนาประเทศมากน้อยเพียงใด ?

- ประสิทธิภาพในการจัดทำ การใช้และการบำรุงรักษาปัจจัยนำเข้า สู่ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมีมากน้อยเพียงใด

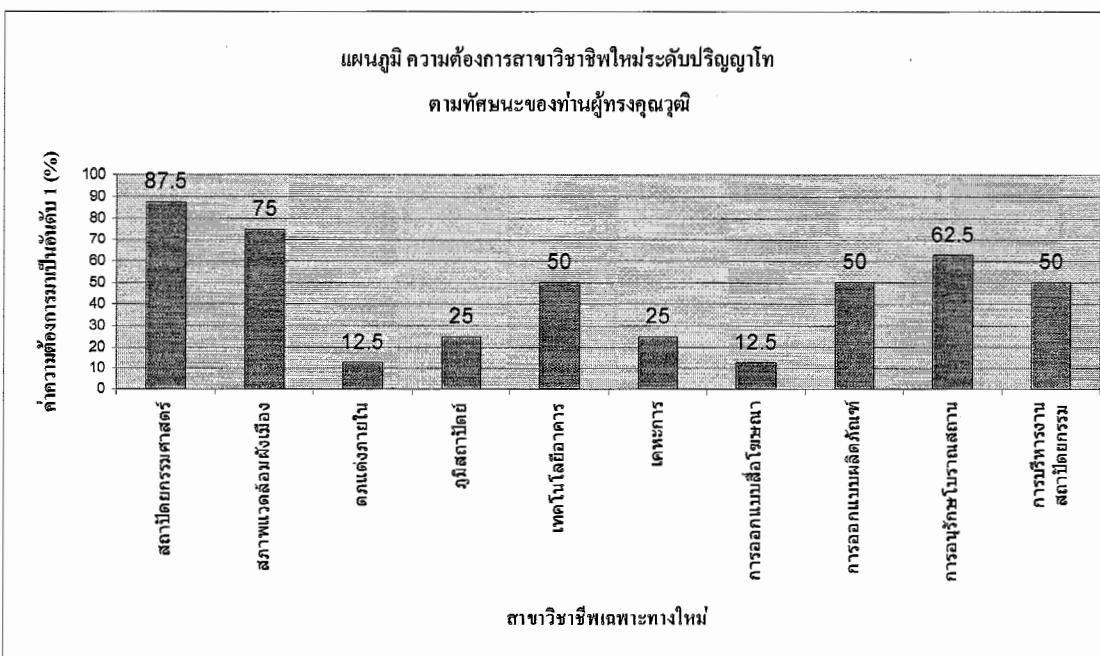
- ประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ?

ตารางที่ 3.1 สัดส่วนของประชากร

ประเภท	จำนวน	เก็บข้อมูลได้	ส่วนร้อยละ	หมายเหตุ
1. ผู้บริหาร	5	5	100 %	กลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้เชี่ยวชาญ	3	3	100 %	กลุ่มตัวอย่าง
3. อาจารย์	33	33	100 %	กลุ่มตัวอย่าง
4. นักศึกษา	60	59	98 %	กลุ่มตัวอย่าง
รวม	100	100	99 %	

ภาพที่ 3.1 ความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง 10 สาขาในระดับปริญญาตรีตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาพที่ 3.2 ความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง 10 สาขาในระดับปริญญาโทตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลของการประเมิน (รายงานการประเมินหลักสูตร, 2003 : 30-35)

ด้านความสอดคล้องของเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรกับความต้องการของสังคมจากข้อมูลทั้งกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์และนักศึกษา มีความเห็นสรุปได้ว่า หลักสูตรนี้มีความสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของสังคมในระดับปานกลาง

ด้านประสิทธิภาพการจัดทำ การใช้และการบำรุงรักษาปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการบริหารหลักสูตร ด้านคุณสมบัติของอาจารย์ ค่าเฉลี่ยวุฒิการศึกษา อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง ข้อตราส่วนระหว่างนักศึกษาต่ออาจารย์เท่ากับ 26:1 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ค่าเฉลี่ยชั่วโมงสอนของอาจารย์ต่อสัปดาห์ 13 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง (หมายถึงมีจำนวนชั่วโมงสอนมาก) สรุปว่า ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในการต้องปรับปรุง ด้านคุณสมบัตินักศึกษาอาจารย์ผู้สอนเห็นว่า “นักศึกษาใหม่มีพื้นฐานความรู้เพียงพอ ในระดับปานกลาง ด้านอุปกรณ์ เครื่องมือและสื่อ การสอน ความคิดเห็นจากอาจารย์ห้องสมุดมีหนังสือเพียงพอ ในระดับน้อยมากห้องเรียนมีอุปกรณ์ จำนวนความสะดวกในการเรียนการสอน มีคุณภาพดีและเพียงพอ ในระดับน้อยมาก ความคิดเห็นจากนักเรียน อุปกรณ์การเรียน การทดลองและห้องปฏิบัติการเจียนแบบ ไม่เพียงพอระดับมาก สรุปว่า การจัดทำ การใช้และการบำรุงรักษา ปัจจัยนำเข้าอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงค่อน

ด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร การคัดเลือกและการพัฒนา อาจารย์ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง การพัฒนาอาจารย์มีความเหมาะสมในดับปานกลาง การคัดเลือกนักศึกษามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง การลงทะเบียนการศึกษา อาจารย์มีความพอใจกับระบบและวิธีการในการลงทะเบียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษา มีความเห็นการลงทะเบียนขาดความชัดเจน มีหลายทางเลือกน้อย สรุปว่า การบริหารหลักสูตรในส่วนของการคัดเลือกนักศึกษา อาจารย์ และการลงทะเบียน มีความเหมาะสมระดับปานกลาง

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

อาจารย์มีความเห็นว่า การประเมินผลการเรียนเป็นไปอย่างยุติธรรมและมาตรฐาน ในระดับปานกลาง และจากคำตามปลายเปิดนักศึกษาไว้อย่าง 18.6 เห็นว่าการวัดผลยังไม่มีประสิทธิภาพและการวัดและประเมินผลบางวิชาเก็บยังไม่ยุติธรรม จึงสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็งจากการประเมินหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรที่ได้กล่าวผ่านมาข้างต้นนี้ ได้สรุปให้เห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมอยู่ระดับหนึ่ง ด้านประสิทธิภาพการจัดทำ การใช้และการบำรุงรักษาปัจจัยนำเข้าการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนเห็นว่า นักศึกษามีความรู้พื้นฐานเพียงพอ ด้านประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร(ด้านกระบวนการ)ได้แก่

การคัดเลือกครูผู้สอนและการพัฒนาครุการลงทะเบียนการวัดและการประเมินผลมีความเหมาะสม
ในระดับปานกลาง

สรุปปัจจัยที่เป็นจุดอ่อนจากการประเมินหลักสูตร

ด้านประสิทธิภาพ การจัดทำ การใช้ และการบำรุงรักษาปัจจัยนำเข้าได้ชี้ให้เห็นว่า คุณวุฒิของครูผู้สอนจะต้องปรับปรุงและพัฒนา อัตรา拿กศึกษาต่อครูผู้สอน 26/1 มีสัดส่วนมากเกินไปจะต้องได้แก้ไข จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มีถึง 26 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อคนมีมากเกินไป ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนเห็นว่าห้องปฏิบัติการเรียนแบบบังคับไม่เพียงพอ ห้องสมุดยังขาดหนังสือที่ทันสมัย การวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษา 18.6 % ได้ให้ทัศนะว่างานวิชาไม่ประเมินผลไม่โปร่งใส

2) ด้านศักยภาพ(จุดแข็งจุดอ่อนด้านกายภาพ)

ปัจจัยที่เป็นจุดแข็งด้านศักยภาพ

ที่ตั้ง คณะสถาปัตยกรรมมีตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางตัวเมืองเพียง 5 กิโลเมตร บนถนน 13 ได้ซึ่งเป็นถนนสายหลักของประเทศไทย มีพื้นที่ประมาณ 12 ไร่ ในพื้นที่ดังกล่าวมีที่ว่างพอที่จะขยายอาคารเรียนได้ และขนาดของอาคารอาจจะมีความสูงได้ไม่เกิน 20 เมตร ตามกฎระเบียบที่ผังเมืองระบุไว้

สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาคารเรียนมีอาคารที่ได้มาตรฐาน เช่น ตึกสำนักงาน ห้องปฏิบัติการเรียนแบบ ห้องทดลองคอนกรีต และหอพักนักศึกษา และแต่ละห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา มีห้องสมุดเป็นของคณะเองเพื่อให้บริการนักศึกษา

อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีอุปกรณ์จำนวนหนึ่งสนับสนุนในการเรียนการสอน เช่น LCD OVER-HEAD เครื่องฉายสไลด์ โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่องเล่น VCD อุปกรณ์เหล่านี้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

ด้านองค์กร ปัจจุบันคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีโครงสร้างขององค์กรดังนี้ คอมบดี 1 ห้าน รองคอมบดี 3 ห้าน แบ่งเป็น 2 ภาควิชา 4 แผนก 20 หน่วยงาน ซึ่งในระดับคอมบดีและคณะภาควิชาล้วนแต่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปีและมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเป็นส่วนใหญ่

ด้านบุคลากร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีจำนวนบุคลากร 54 คน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกร้อยละ 5.5 ระดับปริญญาโทร้อยละ 29.5 รวมเป็นร้อยละ 35 และกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโทร้อยละ 24 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี เที่ยบเท่าปริญญาตรี และต่ำกว่าร้อยละ 41

ด้านการจัดการเรียนการสอน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ได้เปิดสอน ในระดับปริญญาตรี 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาสภาพแวดล้อม พังเมือง ระยะเวลาเรียน 5 ปี มีจำนวนนักศึกษา 602 คน (ข้อมูลจากสถิตินักศึกษา 2006-2007 คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์) เพิ่มขึ้นจากปี 2005-2006 ร้อยละ 28 อัตราผลสำเร็จการศึกษาร้อยละ 52-72 และระดับผลสำเร็จ GPA สูงสุด 3.42 (ในปีการศึกษา 2003-2004, 2004-2005, 2005-2006,)

ปัจจัยที่เป็นชุดอ่อนค้านศักยภาพ

ที่ดึง ด้านหน้าของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ติดกับถนนใหญ่และทางด้านหลังมีโรงงานคอนกรีตซึ่งก่อให้เกิดมลภาวะทางเสียงและส่งผลกระทบต่อห้องเรียนทุณภูทำให้การเรียนการสอนอาจไม่ได้ผลเท่าที่ควร รูปร่างและขนาดของพื้นที่ไม่เพียงพอที่สร้างสถานกิจกรรมขนาดใหญ่ได้ เช่น สนามฟุตบอลขนาดมาตรฐาน เป็นต้น

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อาคารเรียนจำนวน 3 หลังอยู่ในสภาพชำรุดจะต้องปรับปรุงหรือรื้อถอนเพื่อสร้างใหม่ ปริมาณหอพักครุและนักศึกษาไม่เพียงพอต่อความต้องการ ห้องสมุดยังขาดหนังสือและต้องการเรียนการสอนที่ทันสมัย

ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอทำให้ครุผู้สอนจำนวนหนึ่งไม่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ด้านองค์กร คณะบริหารระดับหน่วยงานยังมีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และจำนวนหนึ่งเพิ่งเข้าทำงานไม่นานจึงต้องเรียนรู้การทำงาน ครุผู้สอนมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรีมีถึงร้อยละ 48 (รวมทั้งกลุ่มที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในปัจจุบัน) และต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีจำนวน 17 %

ด้านผลของการศึกษา ระดับ GPA ต่ำสุด มีนักศึกษาที่ได้ระดับ GPA ต่ำกว่า 2.00 ดังนี้ ในปีการศึกษา 2002-2003 ระดับ GPA ต่ำสุด 0.38 และมี GPA ต่ำกว่า 2.00 มีจำนวนร้อยละ 32-45 ปี 2003-2004 ระดับ GPA ต่ำสุด 0.31 และมี GPA ต่ำกว่า 2.00 มีจำนวนร้อยละ 30-46 และปี 2004-2005 ระดับ GPA ต่ำสุด 0.87 และมี GPA ต่ำกว่า 2.00 มีจำนวนร้อยละ 32-46

จากปัจจัยที่เป็นชุดแข็งและชุดอ่อนดังที่ได้พิจารณาแล้วนี้

ผู้ที่วิจัยได้สรุปเป็นตารางดูเบื้องต้นเพื่อให้เข้าใจง่ายและจะนำไปสร้างแบบสอบถามเพื่อให้บุคลากรในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ให้น้ำหนักความสำคัญต่อปัจจัยเหล่านี้แล้วนำไปรวมกับปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรค (จะกล่าวในลำดับต่อไป) จัดทำ SWOT Matrix ของคณะ SWOT Matrix นี้จะเป็นเครื่องมือช่วยปรับปรุงวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมายของคณะต่อไป ดูตารางที่ 3.2 3.3

**ตารางที่ 3.2 สรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อน ด้านหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว**

รายการ	จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. วัตถุประสงค์หลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์หลักสูตรไว้ 3 วัตถุประสงค์ - ได้นำไปปฏิบัติจริงและมีผู้สำเร็จการศึกษามาแล้วจำนวน คน - ได้มีการจัดบุคลากรเพื่อปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการชี้นำในการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ - ขาดการควบคุมการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ - ขาดการประชาสัมพันธ์ (วัตถุประสงค์หลักสูตร) - ขาดการตีความหรือให้คำนิยามวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูและอาจารย์ผู้สอนนำไปปฏิบัติยังชัดเจน
1.1 ความสามารถ	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถวิเคราะห์และสรุปปัญหาความต้องการในการออกแบบได้ - รู้กำหนดแนวคิด (Concept) ในการออกแบบ - รู้ จัก นำเอาทฤษฎีสาขาวิชาอื่นมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาการออกแบบ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีแนวคิดเริ่มสร้างสรรค์น้อย - เมื่อนำเสนอผลงานที่ออกแบบมักไม่ตรงกับแนวคิดในการออกแบบ
1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> - มีคุณธรรม จริยธรรม มีสุขภาพดี 	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เรียนรู้ศิลปะนั้นมีน้อย
1.3 การวิจัยและแหล่งข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> - มีการบรรจุวิชาการทำวิจัยในหลักสูตร - มีการบริการข้อมูลวิทยานิพนธ์และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้องตามศักยภาพ - การให้บริการขึ้น – คืน เอกสาร ตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับดี 	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมที่ส่งเสริมการทำวิจัยยังมีน้อย - การจัดพิมพ์หนังสือเพื่อใช้ในห้องสมุดยังมีน้อย - ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี
2. โครงสร้างหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับลดจำนวนหน่วยกิตในโครงสร้างหลักสูตรจากเดิมมากกว่า 260 หน่วยกิต คงเหลือ 168 - 171 หน่วยกิต 	

**ตารางที่ 3.2 สรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อน ด้านหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์คณาน
สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว (ต่อ)**

รายการ	จุดแข็ง	จุดอ่อน
	<ul style="list-style-type: none"> - หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 39 หน่วยกิต - หมวดวิชาพื้นฐาน 57 หน่วยกิต - หมวดวิชาเฉพาะวิชาชีพเฉพาะ 72 หน่วยกิต - หมวดวิชาเลือก 4-6 หน่วยกิต - หมวดวิชาเลือกเสรี 2-3 หน่วยกิต - ฝึกงาน 3 หน่วยกิต - จำนวนหน่วยกิตมีความสอดคล้องกับข้อกำหนดของหลักสูตรมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว 	<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดวิชาเลือกเสรี 3 หน่วยกิต ซึ่งเห็นว่าไม่เหมาะสมเนื่องจากได้ระบุไว้ชัดเจนเป็นการเพิ่มหน่วยกิต - ยังขาดการประเมินผลความเหมาะสมสมเนื่องจากหลักสูตรใหม่นี้เริ่มใช้ได้เพียง 4 ปี
3. เนื้อหาหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษานำความรู้ไปปฏิบัติงานได้ระดับหนึ่ง - มีความริเริ่มสร้างสรรค์ - ส่งเสริมให้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ - ความสอดคล้องของเนื้อหารายวิชา กับความต้องการของหลักสูตร 	<ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษาจำนวนหนึ่งยังขาดความกระตือรือร้นในการหาความรู้ - นักศึกษาที่มีแนวความคิดริเริ่มสร้างสรรค์น้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาในชั้นเรียน
4. คุณลักษณะของอาจารย์ (38 คน)	<ul style="list-style-type: none"> - อาจารย์ผู้สอนเตรียมการสอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในระดับปานกลาง - มีความสามารถในการเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา 	

**ตารางที่ 3.3 สรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อน ด้านกายภาพของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว**

รายการ	จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. ที่ตั้ง	<ul style="list-style-type: none"> - ออกจากศูนย์กลางตัวเมือง (กิโลเมตรที่ 0) ไปทางทิศใต้เพียง 5 กิโลเมตร 	<ul style="list-style-type: none"> - ติดกับโรงงานผลิตคอนกรีตทำให้มีเสียงสะท้อนในบางครั้ง - ห้องเรียนจำนวนหนึ่งอยู่ใกล้กับถนนใหญ่ทำให้มีเสียงรบกวน
2. ขนาดของพื้นที่ 12 ไร่	<ul style="list-style-type: none"> - ติดกับถนนสายหลักของชาติคือถนนหมายเลข 13 ได้ - ยังมีพื้นที่ว่างเพียงพอที่จะสร้างอาคารใหม่และสามารถขยายอาคารแนวตั้งได้ในระดับ 5 ชั้นได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ขนาดพื้นที่น้อยไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมพศศึกษาขนาดใหญ่ เช่น สนามกีฬา สนามฟุตบอลมาตรฐาน
3. อาคาร	<ul style="list-style-type: none"> - มีอาคารที่เป็นสำนักงานและห้องปฏิบัติการ 3 หลัง(ภาควิชา) ปฏิบัติการ 3 หลัง(กีฬา) - หอพักนักศึกษา 1 หลัง หอพักอาจารย์ 2 หลัง - ห้องสมุด 	<ul style="list-style-type: none"> - อาคารเรียนเป็นอาคารก่อตัวร และความจำเป็นต้องปรับปรุง - จำนวนหอพักนักเรียนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน - จำนวนหอพักครุ่นไม่เพียงพอต่อจำนวนอาจารย์
4. อุปกรณ์การเรียนการสอน	<ul style="list-style-type: none"> - มีอุปกรณ์โสตทัศน์ ดังนี้ LCD 1 เครื่อง Over Head 1 เครื่อง เครื่องฉายสไลด์ 1 เครื่อง โทรทัศน์ 1 เครื่อง เครื่องเสียงและเครื่องเล่น VCD - เครื่องLCD 1 เครื่อง ได้ใช้งานเต็มประสิทธิภาพ - อุปกรณ์ห้องทดลองคอนกรีตที่ทันสมัยและพร้อมใช้งาน 	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่อง Over Head เครื่องฉายสไลด์และโทรทัศน์ มีการใช้งานน้อย - ไม่มีห้องเฉพาะสำหรับใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา
5. ด้านองค์กร	<ul style="list-style-type: none"> - คณบดี 1 ท่าน รองคณบดี 3 คน มี 2 ภาควิชา 4 แผนก 20 หน่วยงาน - คณบดีในระดับคณบดี, คณบดี, คณบดี เป็นผู้มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปีและมีความรู้ที่บันดาลป्रิญญา ไทย 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้รับผิดชอบระดับหน่วยงานส่วนใหญ่ยังมีประสบการณ์ทำงานน้อย

**ตารางที่ 3.3 สรุปปัจจัยที่เป็นปัจจัยแข็งและปัจจัยอ่อน ด้านกายภาพของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว (ต่อ)**

รายการ	จุดแข็ง	จุดอ่อน
	<ul style="list-style-type: none"> - มีความสามารถในการประสานงานกับภายนอกได้คล่องแคล่วดี 	<ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการส่วนใหญ่ทำงาน 2 หน้าที่ทั้งการบริหารและการสอน - บังคับเจ้าหน้าที่ช่วยงานบริหาร
6. จำนวนบุคลากร	<ul style="list-style-type: none"> - มีจำนวน 54 คน รุ่นวิศวกรรมศึกษาระดับปริญญาเอก 5.5% ระดับปริญญาโท 29.5% รวม 35.0% 	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและเทียบเท่า 48% ต่ำกว่าปริญญาตรี 17 % รวม 65 %
7. ระดับที่เปิดสอนปริญญาตรี	<ul style="list-style-type: none"> - 2 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์และสาขาวิชาสถาปัตยกรรมด้านผังเมือง 	<ul style="list-style-type: none"> - สาขาวิชาสถาปัตยกรรมด้านผังเมือง เป็นสาขาวิชาที่เปิดใหม่ยังไม่ได้ทำการประเมินผลหลักสูตรเรื่องความต้องคล่องกับสังคม
8. จำนวนนักศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - มีจำนวนรวม 602 คน เป็นหญิง 80 คน มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 28 จากปี 2005-2006 ชั้นปี A7 : 66 เป็นหญิง 6 คน ชั้นปี A6 : 40 เป็นหญิง 6 คน ชั้นปี 4UE : 22 เป็นหญิง 7 คน ชั้นปีที่ A4 : 56 เป็นหญิง 6 คน ชั้นปีที่ A3 : 139 เป็นหญิง 16 คน ชั้นปีที่ A2 : 180 เป็นหญิง 31 คน ชั้นปีที่ A1: 99 เป็นหญิง 8 คน 	
9. อัตราผลสัมฤทธิ์	<ul style="list-style-type: none"> ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงสุดในการสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2003-2004 GPA 3.17 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงสุดในการสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2004-2005 GPA 3.20 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สำเร็จการศึกษาร้อยละ - ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำสุดในปีการศึกษา 2003-2004 GPA 0.31 - ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำสุดในปีการศึกษา 2004-2005 GPA 0.78

**ตารางที่ 3.3 สรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อน ด้านกายภาพของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว (ต่อ)**

รายการ	จุดแข็ง	จุดอ่อน
	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงสุด ในการสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2005-2006 ร้อยละ 52-72 GPA 3.42	- ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ต่ำสุดในปีการศึกษา 2005-2006 GPA 0.25
10. อัตราการเข้ารับการศึกษา	2004-2005 จำนวน 342 คน 2004-2006 จำนวน 467 คน เพิ่มขึ้น ร้อยละ 36 2004-2007 จำนวน 602 คน เพิ่มขึ้น ร้อยละ 28	- นักศึกษาออกกลางปีการศึกษา

2) ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรค

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อค้นหาปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อคณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์นี้ ผู้ทำวิจัยได้วิเคราะห์จากแผนพัฒนา 3 ฉบับและ แผนยุทธศาสตร์ 1 ฉบับ
ได้แก่ (1) แผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม ฉบับที่ 6 ก.ศ.2006-2010 (2) แผนพัฒนาการศึกษารั้งที่ 5
ก.ศ.2006-2010 (3) แผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติ ก.ศ.2006-2010 และ (4) แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูป
การศึกษา เพื่อเป็นตัวบ่งชี้ 2 ด้านคือ 1 ทิศทางที่จะเดินไปในอนาคตหรือเป็นข้อมูลในการกำหนด
วิสัยทัศน์ (Vision) การกิจ(Mission) และเป้าประสงค์ของคณะ 2 ความต้องนักวิชาการเพื่อไปทำงาน
พัฒนาประเทศรวมถึงความรู้ย่างไร และมีคุณลักษณะย่างไร โดยทำการคัดกรองในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ทั้งในส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและโดยทางอ้อม ซึ่งสามารถ
ระบุได้ปัจจัยดังนี้

ปัจจัยที่เป็นโอกาส

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม ฉบับที่ 6 (2006-2010)

เป้าประสงค์ของรัฐบาล กือ ในปี ก.ศ.2010 จะต้องสร้างพื้นฐานทาง
เศรษฐกิจเพื่อให้ประชาชนลาวหลุดพ้นจากความยากจนให้ได้ในระดับหนึ่ง และจะต้องให้ประเทศ
ส.ປ.ປ.ลาว หลุดพ้นจากประเทศด้อยพัฒนาในปี 2020 ซึ่งคณะกรรมการฯได้ร่างแผนพัฒนา
เศรษฐกิจ-สังคมฉบับที่ 6 โดยมีสาระสำคัญบางประการที่เป็นโอกาสต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สนับสนุนแผนพัฒนาดังกล่าวดังนี้

การพัฒนาแข่งขัน

ค้านการพัฒนาโครงสร้าง สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นให้แก่ เป้าหมายการลดความยากจนด้วยการยกระดับและปรับปรุงสีนทางหลักของประเทศรวมไปถึง เส้นทางที่เข้าไปถึงเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อให้ชีวิตการเป็นอยู่ของประชาชนชาวดีซีน จะต้องสร้าง ผังเมืองและการจัดสรรตัวเมืองใหม่ให้สมเหตุสมผล ให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อการพัฒนาตัวเมือง ที่อยู่ในชนบท ทำให้ผังเมืองและการจัดการผังเมืองให้เข้าสู่ความเป็นระเบียบตามแผนผังที่ออกแบบไว้ ด้วยการตอบสนองโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อตัวเมือง เอาใจใส่และคุ้มครองพิเศษต่อระบบ นำบัดและระบบนำเสีย สิ่งปฏิกูล เพื่อให้ได้สภาพแวดล้อมที่สะอาด เพื่อให้เป็นเมืองสีเขียว สะอาด และมีความศรีวิไล

ค้านอุดสาหกรรมส่งเสริมการความก้าวหน้าทางเทคนิคการผลิตเข้ามาใช้ในการผลิต เช่น การตัดเย็บ การผลิตรองเท้า การเพิ่มน้ำมูลค่าให้ด้วยการแปรรูปผลิตภัณฑ์ กิจกรรม หัตถกรรม ศิลปกรรม เพื่อการส่งออก

ค้านการบริการ การบริการการเงิน การธนาคาร การขนส่งไปรษณีย์ โทรคมนาคม ช่วยส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ มีระบบรับประกันสินค้า เพื่อ ส่งเสริมการส่งออก พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างจริงจังบนพื้นฐานการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเชิง อนุรักษ์ ชีวนานาพันธุ์ และประวัติศาสตร์ อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการปรับปรุงพื้นฐานโครงสร้าง การคมนาคมภายในประเทศให้ดีและมีความเชื่อมโยงกับเส้นทางในส่วนภูมิภาคและสากล และ ตอบสนองข้อมูลข่าวสาร ไฟฟ้า น้ำประปา โรงเรนที่พักเพื่อรับรองการท่องเที่ยว

การพัฒนาภูมิภาค

จะต้องพัฒนาเศรษฐกิจ ด้วยการผลิตชั้นนำ ให้เป็นสินค้า ปลูกต้นไม้อุดสาหกรรมเพื่อการส่งออก พัฒนาอุดสาหกรรมไฟฟ้า เมืองแร่ อุดสาหกรรมแปรรูป ผลิตภัณฑ์ กิจกรรม พัฒนาการท่องเที่ยวด้วยการสร้างและพัฒนาสายการท่องเที่ยวภายในเขตและ ระหว่างเขตต่าง ๆ นอกจากนี้ในแต่ละภูมิภาคจะต้องจัดให้มีสถานศึกษาสาขาเทคโนโลยี อุดสาหกรรมที่สนับสนุนในภูมิภาคนั้น ๆ จัดทำนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าเรียนสาขาที่ สำคัญต่อการพัฒนาในเขตนั้น ๆ และจะต้องพัฒนาอัคคีวิชาการชาร์ตาวให้เป็นผู้เชี่ยวชาญมี ความสามารถในด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย

การพัฒนาทางสังคม

ค้านการพัฒนาทางสังคม เพื่อขอจัดความยากจนจะต้องพัฒนา เศรษฐกิจด้วยการเปิดการท่องเที่ยวตามทรัพยากรที่มีอยู่ในเมืองที่ยากจนหรือหมู่บ้านที่ยากจนให้มากขึ้น ด้วยรูปแบบการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ชีวนานาพันธุ์ และ

จัดให้มีการฝึกอบรมให้ผู้ยากไร้ให้มีความรู้ มีเทคนิคในการผลิตสินค้าและมีความรู้ความสามารถในการค้าขาย นอกจาจนี้ การแก้ปัญหาการว่างงานจะต้องสร้างและปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์อย่างต่อเนื่อง และที่ต้องจัดให้มีเป็นพิเศษ ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มี ความรู้ ด้านเทคนิค และการจัดการ การปรับนโยบายส่งเสริมหอการค้าและเศรษฐกิจ เพิ่มการลงทุนสาขา วิชาชีพที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเบา อุตสาหกรรมแปรรูป นอกจากนี้จะต้องสร้างเงื่อนไขเพื่อพัฒนา ตลาดแรงงาน ด้วยการสร้างโครงการส่งคนงานออกไปทำงานยังต่างประเทศให้ถูกกฎหมาย เป็นโครงการ ครอบคลุมตามทิศทาง เปิดกว้างให้มีส่วนร่วมจากหอการค้าและเศรษฐกิจพัฒนา เพื่อพัฒนาคุณภาพ แรงงานเพื่อส่งออก ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการพัฒนาเพื่อปกปักษ์รักษา สิ่งแวดล้อมในการดำรงชีวิตการเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น ส่งเสริมการปฏิรูปนโยบายการแปลง ศิลปะเป็นทุน ปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมในเขตอุตสาหกรรม เขตชุมชนในย่านตัว เมืองใหญ่และเขตชนบท ตรวจสอบสภาพแวดล้อมที่เป็นพิษอย่างมีประสิทธิภาพและวางแผนมาตรการ การแก้ไขอย่างทันเหตุการณ์ เพื่อให้เห็นภาพรวมโดยง่าย ผู้ทำการวิจัยได้จัดทำเป็นตารางแสดงปัจจัย ที่เป็นโอกาสและอุปสรรคตารางที่ 3.4

จากแผนพัฒนาการศึกษาครั้งที่ 5 (2006-2010)

จุดมุ่งหมาย พัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อสร้างบุคลากรให้มี ความรู้ความสามารถ มีพัฒนาการ มีวิชาการ และพัฒนามัยที่สมบูรณ์ เพื่อรับรองการเปลี่ยนแปลง ของการเปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรมที่ทันสมัย

**ทิศทางการพัฒนา ส่งเสริมให้ประชาชนชาวลาวมีความศรีวิไลซ์
ทางด้านจิตใจและมีคุณธรรม มีความรู้ มีวิชาชีพ และมีสุขภาพดีตามมาตรฐานมัยที่สมบูรณ์ รู้จักการ
สร้างสรรค์งานและมีความกระตือรือร้นต่อการพัฒนาตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการการพัฒนา
ประเทศ ถือเป็นการพัฒนาการศึกษาเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างองค์กรเพื่อทำ
หน้าที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ให้มีความเข้มแข็งด้วยตนเอง พัฒนาการศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อให้มี
พัฒนาการด้านความรู้ ด้านร่างกาย และด้านจิตพิสัย ด้านคุณธรรม และต้องดำเนินไปตามแนวโน้ม
ยกคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานในภูมิภาคและสากลที่ลักษณะ ดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อรับรองการ
ประกันคุณภาพมีความสอดคล้องและต่อเนื่องในทุกระดับชั้น ทุกสายการศึกษา เพิ่มการลงทุนของ
รัฐและรัฐมนตรีให้สังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ทำการปรับปรุงและขยาย
การศึกษาในเขตชนบท เขตทุรกันดาร เพื่อให้ระดับการศึกษาไม่มีความแตกต่างระหว่างตัวเมืองและ
ชนบท พัฒนาความสามารถด้านการวิจัยเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สอดคล้องต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมของประเทศไทย เพิ่มการลงทุนของรัฐในการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนชาว
ลาวมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และปฏิรูปการศึกษาให้ระบบสามัญเป็น 12 ปี เรียนชั้นประถมศึกษา 5 ปี ชั้น**

มัธยมต้น 4 ปี และชั้นมัธยมปลาย 3 ปี ด้วยคาดหมายการเพิ่มอัตราการเข้าเรียนในปี ก.ศ. 2010 ให้ได้ 1,140 คน ต่อประชากร 100,000 คน เพิ่มงบประมาณด้านการศึกษาจาก 11.6 % ในปี ก.ศ. 2005 ให้ได้ 16 % ใน ก.ศ. 2010 ดำเนินการพัฒนาการศึกษาด้วย 3 แผนงาน ได้แก่ แผนงานการขยายโอกาสเพื่อเข้ารับการศึกษา แผนงานปรับปรุงคุณภาพ และแผนงานการจัดการบริหารการศึกษา ซึ่งใน 3 แผนงานนี้ ผู้ทำการวิจัยได้สรุปปัจจัยที่เป็นโอกาสได้ดังนี้

แผนงานการขยายโอกาสเข้ารับการศึกษา คือ ทำการขยายอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับการขยายตัวของการรับนักเรียนนักศึกษาในแต่ละระดับชั้น ไม่ว่าจะเป็นชั้นอนุบาล ชั้นประถม ชั้นมัธยม อาชีวศึกษา และระดับมหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ให้ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในภาคบังคับ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษา และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา ปรับปรุงและขยายการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละท้องถิ่น การจัดหาครุภัณฑ์สอน จะต้องจัดหาครุภัณฑ์และอาจารย์ผู้สอนในแต่ละชั้นปี แต่ละสาขาวิชาให้เพียงพอต่อการต้องการที่เป็นจริง ยกสถานะของครุภัณฑ์สอนในสังคมให้สูงขึ้น สร้างเงื่อนไขให้ได้ยกระดับคุณวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น การสนองสิ่งอำนวยความสะดวกด้วยการสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมให้ครุภัณฑ์ศึกษาทำกิจกรรม(การเล่นกีฬา และศิลปะ) อ่าย่างสม่ำเสมอ

แผนงานปรับปรุงคุณภาพและความสอดคล้อง ด้วยการปรับปรุง และการปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาเริ่มจากระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ปรับปรุงหลักสูตรภาษาต่างประเทศ และบรรจุเข้าในระบบการศึกษาปรับปรุงและปฏิรูประดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา ดำเนินการปฏิรูปสื่อการเรียนการสอน ด้วยการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอในทุกระดับชั้น รวมถึงเครื่องเล่นในระดับอนุบาล ปรับปรุงและยกระดับครุภัณฑ์และผู้บริหาร ด้วยการจัดอบรมวิธีการสอนแบบใหม่ตามหลักสูตรที่ได้ปฏิรูปใหม่ ปรับปรุงวิธีการสอนให้สอดคล้องกับระบบการศึกษานิปัจฉันและอนาคต จัดหัวสังคุณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ทดลอง ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ศูนย์ ICT ปรับปรุงระดับการประเมินผลการเรียน การสอน ยกระดับความรู้ทางด้านบริหารการศึกษา ปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารการศึกษา และจัดทำเป็นหลักสูตรเพื่อฝึกอบรมให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครุนิเทศ แผนงานสุดท้ายที่สนับสนุน การพัฒนาการศึกษาคือ

แผนงานการจัดการบริการการศึกษา ซึ่งมีประเด็นสำคัญที่เป็นปัจจัยของโอกาส ดังนี้ ด้านระเบียบการทำการปรับปรุงกฎหมายการศึกษาให้สอดคล้องต่อการปฏิรูปการศึกษาใหม่ จัดทำระเบียบการคัดเลือกนักศึกษาเข้ารับการศึกษาในแต่ละสาย กำหนดมาตรฐานและระเบียบการในการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของครุภัณฑ์สอนในแต่ละสาย และกำหนดตำแหน่งทางการบริหารการศึกษาให้เป็นระบบและสร้างระบบเบี่ยงการเพื่อคุ้มครองสิทธิทาง

ปัญญา กำหนดนโยบายและระเบียบในการแบ่งขันการเรียนการสอน การจัดการบุคลากร จัดทำ
ระเบียบในการคุ้มครองครูผู้สอนในแต่ละระดับชั้นและทุก ๆ สาย ทำการแยกบุคลากรทางการศึกษา
ออกจากข้าราชการทั่วไป กำหนดมาตรฐานตำแหน่ง (ครูผู้บริหาร) จัดสร้างสถาบันและศูนย์
ฝึกอบรมผู้บริหารทางการศึกษาให้ได้ทุกตำแหน่ง กำหนดมาตรฐานและระเบียบการคุ้มครองการนำ
ทรัพยากร ไปใช้ให้เหมาะสม กำหนดส่วนแบ่งงบประมาณให้แก่หน่วยงานการศึกษาในแต่ละชั้น
และคิดค่าใช้จ่ายส่วนแบ่งงบประมาณของครูผู้สอนต่อนักศึกษา ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจาก
แผนพัฒนาการศึกษานี้ผู้ที่ทำวิจัยได้สรุปไว้ในตารางที่ 3.5

**แผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติ (บทสรุปการปฏิบัติแผนพัฒนา
มหาวิทยาลัยแห่งชาติ 10 ปี 1996-2006 หน้า 18-19)**

จุดมุ่งหมายของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติฯ สร้าง
มหาวิทยาลัยแห่งชาติฯ ให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างนักวิชาการให้เป็น
ผลเมืองที่ดี มีความรักชาติ มีวินัยเคราะห์ภูมิหมาย มีความขยันหมั่นเพียร มีสุขภาพดี และมีความ
ศรีวิไลซ์ทางด้านจิตใจ

ทิศทางการพัฒนา การพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติฯ จะต้องให้
สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย จะต้องยกระดับให้ประชาชนชาวลาวมี
พัฒนาการอย่างเด็มรูปแบบและมีโอกาสได้เรียนรู้ตามระบบอย่างต่อเนื่องและเรียนรู้ตลอดไป การ
พัฒนาต้องให้ได้มาตรฐานและก้าวเข้าสู่มาตรฐานระดับภูมิภาคและสถาบันที่จะก้าว พร้อมทั้งให้
มหาวิทยาลัยแห่งชาติฯ กลายเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ทุกชนชั้นในสังคมมีส่วน
ร่วมในการพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา สร้างนักวิชาการและผู้บริหารภายใน
มหาวิทยาลัยแห่งชาติฯ ให้มีความสามารถและมีความชำนาญงาน ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร
และพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศไทย จัดอบรมวิธีการ
ทำวิจัย ส่งเสริม พัฒนางานวิจัยพร้อมทั้งเผยแพร่ผลงานการวิจัย นำเทคโนโลยีข้อมูลเข้าสู่สารสนเทศใน
ระบบการเรียนการสอน และการทำการวิจัย สร้างเงื่อนไขให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ
พัฒนาการเรียนการสอน สร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาให้คล่องตัว สร้าง
สถานการศึกษาใหม่และขยายอาคารเรียน ห้องทดลอง หอพักเพิ่ม เพิ่มมาตรฐานการคุ้มครองและ
การบำรุงรักษาอุปกรณ์การเรียนการสอน พัฒนาวิทยาเขตต่าง ๆ ให้มีความเจริญดีขึ้น ให้
มหาวิทยาลัยแห่งชาติฯ เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยรักษาความสงบทางด้านสังคมและของชาติ
ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ ซึ่งได้สรุปไว้ในตารางที่ 3.6

แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษา

ชุดหมายของการปฏิรูป การศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูงและ

มหาวิทยาลัยจะต้องสร้างนักวิชาการแต่ละระดับให้เหมาะสมกับโครงการประกอบเศรษฐกิจสังคมและ
เชื่อมโยงกับภาคล ด้วยการสร้างเงื่อนไขเพื่อทำการเปิดสอนในสาขาวิชาใหม่ให้หลากหลายรูปแบบ
ที่เหมาะสมต่อการพัฒนา พร้อมทั้งปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ให้มี
ระดับใกล้เคียงกับระดับการศึกษาภูมิภาค และเพิ่มอัตราการเข้าเรียนของนักศึกษาให้ได้
11.40/100,000 คน ในปี 2010

ประเด็นในการปฏิรูป (1) เปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมาย เนื้อหา
หลักสูตรการศึกษาในทุกระดับ (2) พัฒนาครูอาจารย์และเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนใหม่ (3)
เปลี่ยนแปลงใหม่ด้านการบริหารการศึกษา (4) พัฒนาโครงสร้างการศึกษาแห่งชาติให้เป็น 5+4+3
เรียนชั้นประถม 5 ปี ชั้นมัธยมต้น 4 ปี และมัธยมปลาย 3 ปี และพัฒนาระบบโรงเรียนห้องเรียนและ
พื้นฐานการศึกษา (5) เพิ่มงบประมาณด้านการศึกษา เพื่อปรับปรุงโรงเรียน ห้องเรียน วัสดุและ
อุปกรณ์ เครื่องทดลองที่จำเป็นให้สถานการศึกษา (6) ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการศึกษา
เพื่อให้ได้ศึกษาตลอดชีวิต (7) เพิ่มความร่วมมือกับนานาชาติ

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค

แผนพัฒนาต่างๆเหล่านี้เป็นกรอบกว้างๆซึ่งคณะกรรมการฯต้องดำเนินการให้สำเร็จตามที่ต้องการ
ศาสตร์จะต้องได้ดำเนินการขั้นตอนที่เป็นแผนพัฒนาของตนเองซึ่งจะต้องทำงานเป็นทีมเพื่อกำหนด
แผนพัฒนาดังกล่าว ด้านงบประมาณสนับสนุนในการปฏิบัติงานในแผนพัฒนาการศึกษาได้มุ่งเน้น
ในระบบสารสนเทศเป็นหลัก ส่วนในระดับมหาวิทยาลัยยังมีน้อยซึ่งอาจไม่เพียงพอ กับความ
ต้องการของ ผู้ปกครองนักศึกษาและชุมชนที่ยังไม่ความเข้าใจในการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการ
พัฒนาการศึกษา การประชาสัมพันธ์เพื่อให้องค์กรต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาซึ่ง
มีน้อย ดังที่สรุปไว้ในตาราง

เมื่อได้ปัจจัยทั้งที่เป็นจุดแข็งจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคตามที่ได้
สรุปไว้ในตารางข้างบนนี้แล้ว ผู้ที่มีอำนาจ ได้คัดเลือกปัจจัยด้วยการลงความเห็นจากผู้ทำงาน ในคณะกรรมการฯ
เพื่อให้ได้ปัจจัยที่มีความสำคัญหรือมีผลกระทบต่องค์กรแล้วสรุปทำเป็น
ตาราง Matrix

วิธีการให้ความเห็น ผู้ที่มีอำนาจ ได้ทำเป็นแบบสอบถามด้วยการให้
น้ำหนักปัจจัยต่างๆด้วย 5 ระดับแล้วทำการสรุปวัดจากปัจจัยที่มีผลมากที่สุด อย่างละ 10 ปัจจัย ซึ่ง
แบบสอบถามได้แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (1) ข้อคำถามที่เป็นข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม(แต่จะไม่
นำมาวิเคราะห์ในบทนี้) (2) ข้อคำถามความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสำคัญหรือมีผลกระทบต่อคณะกรรมการฯ

สถาปัตยกรรมศาสตร์มากเท่าไร (3) ข้อคำถามปลายเปิดซึ่งเป็นข้อเสนอแนะต่างๆจากผู้ตอบแบบสอบถาม (ดูแบบสอบถามที่ 1 ในภาคผนวก) แล้วทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS FOR WINDOW ซึ่งการวิเคราะห์จะนำเสนอไว้ในภาคผนวก

ก่อนที่จะแสดงผลของการคัดเลือกปัจจัยที่สำคัญทางค้านปัจจัยที่เป็นชุดแข็งชุดอ่อนโอกาสและอุปสรรคนั้นผู้วิจัยได้ทำการย่อคำเพื่อให้ได้จำนวนกะทัดรัด เพื่อความสะดวกในการแสดงผลและจัดทำ SWOT Matrix ดังจะแสดงไว้ในตารางคำย่อเพื่อใช้ในการจัดทำ SWOT Matrix (ในภาคผนวก ฉ)

ผลของการคัดความสำคัญของปัจจัยที่เป็นชุดแข็งชุดอ่อนโอกาสและอุปสรรคจากบุคลากรที่สังกัดอยู่คณบลสถาปัตยกรรมศาสตร์ มช.

ปัจจัยที่เป็นชุดแข็ง

- (1) วัตถุประสงค์หลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องฯ
- (2) โครงประกันองค์กร และประสบการณ์การทำงานฯ
- (3) ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร (ด้านกระบวนการฯ)
- (4) จำนวนบุคลากรและวุฒิการศึกษาฯ
- (5) การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนมีพื้นฐานความรู้เพียงพอ
- (6) จำนวนนักศึกษามีอัตราเพิ่มขึ้นจาก 2005-06 ร้อยละ 28 มีอัตราผลสัมฤทธิ์ร้อยละ

52-72 %

- (7) ด้านที่ตั้งและขนาดของพื้นที่ฯ
- (8) สิ่งอำนวยความสะดวกมีจำนวนและขนาดเพียงพอฯ
- (9) อุปกรณ์สำหรับเรียนการสอนอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

ตารางที่ 3.4 ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมฉบับที่ 6

(2006-2010) ของคณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
แผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม ฉบับที่ 6 (2006-2010)	เป้าประสงค์ของรัฐบาล คือ ในปี ก.ศ.2010 จะต้องสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่อให้ประชาชนลาวหดพื้นจากความยากจนให้ได้ในระดับหนึ่ง และจะต้องให้ประเทศ สปป.ลาว หลุดพ้นจากประเทศคือพัฒนา ในปี 2020	
การพัฒนาแขนงการ	ด้านการพัฒนาโครงสร้าง สร้างโครงสร้าง พื้นฐานที่จำเป็นให้แก่ปั๊มายการลดความ ยากจนด้วยการยกระดับและปรับปรุง เส้นทางหลักของประเทศไทยไปถึงเส้นทาง ที่เข้าไปปั๊มเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อให้มีวิถี การเป็นอยู่ของประชาชนลาวดีขึ้น จะต้อง สร้างผังเมืองและจัดสรตรตัวเมืองใหม่ให้ สมเหตุสมผล ให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อ การพัฒนาตัวเมืองที่อยู่ในชนบท ทำให้ผัง เมืองและการจัดการผังเมืองให้เข้าสู่ความ เป็นระเบียบตามแผนผังที่ออกแบบไว้ ด้วย การสนองโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นให้ตัว เมือง เอาใจใส่และคูณเป็นพิเศษต่อระบบ บำบัดและระบายน้ำเสีย ลั่งปฏิกูล เพื่อให้ได้ สภาพแวดล้อมที่สะอาด เพื่อให้เป็นเมืองที่ เกี้ยว สะอาดและความทันสมัย ด้านอุตสาหกรรมส่งเสริมการความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีการผลิตเข้ามาใช้ในการผลิต เช่น การตัดเย็บ การผลิตรองเท้า การเพิ่มน ญลค่าให้ด้วยการแปรรูปผลิตภัณฑ์ กสิกรรม หัตถกรรม ศิลปกรรม เพื่อการส่งออก	

**ตารางที่ 3.4 ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมฉบับที่ 6
(2006-2010) ของคณะกรรมการค่าตอบแทนมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว (ต่อ)**

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
	<p>ด้านการบริการ การบริการการเงิน การธนาคาร การขนส่งไปรษณีย์ โทรคมนาคม ช่วยส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ มีระบบรับประกันสินค้า เพื่อส่งเสริมการส่งออก พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างจริงจังบนพื้นฐานการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เชิงอนุรักษ์ ชีวนานาพันธุ์ และประวัติศาสตร์ อุ่นห่วงมีประเพณีพิทักษ์ ด้วยการปรับปรุงพื้นฐานโครงสร้าง กรรมนาคมภายในประเทศให้ดีขึ้น เมืองมีความเชื่อมโยงกับเส้นทางในส่วนภูมิภาคและสากล และตอบสนองข้อมูล ข่าวสาร ไฟฟ้า น้ำประปา โรงเรມที่พักเพื่อรับรองการท่องเที่ยว</p>	
การพัฒนาภูมิภาค	<p>การพัฒนาภูมิภาค จะต้องพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อผลิตชั้นยาหารให้เป็นสินค้า ปลูกดันไม้ อุดสาหกรรมเพื่อการส่งออก พัฒนา อุดสาหกรรมไฟฟ้า เมืองแร่ อุดสาหกรรมแบล็คปูบล็อกสีกรัม พัฒนาการท่องเที่ยวด้วยการสร้างและพัฒนาสันทางการท่องเที่ยวภายในเขตและระหว่างเขตต่าง ๆ นอกจากนี้ในแต่ละภูมิภาคจะต้องจัดให้มีสถานศึกษาสาขาเทคโนโลยีอุดสาหกรรมที่สนับสนุนในภูมิภาคนั้น ๆ จัดทำนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าเรียนสาขาที่สำคัญ ต่อการพัฒนาในเขตนั้น ๆ และจะต้องพัฒนานักวิชาการชาวลาวให้เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถในด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย</p>	

**ตารางที่ 3.4 ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมฉบับที่ 6
(2006-2010) ของคณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว (ต่อ)**

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
การพัฒนาทางสังคม	<p>การพัฒนาทางสังคม เพื่อขัดความยากจน จะต้องพัฒนาเศรษฐกิจด้วยการเปิดแหล่งการ ห่องเที่ยวให้มีอยู่ในเมืองที่ยากจนหรือหมู่บ้าน ที่ยากจนให้มากขึ้น ด้วยรูปแบบการห่องเที่ยว การอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ชีวานานพันธุ์ และจัดให้มีการ ฝึกอบรมผู้คนให้มีความรู้และเทคนิคในการ ผลิตและมีความรู้ความสามารถในการค้าขาย เพื่อส่งเสริมการห่องเที่ยว นอกจากนี้การ แก้ปัญหาการว่างงานจะต้องสร้างและปฏิบัติ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อย่างต่อเนื่อง และที่ต้องจัดให้มีเป็นพิเศษ ได้แก่ แหล่งทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ ด้าน¹ เทคนิค และการจัดการ ปรับนิยามส่งเสริม หลักฝ่ายเศรษฐกิจ</p>	
	<p>เพิ่มการลงทุนสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวกับ อุตสาหกรรมเบา อุตสาหกรรมแปรรูป นอกจากนี้จะต้องสร้างเงื่อนไขเพื่อพัฒนา ตลาดแรงงาน ด้วยการสร้างโครงการส่ง คนงานออกไปทำงานอยู่ยังต่างประเทศให้ กลายเป็นโครงการครอบจักร atanทิกทางเปิด กว้างให้มีส่วนร่วมจากหลักฝ่ายเศรษฐกิจ พัฒนา คุณภาพแรงงานที่ส่งออก</p>	

**ตารางที่ 3.4 ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมฉบับที่ 6
(2006-2010) ของคณะกรรมการปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว (ต่อ)**

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
	<p>ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการพัฒนาเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมให้การดำเนินชีวิตการเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น ส่งเสริมการปฏิรูปนโยบายการแปลงสินทรัพย์ เป็นทุน ปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม ในเขตอุตสาหกรรม เขตชุมชนในย่านตัวเมือง ให้กลับมาเป็นที่น่าอยู่และเชื่อมต่อ ตรวจสอบสภาพแวดล้อมที่เป็นพิษอย่างมีประสิทธิภาพและวางแผนมาตรการการแก้ไขอย่างทันเหตุการณ์</p>	

ตารางที่ 3.5 ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาการศึกษา 5 ปี ครั้งที่ 5 2006-2010 ของกระทรวงศึกษาธิการ สปป.ลาว ที่ส่งผลต่อกองส่งเสริมการศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
แผนพัฒนาการศึกษา 5 ปี ครั้งที่ 5 (2006-2010)	<p>บุคคลากร ให้มีความรู้ ความสามารถ มี พัฒนาการ มีวิชาการและพลานามัยที่สมบูรณ์ เพื่อรองรับการเปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรมและทันสมัย</p>	
ทิศทาง	<p>1. ส่งเสริมให้คนร่วมมีความคิดสร้างสรรค์ทางด้าน จิตใจ มีคุณธรรม มีความรู้ มีวิชาชีพ มีวิชาการ และมีพลานามัยสมบูรณ์ รู้สึกสัมภาระและมี ความกระตือรือร้นต่อการพัฒนาตนเองเพื่อ ตอบรับความต้องการพัฒนาประเทศ 2. ถือเอาการพัฒนาการศึกษาเป็นศูนย์กลาง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์</p>	

**ตารางที่ 3.5 ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาการศึกษา 5 ปี ครั้งที่ 5 2006-2010 ของ
กระทรวงศึกษาธิการ สปป.ลาว ที่ส่งผลต่อคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
แห่งชาติลาว (ต่อ)**

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
	<p>3. สร้างองค์กรเพื่อทำหน้าที่พัฒนาบุคลากรให้สร้างความเข้มแข็งด้วยตนเอง</p> <p>4. พัฒนาการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีพัฒนาการด้านความรู้ ด้านร่างกาย ด้านจิต พิสัย ด้านคุณธรรม</p> <p>5. ต้องดำเนินไปตามแนวโน้ม ยกคุณภาพ เข้าสู่มาตรฐานในภูมิภาคและสำคัญที่จะก้าว</p> <p>6. ต้องดำเนินไปอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับ การประกันคุณภาพ มีความสอดคล้องและ ต่อเนื่องในทุกระดับชั้นและทุกสายการศึกษา</p> <p>7. เพิ่มการลงทุนของรัฐและระดมการมีส่วนร่วมของสังคมต่อการพัฒนาการศึกษาให้เพิ่มขึ้น</p> <p>8. ปรับปรุงและขยายการศึกษาในเขตชนบท ทุรกันดาร เพื่อให้ระดับการศึกษาไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเมืองและชนบท</p> <p>9. พัฒนาความสามารถในการวิจัยเพื่อให้ได้ผลวิจัยที่สอดคล้องต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม ของประเทศ</p> <p>10. เพิ่มการลงทุนของรัฐในการสร้างสิ่ง อำนวยความสะดวกเพื่อคนดำเนินการ ไฟฟ้า ไฟเรียน</p> <p>11. ดำเนินการพัฒนาการศึกษา 3 แผนงาน อย่างต่อเนื่อง</p> <p>12. ปฏิรูประบบสามัญศึกษาให้เป็น หลักสูตร 12 ปี โดยมีโครงสร้างการศึกษา แห่งชาติเป็น 5+4+3</p>	

**ตารางที่ 3.5 ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาการศึกษา 5 ปี ครั้งที่ 5 2006-2010 ของ
กระทรวงศึกษาธิการ สปป.ลาว ที่ส่งผลต่อคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
แห่งชาติลาว (ต่อ)**

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
การคาดการ (คาดหมาย)	13. เพิ่มอัตราการเข้าเรียนนักศึกษา จาก 835/100,000 คน ในปี ก.ศ.2005 ในปี ก.ศ. 2010 ให้ได้ 1,140/100,000 คน	
	15. เพิ่มอัตราของประมาณเข้าในการพัฒนา การศึกษาจาก 11.6% ในปี 2005 ในปี 2010 ให้ได้ 16% ของอัตราชั้น มูลร่วม	
แผนงานสนับสนุนแผนพัฒนา การศึกษา	1. แผนงานการขยายโอกาสเข้ารับการศึกษา <ul style="list-style-type: none"> 1.1 การขยายอาชารและห้องเรียน <ul style="list-style-type: none"> - อาคารเรียนให้สอดคล้องกับการขยายตัว ของการรับนักเรียนในแต่ละระดับ - สร้างเสริมให้ผู้ปกครองให้ส่งลูกเข้าเรียนใน ภาคบังคับและมีส่วนร่วมในการพัฒนา การศึกษา - ปรับปรุงและขยายการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาไปควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของแต่ละห้องถัน 1.2 การจัดหาครุภัณฑ์ <ul style="list-style-type: none"> - จัดหาครุภัณฑ์สอนในแต่ละชั้นปี แต่ละสายให้เพียงพอ กับความต้องการจริง - ยกสถานะของครูในสังคมให้สูงขึ้น สร้าง เงื่อนไขอันสะดวกให้ได้รับการยกระดับให้ เป็นปกติ 1.3 การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับความต่างๆ <ul style="list-style-type: none"> - สร้างสิ่งจุうใจอันเหมาะสมเพื่อให้นักเรียน และครูได้ดำเนินการสอนตามหลักสูตรและ กิจกรรมนอกหลักสูตร(การเล่นกีฬาและ ศิลปะในสถาบันการศึกษา) อย่างปกติ 2. แผนงานปรับปรุงคุณภาพและความ สอดคล้อง	

ตารางที่ 3.5 ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาการศึกษา 5 ปี ครั้งที่ 5 2006-2010 ของ
กระทรวงศึกษาธิการ สปป.ลาว ที่ส่งผลต่อคณะกรรมการค่าตอบแทนมหาวิทยาลัย
แห่งชาติลาว (ต่อ)

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
	<p>2.1 ปรับปรุงและปฏิรูปหลักสูตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงและปฏิรูปหลักสูตรระดับเด็กใน อนุบาล ระดับประถมศึกษา(ในระบบและ นอกระบบ) ระดับมัธยมศึกษา - ปรับปรุงหลักสูตรภาษาต่างประเทศและ บรรจุเข้าในระบบการศึกษา - ปรับปรุงและปฏิรูปหลักสูตรระดับอาชีวะ ศึกษาและระดับอุดมศึกษา <p>2.2 ปรับปรุงและปฏิรูปสื่อการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอต่อ ทุกระดับ รวมถึงเครื่องเล่นเด็กในระดับ อนุบาล <p>2.3 ปรับปรุงการยกระดับครุและผู้บริหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดการอบรมวิธีการสอนแบบใหม่ตาม หลักสูตรที่ปฏิรูปใหม่ <p>2.4 ปรับปรุงและปฏิรูปการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนให้สอดคล้อง กับระบบการศึกษาปัจจุบันและอนาคต - จัดทำวัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ซึ่งมี ICT - ปรับปรุงระบบประเมินผลการเรียนการ สอน <p>2.5 ปรับปรุงและปฏิรูปการนิเทศการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกระดับความรู้ทางด้านบริหารการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ - ปรับปรุงหลักการบริหารการศึกษาพร้อม จัดทำหลักสูตรการบริหารเพื่อบรรหน้า โรงเรียนและครุศึกษานิเทศก์ 	

**ตารางที่ 3.5 ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนาการศึกษา 5 ปี ครั้งที่ 5 2006-2010 ของ
กระทรวงศึกษาธิการ สปป.ลาว ที่ส่งผลต่อคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
แห่งชาติลาว (ต่อ)**

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
	<p>3. แผนงานการจัดการบริหารการศึกษา</p> <p>3.1 ด้านระเบียบการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงกฎหมายการศึกษาให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาที่ได้ปฏิรูปใหม่ - จัดทำระเบียบการในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในแต่ละสาย - กำหนดมาตรฐานและระเบียบการในการกำหนดตำแหน่งวิชาการของครูในแต่ละสายและกำหนดตำแหน่งบริหารการศึกษาให้เป็นระบบ - สร้างระเบียบการคุ้มครองสิทธิทางปัญญา - กำหนดนโยบายและระเบียบการในการแข่งขันการเรียนการสอน 	
	<p>3.2 การจัดการบุคลากร</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างระเบียบการบริหารครูในแต่ละระดับและทุกสายและแยกข้าราชการการศึกษาออกจากข้าราชการทั่วไป - กำหนดมาตรฐานตำแหน่ง(ครู+ผู้บริหาร) - จัดสร้างสถาบันและศูนย์อบรม ผู้บริหารการศึกษาให้ได้ทุกตำแหน่ง <p>3.3 การบริหารการเงินและงบประมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดมาตรฐานและระเบียบการบริหารการนำทรัพยากรไปใช้ให้เหมาะสม กำหนดส่วนแบ่งงบประมาณให้แก่แผนการศึกษาแต่ละชั้นและคิดค่าใช้จ่าย ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 	

ตารางที่ 3.6 สรุปปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
แผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว จุดมุ่งหมาย	<p>สร้างมหาวิทยาลัยแห่งชาติเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างนักวิชาการให้เป็นพลเมืองดี มีน้ำใจรักชาติ มีอุดมการณ์ มีโลกทัศน์วิทยาศาสตร์ มีความรู้ มีความสามารถ มีคุณธรรม มีวินัย รักษาภูมายາ มีความขับหมุนเวียนเพียบ มีสุภาพดีและมีความศรีวิไลซ์ทางด้านจิตใจ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นแผนพัฒนาที่ได้วางไว้ กว้างๆ ซึ่งยังไม่ได้ระบุเป้าหมาย และระยะเวลาต้องการให้สำเร็จ - แต่ละคณะวิชาจะต้องนำไป พัฒนาเป็นแผนงานหรือ แผนพัฒนาของตนเอง ซึ่งอาจจะทำให้ไม่มีความเป็นเอกภาพ - ยังไม่ได้ระบุถึงงบประมาณ เพื่อปฏิบัติตามแผนพัฒนา ดังกล่าวนี้
ทิศทาง	<ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว (มช.) ต้องให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 2. การพัฒนามช ต้องยกระดับให้คนได้มีพัฒนาการอย่างรอบด้านและมีโอกาสให้ได้เรียนรู้ตามระบบต่อเนื่องและเรียนรู้ตลอดไป 3. การพัฒนาต้องให้ได้มาตรฐานและก้าวเข้าสู่มาตรฐานภูมิภาคและสากลที่จะก้าว 4. การพัฒนา (มช.) ให้กลายเป็นศูนย์กลางการทรัพยากรมนุษย์และทำให้ทุกคนในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนา 	
บทบาทศาสตร์ในการพัฒนา	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างนักวิชาการและผู้บริหารภายในมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ให้มีความสามารถและมีความชำนาญงาน 2. ปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาการเรียน การสอนให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ 3. สร้างความสามารถ ส่งเสริม พัฒนาและเพื่อแพร่ผลงานการวิจัย 	

ตารางที่ 3.6 สรุปปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว (ต่อ)

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
	<ul style="list-style-type: none"> 4. นำเทคโนโลยีข้อมูลฯว่าสาร เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนและนักวิจัย 5. สร้างเงื่อนไขให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน 6. สร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อดำเนินกิจกรรมการศึกษาให้คล่องตัว <ul style="list-style-type: none"> - สร้างสถานการศึกษาใหม่และขยายอาคารเรียน รวมทั้งห้องทดลองและหอพัก - เพิ่มมาตรฐานการดูแลและซ่อมแซม อุปกรณ์การเรียนการสอน 7. ปรับปรุงการบริหารวิทยาเขตต่างๆ 8. เป็นส่วนหนึ่งในการรักษาความสงบของชาติ 9. สร้างเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ 	

ตารางที่ 3.7 สรุปปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สปป.ลาว

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - การชี้นำของท่านนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2006 และการประชุมที่รัฐบาล เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2005 	
จุดหมายของการปฏิรูป	<ul style="list-style-type: none"> การศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูงและมหาวิทยาลัย - สร้างนักวิชาการแต่ละระดับให้เหมาะสมกับโครงประกอบเศรษฐกิจสังคมและเชื่อมโยงกับสากล - สร้างเงื่อนไขเพื่อเปิดสาขาวิชาใหม่ให้หลากหลายรูปแบบเหมาะสมต่อการพัฒนา 	

**ตารางที่ 3.7 สรุปปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคจากแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาของ
กระทรวงศึกษาธิการ สปป.ลาว (ต่อ)**

รายการ	ปัจจัยที่เป็นโอกาส	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย 3 แห่ง ให้มีระดับใกล้เคียงกับระดับการศึกษาภูมิภาค - เพิ่มอัตราการเข้าเรียนของนักศึกษาให้ได้ 11,40/100,000 คน ในปี 2010 	
ประเด็นในการปฏิรูป	<ol style="list-style-type: none"> 1. เปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมาย เนื้อหา หลักสูตรการศึกษาในทุกระดับ 2. พัฒนาครุยวิชาชีวะและเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนใหม่ 3. เปลี่ยนแปลงด้านการบริหารการศึกษาใหม่ 4. พัฒนาองค์ประกอบการศึกษาแห่งชาติ และพัฒนาระบบ โรงเรียนห้องเรียนและพื้นฐานการศึกษา 5. เพิ่มงบประมาณในการศึกษา เพื่อปรับปรุงโรงเรียน ห้องเรียน วัสดุและอุปกรณ์ เครื่องทดลองที่จำเป็นให้สถานการศึกษา 6. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการศึกษา เพื่อให้ได้ศึกษาตลอดชีวิต 7. เพิ่มความร่วมมือกับนานาชาติ 	

ปัจจัยที่เป็นจุดอ่อน

- (1) ครูมีจำนวนน้อย ชั่วโมงสอน 26 ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์ต่อคนฯ
- (2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกไม่ทันสมัยฯ
- (3) สื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอฯ
- (4) หอพักครูและนักศึกษาไม่เพียงพอฯ
- (5) ด้านวัสดุประสงค์หลักสูตรยังขาดการประชาสัมพันธ์และขาดการบริหารฯ
- (6) ด้านอัตราการไม่สัมฤทธิ์ผลฯ
- (7) อัตราคนต่อครุภัณฑ์สอนมีถึง 26:1

(8) ครูผู้สอนมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรีจะต้องได้

พัฒนาฯ

(9) ขาดการติดความหมายหรือให้คำนิยามวัตถุประสงค์ฯ

ปัจจัยที่เป็นโอกาส

(1) พัฒนานักวิชาการคนกลางให้เป็นผู้เชี่ยวชาญฯ

(2) สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นให้แก่ตัวเมืองเพื่อสภาพแวดล้อมที่สะอาดๆ

(3) ถือเอกสารพัฒนาการศึกษาเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ฯ

(4) พัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติ ชีวานานาพันธุ์ ประวัติศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพฯ

ภาพฯ

(5) เพิ่มการลงทุนของรัฐและปลูกระบบการมีส่วนร่วมของสังคมต่อการพัฒนา

การศึกษาฯ

(6) จัดทำนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าเรียนในสาขาวิชาชีพที่สำคัญต่อการพัฒนาฯ

พัฒนาฯ

(7) ส่งเสริมให้คนกลางมีความพัฒนาการอย่างรอบด้านฯ

(8) ดำเนินการพัฒนาการศึกษาด้วย 3 แผ่นงานฯ

(9) เพิ่มการลงทุนของรัฐในการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกฯ

(10) เปลี่ยนแปลงด้านการบริหารการศึกษาใหม่ฯ

(11) ผลิตนักวิชาการให้เหมาะสมต่อ กับ โครงสร้าง ของ เศรษฐกิจฯ

(12) สร้างเงื่อนไขเพื่อเปิดสาขาวิชาชีพใหม่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาฯ

(13) เปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมาย เนื้อหา หลักสูตรการศึกษาในทุกระดับฯ

ปัจจัยที่มีน้อยประกอบ

(1) งบประมาณที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น ในแต่ละปียังไม่เพียงพอฯ

(2) บังคับองค์กรที่ทำหน้าที่สนับสนุนการทำวิจัยทางการศึกษา

(3) บังไม่ได้กำหนดคุณภาพของการศึกษาอย่างชัดเจนฯ

(4) ชุมชนยังไม่มีความเข้าใจต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาฯ

(5) แหล่งและจำนวนงบประมาณยังไม่มีความแน่นอนฯ

(6) ความแตกต่างทางด้านรายได้ของครัวเรือนฯ

(7) ความแตกต่างทางด้านระดับความรู้ฯ

ปัจจัยทั้งหมดนี้ได้นำไปจัดทำเป็นตาราง SWOT Matrix ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.8 SWOT Matrix คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง	ปัจจัยที่เป็นโอกาส
1) วัสดุประสงค์หลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องฯ 2) โครงประกอบองค์กร และประสบการณ์การทำงานฯ 3) ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร(ด้านกระบวนการฯ) 4) จำนวนบุคลากรและวุฒิการศึกษาฯ 5) การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนมีพื้นฐานความรู้เพียงพอ 6) จำนวนนักศึกษามีอัตราเพิ่มจาก 2005-06 ร้อยละ 28 มีอัตรา พลังฤทธิ์ร้อยละ 52-72% 7) ด้านที่ดีและขาดของพื้นที่ฯ 8) ลักษณะความสะดวกมีจำนวนและขนาดเพียงพอฯ 9) อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	1) พัฒนานักวิชาการคนลาวให้เป็นผู้เชี่ยวชาญฯ 2) สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นให้แก่ตัวเมืองเพื่อ สภาพแวดล้อมที่สะอาดด้วย 3) ถือโอกาสพัฒนาการศึกษาเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ฯ 4) พัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติ ชีวะนานาพันธุ์ ประวัติศาสตร์ อ่างน้ำประสิทธิ์ภาพฯ 5) เพิ่มการลงทุนของรัฐและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสังคมต่อ การพัฒนาการศึกษาฯ 6) จัดทำนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าเรียนในสาขาวิชาชีพที่ สำคัญต่อการพัฒนาฯ 7) ส่งเสริมให้คนความพัฒนาการอย่างรอบด้านฯ 8) ดำเนินการพัฒนาการศึกษาด้วย 3 แผนงานฯ 9) เพิ่มการลงทุนของรัฐเข้าในการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกฯ 10) เปิดอีกแล้วด้านการบริหารการศึกษาใหม่ฯ 11) พลิกนักวิชาการให้เหมาะสมต่อ กับ โครงประกอบเศรษฐกิจฯ 12) สร้างเงื่อนไขเพื่อเปิดสาขาวิชาชีพใหม่ที่เหมาะสมต่อการ พัฒนาฯ 13) เปิดอีกแล้วด้านงบประมาณ เนื้อหา หลักสูตรการศึกษาในทุก ระดับฯ
ปัจจัยที่เป็นจุดอ่อน	ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
1) ครุภาระนักศึกษา 26 ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์ต่อคนฯ 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกไม่ทันสมัยฯ 3) สื่อการเรียนการสอนขังไม่เพียงพอฯ 4) ห้องพักครุและนักศึกษาไม่เพียงพอฯ 5) ด้านวัสดุประสงค์หลักสูตรยังขาดการประชาสัมพันธ์และขาด การควบคุมฯ 6) ด้านอัตราการไม่สัมฤทธิ์ผลฯ 7) อัตราคนต่อครุผู้สอนมีถึง 26:1ฯ 8) ครุผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีแต่ต่ำกว่าจะต้อง ^{ให้รับพัฒนาฯ} 9) ขาดการพัฒนาฯ	1) งบประมาณที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในแต่ละปีซึ่งไม่เพียงพอฯ 2) ข้อจำกัดองค์กรที่ทำหน้าที่สนับสนุนการให้บริบททางการศึกษา 3) ยังไม่ได้กำหนดคุณภาพของการศึกษาอย่างชัดเจนฯ 4) ชุมชนขังไม่มีความเข้าใจต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา การศึกษาฯ 5) แหล่งและจำนวนงบประมาณขังไม่มีความแน่นอนฯ 6) ความแตกต่างทางด้านรายได้ของครัวเรือนฯ 7) ความแตกต่างทางด้านระดับความรู้ฯ

เมื่อได้ SWOT Matrix แล้ว นำมาพิจารณาร่วมกับบทบาทของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว
 จะทำให้สามารถมองเห็นทิศทางที่จะกล่าวต่อไปในอนาคต เพื่อจะนำมาปรับปรุงเป็นวิสัยทัศน์ พันธ์
 กิจ เป้าหมายของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

3.1.3 การยกร่างวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมาย

มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวมีบทบาทหน้าที่ต่อสังคมและการพัฒนาประเทศ ด้วย
กระบวนการ 4 ประการดังนี้ (1) ให้การศึกษาขั้นสูงในสาขาวิชาชีพที่มีความจำเป็นแก่การพัฒนา
เศรษฐกิจ-สังคมของ สปป.ลาว (2) ส่งเสริมและดำเนินการวิจัยทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ (3) รักษาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมชาติประเพณีอันดีงามของชาติ (4) ให้การ
บริการวิชาการแก่สังคม

เมื่อพิจารณาบทบาทดังกล่าวนี้ร่วมกับปัจจัยที่เป็นจุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและ
อุปสรรคดังที่ได้สรุปไว้ในตาราง SWOT Matrix ได้ชี้ให้เห็นว่า คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ อยู่ใน
สถานภาพคงตัวและปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นเพื่อจะได้เป็นสถานการศึกษาที่ทันสมัย ด้วยการ
กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายให้เหมาะสมต่อการพัฒนาตามบทบาทหน้าที่ ซึ่งผู้ทำวิจัยได้ทำ
การยกร่างวิสัยทัศน์ตามแนววิธีการของ ท่าน สมนึก ชาตุทอง โดยพิจารณาว่า คณะสถาปัตยกรรม
ศาสตร์ จะมุ่งทำอะไร? พัฒนาอะไร? เพื่ออะไร? เน้นส่วนไหน? แล้วสรุปเป็นวิสัยทัศน์ ผู้วิจัยได้
แสดงการยกร่างวิสัยทัศน์ด้วยตารางที่ 3.9 ทำให้สามารถสรุปได้วิสัยทัศน์ดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวเป็นแหล่ง
ภูมิปัญญาของชุมชน มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ผลิต
บัณฑิตตามเป้าประสงค์ของชาติ ด้วยการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ไปควบคู่กับการรักษา
และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

การยกร่างพันธกิจนี้ ผู้ทำวิจัยได้นำวิธีการของท่าน สมนึก ชาตุทอง มาเป็น
แนวทางในการจัดทำ ซึ่งมีขั้นตอนในการทำดังนี้ 1) นำเสนอวิสัยทัศน์มหาวิเคราะห์ เพื่อให้เห็นภาพว่า
กระบวนการทำงานจะเป็นอย่างไร? ภาระงานมีอะไรบ้าง? รายละเอียดของงานมีอะไรบ้าง? จากนั้น
นำมาสรุปเป็นภารกิจที่ต้องทำร่วมกัน เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนในการยกร่างพันธกิจผู้ทำวิจัยได้แสดง
ยกย่องด้วยตารางที่ 3.10 ทำให้สามารถสรุปได้ว่ามี 6 พันธกิจ (Mission) ดังนี้

- (1) สนับสนุนการพัฒนาครุศาสตร์และบุคลากรให้รักอุดมการณ์ของชาติและ
ทำงานด้วยใจรักเต็มสัมภาระ ให้รู้สึกภูมิใจและภาคภูมิใจ
- (2) ปรับโครงสร้างและระบบการจัดการการศึกษาที่ชัดเจนเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็น
สำคัญ

ตารางที่ 3.9 การยกร่างวิสัยทัศน์ ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

มุ่งท่าอะไร	พัฒนาอะไร	เพื่ออะไร	เน้นส่วนไหน	วิสัยทัศน์
เป็นแหล่งภูมิปัญญา ของชุมชน - ให้การศึกษาขั้นสูง - ทำวิจัย และบริการ วิชาการ - รักษาและเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม	การเรียนการ สอน การวิจัยและ การบริการ วิชาการ	ยกคุณภาพ การศึกษา เป็นคลังความรู้ สังคม	ด้วยการพัฒนา หลักสูตรพัฒนา และสื่อการเรียน การสอน การวิจัยสาขา วิชาชีพและ การศึกษา	คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์เป็นแหล่ง ภูมิปัญญาของ ชุมชน มุ่ง พัฒนาการเรียนการ สอนและการวิจัย เพื่อยกคุณภาพ การศึกษา ผลิต บัณฑิตตาม เป้าประสงค์ของ ชาติ ด้วยการชั้นเรื่อง ^{วัฒนธรรมและ} พัฒนาหลักสูตรสื่อ การเรียนการสอน และงานวิจัยให้ ทันสมัย สอดคล้อง กับการพัฒนา ประเทศ

สรุป วิสัยทัศน์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวเป็นแหล่งภูมิปัญญาของชุมชน มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยเพื่อยกคุณภาพการศึกษา ผลิตบัณฑิตตามเป้าประสงค์ของชาติ ด้วยการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ไปควบคู่กับการรักษาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

ตารางที่ 3.10 การยกร่างพันธกิจ (Mission)

วิเคราะห์ วิสัยทัศน์	กระบวนการ ทำงาน	ภาระงาน	รายละเอียดของ งาน	การกิจ
เป็นแหล่งภูมิ ปัญญา	ส่งเสริมการทำวิจัย พร้อมทั้งเผยแพร่ งานวิจัยและ ให้บริการวิชาการ ชุมชน	-สนับสนุนการทำ วิจัย	-จัดทำแผนการอบรม ระเบียบการวิจัย - สนับสนุนการทำ วิจัยทั้งภายใน(ใน คณะกรรมการปัตยกรรม ศาสตร์)และ ภายนอก(ระดับ มหาวิทยาลัยและ ร่วมมือกับ ต่างประเทศ) ด้วย การจัดทำเป็น แผนงานการทำวิจัย ประจำปี -จัดทำแผนการวิจัย ประจำปีและติดตาม ประเมินผล	- ส่งเสริมการทำ วิจัยและเผยแพร่ ผลงานสู่สังคม พร้อมทั้งนำแผน งานวิจัยมา พัฒนาการเรียนการ สอน -ให้บริการนักศึกษา ครุอาจารย์และ ผู้สนใจข้อมูล ทางสาร เข้าถึง แหล่งความรู้อย่าง สะดวกสบาย
		- เผยแพร่งานวิจัย	-จัดทำแผนเพื่อ [*] สัมมนาและจัดพิมพ์ เผยแพร่ผลงานวิจัย	
		-การให้บริการ วิชาการชุมชน	-ให้บริการชุมชน ใน การเป็นที่ปรึกษาด้าน การออกแบบ บริหารงาน สถาปัตยกรรมและ จัดอบรมวิชาการตาม ความต้องการ	

ตารางที่ 3.10 การยกร่างพันธกิจ (Mission) (ต่อ)

วิเคราะห์ วิสัยทัศน์	กระบวนการ ทำงาน	ภาระงาน	รายละเอียดของ งาน	ภารกิจ
	ส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งความรู้ให้ทันสมัยและการใช้แหล่งข้อมูลให้มากขึ้น	-นำเอารัฐธรรมทางด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาจัดระบบแหล่งข้อมูลให้เป็นระบบและสะดวกในการสืบค้น	-ขับเคลื่อนและจัดเก็บข้อมูลในห้องสมุด ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อจ่ายต่อการสืบค้นและให้บริการยืมและส่งคืนได้ง่ายขึ้น	
พัฒนาระบบการเรียนการสอน	ปรับโครงสร้างและระบบการจัดการศึกษาที่ชัดเจน	-รู้และเข้าใจเป้าหมายขององค์กรอย่างชัดเจน -ปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ เสียสละทำอย่างเต็มความสามารถ นำนวัตกรรมที่เหมาะสมมาใช้ในการจัดการศึกษา	-จัดทำแผนภูมิโครงสร้าง บริหารงานที่ชัดเจน และเหมาะสมกับขนาดและระดับการศึกษา -รู้และเข้าใจบทบาทหน้าที่ และกระบวนการทำงานที่ได้รับมอบหมาย อย่างดีและสามารถปฏิบัติงานได้ -จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัย เหมาะสมกับการใช้งานตามสภาพของหน่วยงานและมีผู้รับผิดชอบโดยตรง	-ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอน หรือช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุขและสอดคล้องตามหลักสูตร

ตารางที่ 3.10 การยกร่างพันธกิจ (Mission) (ต่อ)

วิเคราะห์ วิสัยทัศน์	กระบวนการ ทำงาน	ภาระงาน	รายละเอียดของงาน	ภารกิจ
ยกคุณภาพ การศึกษา	พัฒนาหลักสูตร และกระบวนการ เรียนรู้โดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	-ประเมินหลักสูตร และกระบวนการ เรียนการสอน -จัดทำสื่อการเรียน การสอน -ปรับปรุง สภาพแวดล้อมการ เรียนการสอน	-ประเมินหลักสูตรและ รายวิชาเพื่อพัฒนา หลักสูตรให้สอดคล้อง ตามความต้องการ -ประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนต่อ กระบวนการเรียนการ สอน -สนับสนุนให้อาชารี ผู้สอนปรับปรุงสื่อการ เรียนการสอนให้ ทันสมัย -จัดทำฐานข้อมูล นักศึกษาเพื่อติดตาม ช่วยเหลือแก่นักศึกษา ได้ทันเวลา -ปรับปรุง สภาพแวดล้อมและ อาคารเรียนเพื่อให้ บรรยายการศึกษาเรียนรู้ อย่างมีความสุข	-ปรับโครงสร้าง และระบบการ จัดการการศึกษาที่ ชัดเจนเพื่อพัฒนา ผู้เรียนเป็นสำคัญ
	พัฒนาครูและ บุคลากรให้มี คุณภาพในการ ทำงาน	-ส่งเสริมให้ครูและ บุคลากรทำงานตาม อุดมการณ์ของชาติมี วินัยในการทำงาน มี ความสามัคคีเป็น หนึ่งเดียว	-จัดทำแผนพัฒนาครู และบุคลากรให้มี ความรู้ความเข้าใจ งานเฉพาะทางตาม หน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ	

ตารางที่ 3.10 การยกร่างพันธกิจ (Mission) (ต่อ)

วิเคราะห์ วิสัยทัศน์	กระบวนการ ทำงาน	ภาระงาน	รายละเอียดของ งาน	ภารกิจ
	พัฒนาครูและบุคลากรให้มีคุณภาพในการทำงาน	-ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรให้มีความใส่รู้พัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา	-จัดทำแผนยกระดับครูและบุคลากรให้มีวุฒิการศึกษาตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาภกำหนดให้	-สนับสนุนการพัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรให้รักอุดมการณ์ของชาติและทำงานด้วยใจรัก เสียสละ ใส่รู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา
รักษาและเผยแพร่วัฒนธรรม	เข้าร่วมกิจกรรม	สนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม ประเพณีประจำปี	เข้าร่วมกิจกรรม	ส่งเสริมและเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชาติ

จากการยกร่างภารกิจด้วยตารางบนนี้เรามีความสามารถสรุปได้ว่าภารกิจที่คณะกรรมการดำเนินการที่จะต้องทำร่วมกันดังนี้

พันธกิจ (Mission)

- (1) สนับสนุนการพัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรให้รักอุดมการณ์ของชาติและทำงานด้วยใจรักเสียสละ ใส่รู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา
- (2) ปรับโครงสร้างและระบบการจัดการการศึกษาที่ชัดเจนเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ
- (3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุขและสอดคล้องตามหลักสูตรจัดทำไว้
- (4) ส่งเสริมการทำวิจัยและนำผลงานวิจัยมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนพร้อมเผยแพร่ผลงานการวิจัย
- (5) ส่งเสริมให้นักศึกษาครูอาจารย์และผู้สนใจเข้าถึงแหล่งความรู้อย่างสะดวกสบาย
- (6) ส่งเสริมและเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชาติ

ตารางที่ 3.11 การยกร่างเป้าหมาย (Goal)

พันธกิจ (Mission)	เป้าหมาย (Goal)
<p>1. สนับสนุนการพัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรให้รักอุดมการณ์ของชาติและทำงานด้วยใจรักเสียสละ ไฟร์และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา</p>	<ul style="list-style-type: none"> -พัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรให้มีวุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก ตามสัดส่วน 3 : 6 : 1 ตามมหาวิทยาลัยแห่งชาติฯ กำหนดไว้ -พัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรอย่างมีแผนการ และให้มีความชำนาญงานเฉพาะทางตามหน้าที่ที่รับผิดชอบอยู่ -ครูอาจารย์และบุคลากรเข้าร่วมในการทำวิจัย และนำผลงานวิจัยมาพัฒนางานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ
<p>2. ปรับโครงสร้างและระบบการจัดการการศึกษาที่ชัดเจนเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ</p>	<ul style="list-style-type: none"> -ปรับโครงสร้างและระบบการจัดการให้ชัดเจน ด้วยการกำหนดภาระงานแต่ละหน่วยงานไม่ให้มีการทำงานซ้ำซ้อน และมีการประสานงานกันอย่างมีประสิทธิภาพ -นำวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้ามาช่วยในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ -รู้และเข้าใจบทบาท หน้าที่และกระบวนการทำงานที่ได้มอบหมายอย่างดีและสามารถปฏิบัติงานได้
<p>3. ส่งเสริมและสร้างปัจจัยต่างๆ ที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและสอดคล้องตามหลักสูตรจัดทำไว้</p>	<ul style="list-style-type: none"> -ปรับปรุงสภาพแวดล้อมห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและห้องสมุด เพื่อเอื้ออำนวย ความสะดวกต่อกระบวนการเรียนการสอน -ส่งเสริมให้ครูอาจารย์พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามหลักสูตร -ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรอื่นและชุมชน เพื่อพัฒนาผู้เรียน

ตารางที่ 3.11 การยกร่างเป้าหมาย (Goal) (ต่อ)

พันธกิจ (Mission)	เป้าหมาย (Goal)
4. ส่งเสริมการทำวิจัยและนำผลงานวิจัยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนพร้อมเพื่อแพร่ผลงานการวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> -จัดทำแผนงานการวิจัยเพื่อประสานขอทุนการวิจัยจากกองทุนวิจัยต่างๆ ตามเงื่อนไขของกองทุนนั้นๆ -สนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน -ประสานและทำความร่วมมือการวิจัยกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว -เผยแพร่ผลงานวิจัยที่ทำสำเร็จแล้วด้วยการสัมมนาและตีพิมพ์
5. ส่งเสริมให้นักศึกษา ครุศาสตร์และผู้สนใจเข้าถึงแหล่งความรู้อย่างสะดวกสบาย	<ul style="list-style-type: none"> -เปิดบริการแหล่งความรู้ด้านวัตกรรมที่เหมาะสมในการบริการและให้ความสะดวกสบาย เพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอน
6. ส่งเสริมและเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชาติ	<ul style="list-style-type: none"> -เรียนรู้วัฒนธรรมประเพณีด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมงานบุญประเพณีต่าง ๆ

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียน ได้เรียนอย่างมีความสุขและสอดคล้องตามหลักสูตรจัดทำไว้

(4) ส่งเสริมการทำวิจัยและนำผลงานวิจัยมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนพร้อมเผยแพร่ผลงานการวิจัย

(5) ส่งเสริมให้นักศึกษาครูอาจารย์และผู้สนใจเข้าถึงแหล่งความรู้อย่าง

สะดวกสบาย

(6) ส่งเสริมและเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชาติ หลังจากที่ คณะกรรมการศาสตร์ สามารถระบุภาระกิจได้แล้วต่อไปก็จะต้องกำหนดเป้าหมายของงาน ซึ่งมีวิธีการกำหนดด้วยการนำการกิจมาพิจารณาว่าจะทำให้ปรากฏเป็นจริงอย่างไร? ดังที่ได้จัดทำเป็นตารางกร่างเป้าหมายในตารางที่ 3.11

เมื่อคณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ได้จุดมุ่งหมาย(วิสัยทัศน์ การกิจ เป้าหมาย)ที่จะดำเนินต่อไปแล้ว สิ่งที่สำคัญอันดับต่อไปก็เป็นการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสมตามยุคสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและการพัฒนาประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการยกร่างหลักสูตรดังจะได้กล่าวในข้อ 3.2 ดังต่อไปนี้

3.2 การยกร่างหลักสูตร

ในการวิจัยครั้งนี้จะดำเนินการเพียง 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ความต้องการและความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคม ขั้นตอนที่ 2 กำหนดจุดประสงค์ของการศึกษาโดยอาศัยข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 เป็นหลัก แล้วนำมาพิจารณาถึง 4 ประเด็น ได้แก่ 1) แนวคิดรวบยอด(Concept) ที่จะต้องเรียน 2) เจตคติที่ควรจะเป็น 3) วิธีการคิด ที่จะได้รับจากการเสนอแนะ 4) อุปนิสัยและทักษะที่ควรจะรอบรู้ จุดประสงค์ที่ได้ในขั้นตอนนี้ควรจะเป็นพื้นฐานในการสอนของครูและควรหลีกเลี่ยงระยะเวลาวนนานในการกำหนดวัตถุประสงค์และควรมีการปรับปรุงวัตถุประสงค์อยู่เสมอ ขั้นตอนที่ 3 การเลือกเนื้อหา ด้วยการเริ่มจากการเลือกหัวข้อของเนื้อหาและกำหนดทิศทาง ไว้อย่างชัดเจน เหตุผลในการเลือกหัวข้อจะมีผลโดยตรงต่อการเลือกเนื้อหา ซึ่งจะต้องสามารถตอบคำถามที่ว่าจะให้นักเรียนอายุเท่านี้รับรู้ในระดับใด หัวข้อในเนื้อหาที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียน คำถามเหล่านี้จำเป็นต้องคำนึงถึงในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้เนื้อหาตรงกับความต้องการและความจำเป็นของสังคม ขั้นตอนที่ 4 การจัดระบบเนื้อหา ควรเริ่มจากหัวข้อง่าย ๆ เพื่อนำไปสู่หัวข้อที่ลึกซึ้งขึ้น การดำเนินการนี้นักพัฒนาหลักสูตร จะต้องเข้าใจกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องการเพื่อให้มีพัฒนาการอย่างเหมาะสมจะทำให้การจัดระบบเนื้อหา

ประสบความสำเร็จได้ ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลความมีการประเมินผลการเรียน ขั้นตอนการยกร่าง หลักสูตรทั้งหมดนี้ได้แสดงไว้ในแผนภูมิที่ 3.3

3.2.1 การยกร่างปรัชญาและวัตถุประสงค์

ความต้องการของสังคม จากข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ไปแล้วใน ข้อ 3.1 และเมื่อนำ ข้อมูลเหล่านี้มาพิจารณาร่วมกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ แผนพัฒนา การศึกษาของกระทรวงศึกษา แผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติ ซึ่งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าว มีดังนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ทัศนะว่า ผู้สำเร็จการศึกษาควรเป็นผู้ที่คุณสมบัติที่มีดี มีสุขภาพดี มีบุคลิกดี เป็นที่หน้าเชื่อถือได้ รู้จักประสานงานกับองค์กรอื่น ๆ ได้ มีพื้นฐานความรู้กว้างและลึกซึ้ง มีทักษะในการทำงานอย่างมืออาชีพ ทำงานได้ทั้งทางด้านวิชาการและการบริหาร สามารถทำงานเป็นทีมได้

แผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติระบุว่า ควรสร้างนักวิชาการให้กลายเป็นพลเมืองดี มีความรักชาติ มีวินัย เคารพกฎหมาย มีความขยันมั่นเพียร มีสุขภาพดี มีความศรีวิไลด์ด้านจิตใจ

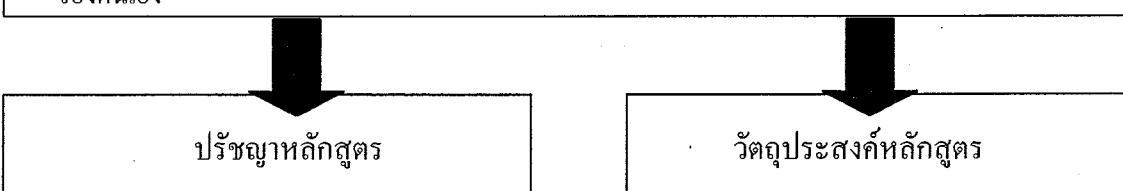
แผนพัฒนาการศึกษาระยะยาวระบุว่า ส่งเสริมให้คนตามมีความศรีวิไลด์ทางด้านจิตใจ มีคุณธรรม มีความรู้ มีวิชาชีพ มีวิชาการและมีพลานามัยสมบูรณ์ รู้จักสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้นต่อการพัฒนาตนเอง

ด้วยข้อมูลความต้องการเหล่านี้เรานำไปกำหนดจุดประสงค์ของการศึกษาจะต้อง พิจารณาถึง 4 ประเด็นได้แก่ แนวคิดรวบยอดที่จะต้องเรียน (Concept) เจตคติที่ควรจะเป็น วิธีคิดที่จะได้รับจากการเสนอแนะและอุปนิสัยและทักษะที่ควรจะรู้ ดังจะเสนอไว้ในแผนภูมิที่ 3.3 จากแผนภูมนี้ทำให้สรุปได้ถึงจุดประสงค์ของการศึกษาแล้วนำไปกำหนดเป็นปรัชญาหลักสูตรและวัตถุประสงค์หลักสูตรดังจะกล่าวไว้ในข้อ 2) ปรัชญาหลักสูตรและวัตถุประสงค์หลักสูตรระดับปริญญาโท ปริญญาตรี 3) ปรัชญาหลักสูตรและวัตถุประสงค์หลักสูตรระดับปริญญาโท

ภาพที่ 3.3 กระบวนการยกเว้นปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร

ความต้องการของสังคม
<ul style="list-style-type: none"> - จุดมุ่งหมายการพัฒนาประเทศเพื่อให้หลุดพ้นจากประเทศด้อยพัฒนาในปี ค.ศ. 2020 - ส่งเสริมให้คนชาวมีพัฒนาการทางด้านจิตใจ มีคุณธรรม มีความรู้ มีวิชาชีพ มีวิชาการ และมีพลานามัย สมบูรณ์ รู้สร้างสรรค์และมีความกระตือรือร้นต่อการพัฒนาตนเอง (ดูแผนพัฒนาการศึกษา) - ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา มีบุคลิกดีเป็นที่น่าเชื่อถือ ได้รู้จักประสานกับองค์กรต่าง ๆ มีพื้นฐานความรู้กว้างและลึกซึ้ง มีทักษะในการทำงานอย่างมืออาชีพ ทำงานได้ทั้งในวิชาการ และการบริหาร สามารถทำงานเป็นทีมได้ (จากผู้ทรงคุณวุฒิ) - สร้างนักวิชาการให้เป็นพลเมืองที่ดี มีความรักชาติ มีวินัย เคารพกฎหมาย มีความขยันหมั่นเพียร มีสุขภาพดี และมีพัฒนาการด้านจิตใจ (แผนพัฒนา นช)

แนวความคิดรวบยอดที่จะต้องเรียน Concept
<ul style="list-style-type: none"> - มีพื้นฐานความรู้กว้างและลึกซึ้ง ทางด้านทฤษฎี กระบวนการ และทักษะการทำงานในวิชาชีพสถาปัตยกรรม ศาสตร์ และรู้ในกระบวนการเรียนรู้ - ด้วยพื้นฐานสถาปัตยกรรมและวัฒนธรรมของชาติควบคู่ไปกับการรอบรู้สถาปัตยกรรมของมวลมนุษยชาติ
เจตคติที่ควรจะเป็น
<ul style="list-style-type: none"> - ทำงานได้ทั้งในวิชาชีพและการบริหาร มีความรักชาติ มีวินัย เคารพกฎหมาย มีความขยัน มีพัฒนาการด้านจิตใจ ไฟรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา
วิธีคิดที่จะได้รับจากการการเรียนและการเสนอแนะ
<ul style="list-style-type: none"> - รู้คิด วิเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์และถือความคิดให้สัมภาระได้ อุปนิสัยและทักษะที่ควรจะรู้ - รู้จักประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ ทำงานอย่างมืออาชีพ สามารถทำงานเป็นทีมได้ มีจริยธรรมในวิชาชีพของตนเอง

ปรัชญาหลักสูตรและวัตถุประสงค์หลักสูตรระดับปริญญาตรี

(1) ปรัชญาหลักสูตร

หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว มุ่งการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ด้วยการเน้นให้มีความรอบรู้ด้านวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมของชาติเป็นหลักไปพร้อมกับการเรียนรู้สถาปัตยกรรมของชาติอื่น เพื่อสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ หมั่นแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี รวมทั้งให้เป็นผู้มีคุณลักษณะของชาติ มีคุณธรรมและจริยธรรม

(2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนี้แล้วจะเป็นผู้มีคุณลักษณะและคุณสมบัติดังนี้

มีอุดมการณ์ของชาติ มีเจตคติ จรรยาบรรณที่ดีและมีความภูมิใจในอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะและประสบการณ์ในพื้นฐานวิชาการและวิชาชีพด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำความรู้ทั้งวิชาการและวิชาชีพไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้

ปรัชญาหลักสูตรและวัตถุประสงค์หลักสูตรระดับปริญญาโท

(1) ปรัชญาของหลักสูตร

หลักสูตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว มุ่งการผลิตบัณฑิต ที่มีความรู้ความสามารถระดับสูง ในสาขาวิชาสถาปัตยกรรมและสาขาวิชาเฉพาะทางต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างดี มีประสิทธิภาพเหมาะสม รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์ บรรลุถ่องความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่น ได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

(2) จุดประสงค์

นักศึกษาที่เรียนหลักสูตรระดับปริญญาโทนี้แล้ว เมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนี้จะเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะและคุณสมบัติ ดังนี้

มีอุดมการณ์ของชาติ มีเจตคติ จรรยาบรรณที่ดีและมีความภูมิใจในอาชีพ มีประสบการณ์และทักษะในกระบวนการวิจัยเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ มีความสามารถเชื่อมโยงและ

บูรณาการศาสตร์ที่ตนเข้ามายังกับศาสตร์อื่น ได้ มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและ
วิชาชีพ รู้รักสมัครส่วน

3.2.2 การยกร่างโครงสร้างหลักสูตร

ระยะเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต

ระดับปริญญาตรี มีระยะเวลาในการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชา

สถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นหลักสูตรปกติลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาใช้เวลาในการศึกษา 4 ปี และไม่เกิน 6 ปี การศึกษา ในกรณีลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลาใช้เวลาเรียน 8 ปี การศึกษาและไม่เกิน 10 ปี การศึกษา มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิตและให้ลงทะเบียนเรียน จำนวนหน่วยกิตอย่างน้อย จำนวน 150 หน่วยกิต

ระดับปริญญาโท ระยะเวลาในการศึกษาหลักสูตร nabumthitศึกษา สาขาวิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นหลักสูตรปกติลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา ใช้เวลาเรียน 1 ปีและไม่เกิน 3 ปี แต่กรณีลงทะเบียนไม่เต็มเวลาจะใช้เวลาเรียน 2 ปีและไม่เกิน 4 ปี จำนวนหน่วยกิตตามแผนการเรียนที่นักศึกษาเลือกเรียน เช่นแผน ก1 มีจำนวนหน่วยกิต 36 หน่วยกิต หรือ แผน ก 2 มี จำนวนหน่วยกิต 48 หน่วยกิต

การคัดเลือกรายวิชาและการยกร่างหลักสูตร

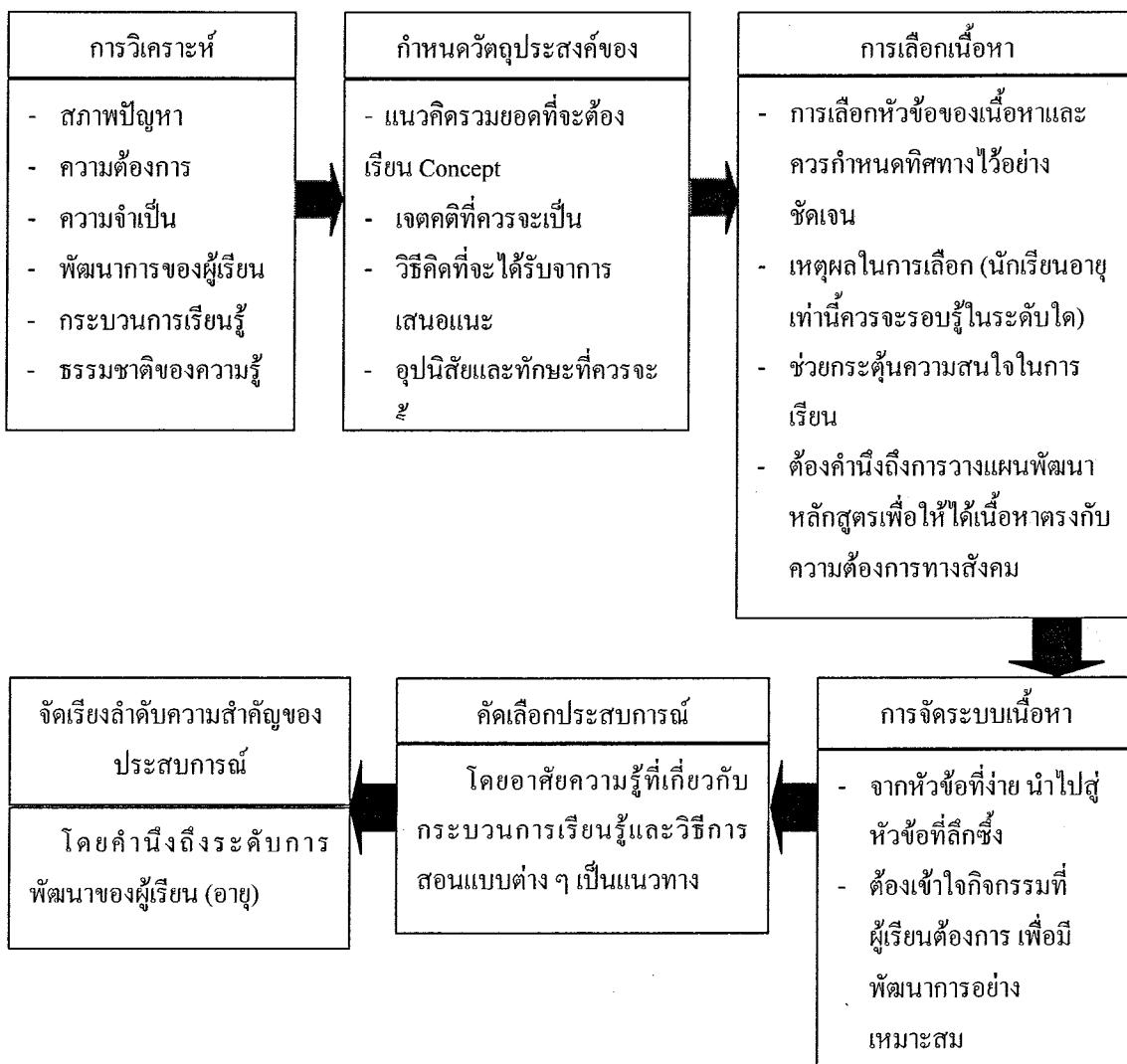
ในการคัดเลือกรายวิชาและการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรนี้ผู้จัดทำได้พิจารณาด้วย หลัก 3 ประการ ได้แก่ (1) ธรรมชาติขององค์ความรู้ (2) กระบวนการเรียนรู้ (3) พัฒนาการของผู้เรียน ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ระดับปริญญาตรี

ธรรมชาติขององค์ความรู้สถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นการเรียนรู้ที่นำเอาองค์ความทางศาสตร์คิดปะและศาสตร์วิทยาศาสตร์มาคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ด้วยกระบวนการออกแบบ และพัฒนางานเพื่อให้ได้งานสถาปัตยกรรมที่สอดคล้องต่อการใช้งานและความต้องการของสังคม กระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ถึงกระบวนการและการออกแบบ ด้วยการนำเอาทฤษฎีและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาคิดวิเคราะห์โดยคำนึงถึงหน้าการใช้งาน ประโยชน์การใช้งาน ความคุ้มค่า สอดแทรกวัฒนธรรมและเอกลักษณ์เข้าในด้วงงานสถาปัตยกรรมนั้น ๆ เพื่อให้มีทักษะการทำงานออกแบบแก่ผู้เรียน

พัฒนาการของผู้เรียน นักศึกษาที่จะเข้าเรียนในหลักสูตรนี้เป็นผู้สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมปลาย อายุในช่วงเป็นวัยรุ่นอายุแต่ 17 ปีจนไป ซึ่งผู้พัฒนาหลักสูตรจะต้องบรรจุเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนใหม่พัฒนาการจากไม่มีความรู้ไปจนถึงมีพื้นฐานทักษะในการออกแบบ

ก่อนที่จะดัดเลือกรายวิชาและยกร่างหลักสูตร ผู้ทำวิจัยได้จัดกลุ่มสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรเดิมที่มีอยู่ ซึ่งสามารถแยกออกเป็น 6 กลุ่มดังแสดงไว้ในตารางที่ 3.12 การจัดกลุ่มวิชาตามสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรเดิม ตารางที่ 3.13 การจัดกลุ่มวิชาตามสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรใหม่ จากข้อมูลที่นำมาพิจารณาข้างต้นนี้ทำให้ผู้ทำวิจัยคัดเลือกรายวิชาและจัดทำ โครงสร้างหลักสูตร ด้วยหลักสูตร 4 + 1 ซึ่งจะเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์รายปีแล้วจัดกลุ่มสาระการคัดเลือกรายวิชา

ภาพที่ 3.4 แผนภูมิกระบวนการยกร่างโครงสร้างหลักสูตร

ตารางที่ 3.12 การจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรเดิม

1 กลุ่มสาระ ส่งเสริมพื้นฐานทักษะ	หน่วย กิต	2 กลุ่มสาระ ทฤษฎีและหลักเกณฑ์พื้นฐาน	หน่วย กิต
คณิตศาสตร์	3	เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 1	2
เรขาคณิต	2	เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 2	2
การเมือง	3	เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 3	2
ภาษาอังกฤษ 1	2	การว่างผังบริเวณ	2
ภาษาอังกฤษ 2	2	การประมาณค่าการก่อสร้าง	2
เทคนิคการเขียนแบบ	2	การบริหารงานการก่อสร้าง	2
พื้นฐานการออกแบบ	2	หลักเศรษฐศาสตร์	2
การนำเสนอแบบ	2	สถิติเพื่อการวิจัย	2
การวางแผนปั้น	3	กฎหมายผังเมือง	2
การวางแผนปั้น 1	2	ผังเมือง 1	2
การวางแผนปั้น 2	2	ผังเมือง 2	2
การวางแผนปั้น 3	2	การวางแผนเมืองและผังภูมิภาคเบื้องต้น	2
การวางแผนปั้น 4	2	การอนุรักษ์เบื้องต้น	2
คอมพิวเตอร์ในการใช้งานสถาปัตยกรรม 1	3	โครงสร้างพื้นฐานเมือง	3
		สัมมนาสถาปัตยกรรมศาสตร์	2
		การปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม	2
รวม	32	รวม	33
วิชาเลือกปั้งขับ	หน่วย กิต	วิชาเลือกปั้งขับ	หน่วย กิต
คอมพิวเตอร์ในการใช้งานสถาปัตยกรรม 2	3	การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม	2
		การอนุรักษ์ชุมชนเมือง	3
		เคหะการและอสังหาริมทรัพย์	3
		สถาปัตยกรรมเขตต์อน	2
รวม	3	รวม	10

ตารางที่ 3.12 การจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรเดิม (ต่อ)

3 กลุ่มสาระ ศิลปะและประวัติศาสตร์	หน่วย กิต	4 กลุ่มสาระ การออกแบบสภาพแวดล้อม	หน่วย กิต
ประวัติศาสตร์ศิลปะ	2	การควบคุม สภาพแวดล้อม 1	2
ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมศาสตร์ 1	2	การควบคุมสภาพแวดล้อม 2	2
ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมศาสตร์ 2	2	การควบคุมสภาพแวดล้อม 3	2
สถาปัตยกรรมศาสตร์ลาว	2		
รวม	8	รวม	6
วิชาเลือก		วิชาเลือก	
นรดกทางสถาปัตยกรรม	2	การวางแผนสภาพแวดล้อม	3
สถาปัตยกรรมร่วมสมัย	3	การออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อการอนุรักษ์	
สถาปัตยกรรมカラร่วมสมัย	3	พลังงาน	3
รวม	8	รวม	6
5 กลุ่มสาระ การออกแบบโครงสร้าง	หน่วย กิต	6 กลุ่มสาระ การออกแบบสถาปัตยกรรม	หน่วย กิต
วัสดุก่อสร้าง	2	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 1	4
วิธีการก่อสร้าง	2	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 2	4
กลศาสตร์วัสดุ	3	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 3	4
กำลังวัสดุ	2	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 4	4
ระบบโครงสร้างในงานสถาปัตย์	2	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 5	4
การออกแบบโครงสร้างไม้และเหล็ก	2	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 6	4
การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก	3	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 7	4
งานระบบอาคารขนาดใหญ่	2	ตกแต่งภายใน	2
		รายละเอียดงานสถาปัตย์	2
		การออกแบบชุมชน	2
		การออกแบบงานสถาปัตยกรรมชุมชน 1	4
		การออกแบบงานสถาปัตยกรรมชุมชน 2	4
		การออกแบบงานสถาปัตยกรรมชุมชน 3	4
		การเตรียมวิทยานิพนธ์	3
		วิทยานิพนธ์	9
รวม	18	รวม	58
วิชาเลือก		วิชาเลือก	
วิชาเลือกเสรี 4-6 หน่วยกิต			

ตารางที่ 3.13 การจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรใหม่

1 กลุ่มสาระ ส่งเสริมพื้นฐานทักษะ	หน่วย กิต	2 กลุ่มสาระ ทฤษฎีและหลักเกณฑ์พื้นฐาน	หน่วย กิต
คณิตศาสตร์	3	เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 1	2
เรขาคณิต	2	เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 2	2
การเมือง 1	2	เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 3	2
การเมือง 2	2	การวางแผนบริเวณ	2
ภาษาอังกฤษ 1	2	การบริหารงานการก่อสร้าง 1	2
ภาษาอังกฤษ 2	2	การบริหารงานการก่อสร้าง 2	2
เทคนิคการเขียนแบบ	2	กฎหมายการก่อสร้าง	2
พื้นฐานการออกแบบ	2	การวางแผนเมืองและพัฒนาภาคเบื้องต้น	2
การนำเสนอแบบ	2	การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมเบื้องต้น	2
การวัดและปืน 1	3	ศัลามนาสถาปัตยกรรมศาสตร์ 1	2
การวัดและปืน 2	2	มรดกทางสถาปัตยกรรมและการอนุรักษ์	2
การวัดโครงสร้าง 1	2	การอนุรักษ์ชุมชนเมือง	2
การวัดโครงสร้าง 2	2	เคหะการ และอสังหาริมทรัพย์	3
การวัดโครงสร้าง 3	2	โครงสร้างพื้นฐานเมือง	3
คอมพิวเตอร์ในการใช้งานสถาปัตยกรรม 1	3		
เทคนิคการเขียนรายงาน	2		
วิชาการ	2		
รวม	37	รวม	30
วิชาเลือกบังชับ	หน่วย กิต	วิชาเลือกบังชับ	หน่วย กิต
คอมพิวเตอร์ในการใช้งานสถาปัตยกรรม 2	2	สถาปัตยกรรมเขตวิถี	2
รวม	2	รวม	2

ตารางที่ 3.13 การจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรใหม่ (ต่อ)

3 กลุ่มสาระ ศิลปะและประวัติศาสตร์	หน่วย กิต	4 กลุ่มสาระ การออกแบบสภาพแวดล้อม	หน่วย กิต
ประวัติศาสตร์ศิลปะ	2	การควบคุมสภาพแวดล้อม 1	2
ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมศาสตร์ 1	2	การควบคุมสภาพแวดล้อม 2	2
ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมศาสตร์ 2	2	การควบคุมสภาพแวดล้อม 3	2
ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมศาสตร์ลาว	2	การวางแผนสภาพแวดล้อม 1	2
สถาปัตยกรรมร่วมสมัย	2	การออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อการอนุรักษ์	
สถาปัตยกรรมลาวร่วมสมัย	3	พลังงาน	3
		ตกแต่งภายใน 1	2
รวม	13	รวม	13
วิชาเลือก	หน่วย กิต	วิชาเลือก	หน่วย กิต
		ตกแต่งภายใน 2	2
		รวม	2
5 กลุ่มสาระ การออกแบบโครงสร้าง	หน่วย กิต	6 กลุ่มสาระ การออกแบบสถาปัตยกรรม	หน่วย กิต
วัสดุและวิธีการก่อสร้าง 1	2	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 1	4
วัสดุและวิธีการก่อสร้าง 2	2	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 2	4
กลศาสตร์วัสดุ 1	2	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 3	4
กลศาสตร์วัสดุ 2	2	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 4	4
การออกแบบโครงสร้างไม้และเหล็ก 1	2	การออกแบบงานสถาปัตยกรรม 5	4
การออกแบบโครงสร้างไม้และเหล็ก 2	2	การเตรียมวิทยานิพนธ์	3
การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก 1	3	วิทยานิพนธ์	9
การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก 2	3		
ระบบโครงสร้างในงานสถาปัตยกรรมศาสตร์	2		
รวม	20	รวม	32
วิชาเลือก		วิชาเลือก	
งานระบบอาคารขนาดใหญ่	2	การออกแบบชุมชน	2
รวม	2	รวม	2

วิชาเลือกเส้น 4-6 หน่วยกิต

ตารางที่ 3.14 การยกร่างโครงสร้างหลักสูตร ระดับปริญญาตรี

ปีที่1		ปีที่2			
จุดประสงค์		จุดประสงค์			
เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ พื้นฐานทั่วไป	เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ พื้นฐานทั่วไป	เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ พื้นฐานทั่วไป	เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ พื้นฐานทั่วไป	เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ พื้นฐานทั่วไป	เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ พื้นฐานทั่วไป
1.1	1.2	1.1	1.2	1.1	1.2
1. เทคนิคการเขียน แบบ	1. การวาดและปั๊น 2 2. การนำเสนอผลงาน	3	1. การออกแบบ สถาปัตยกรรม 1 2. เกณฑ์และ แนวความคิดในการ ออกแบบ 2	4	1. การออกแบบ สถาปัตยกรรม 2 2. เกณฑ์และ แนวความคิดในการ ออกแบบ 3
2. การวาดโครงร่าง 1	2	3. การวาดโครงร่าง	2	2	2
3. ศิลปะในการพูด	2	2	2	2	2
4. คณิตศาสตร์	3	4. การวางแผนบริเวณ	2	2	2
5 เรขาบรรยาย	2	5. เทคนิค การเขียน	3	2	2
6 การเมือง 1	2	รายงาน	2	4. การควบคุม	2
7 ภาษาอังกฤษ 1	2	6. เกณฑ์และ แนวความคิดในการ ออกแบบ 1	2	สภาพแวดล้อม 1	2
8 การวาดและปั๊น 1	3	5. การวางแผนเมือง	2	4. ประวัติศาสตร์	2
9 พื้นฐานการ ออกแบบ	2	เบื้องต้น	2	สถาปัตยกรรมศาสตร์	2
	2	7. ภาษาอังกฤษ 2	2	5. ประวัติศาสตร์	2
		8. ประวัติศาสตร์ ศิลปะลาว	2	สถาปัตยกรรมศาสตร์	2
		9 การเมือง 2	2	6. วัสดุและวิธีการ ก่อสร้าง 1	2
			2	7. กลศาสตร์วัสดุ 1	2
			2	8. ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์	2
			1	1	2
			9. การออกแบบ โครงสร้าง ไม้มั่ง เหล็ก 1	2	7. คอมพิวเตอร์ใน งานสถาปัตยกรรม
				2	2
				8. กลศาสตร์วัสดุ 2	2
				9. การออกแบบ โครงสร้าง ไม้มั่ง เหล็ก 2	2
	10 ฝึกงาน	1		10 ฝึกงาน	1
รวม 20	รวม 20	รวม 20	รวม 20	รวม 20	รวม 20

ตารางที่ 3.14 การยกร่างโครงการสร้างหลักสูตร ระดับปริญญาตรี (ต่อ)

ปีที่3		ปีที่4					
ชุดประสงค์		ชุดประสงค์					
มีความรู้และเข้าใจในการออกแบบ อาคารขนาดใหญ่และซับซ้อนมากขึ้น	มีความรู้และเข้าใจในการออกแบบ อาคารขนาดใหญ่และซับซ้อนมากขึ้น	มีความรู้และเข้าใจในการออกแบบ อาคารขนาดใหญ่และซับซ้อนมากขึ้น	มีความรู้และเข้าใจในการออกแบบ อาคารขนาดใหญ่และซับซ้อนมากขึ้น				
3.1	3.2	3.1	3.2				
1. การออกแบบสถาปัตยกรรม 3	4	1. การออกแบบสถาปัตยกรรม 4	4	1. การออกแบบสถาปัตยกรรม 5	4	1 วิชาเลือก	4
2. การออกแบบคอกวีตเดริมเหล็ก 1	3	2. การบริหารงานสถาปัตยกรรม 1	2	2 การบริหารงานสถาปัตยกรรม 2	2	2 ทำวิทยานิพนธ์	9
3 ตกแต่งภายใน 1	2	3 การอนุรักษ์ชุมชนเมือง	2	3 สถาปัตยกรรมร่วมสมัย	2		
4. การวางแผนล้อมสถาปัตยกรรม	2	4. การออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน	3	4 mrดกทางสถาปัตยกรรมและ			
5. การวางแผนเมืองและผังภูมิภาคเมืองต้น	2	5 การวิจัยเมืองต้น	2	5 การอนุรักษ์	2		
6. การควบคุมสถาปัตยกรรม 3	2	6 กฏหมาย การก่อสร้าง	2	6 เตรียมวิทยานิพนธ์	3		
7 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมศาสตร์เมืองต้น	2	7 สถาปัตยกรรมลาวร่วมสมัย	2	7 โครงสร้างพื้นฐานเมือง	2		
8 ระบบโครงสร้างในงานสถาปัตยกรรมศาสตร์	2	8 วิชาเลือก	2	8 เศรษฐกิจ และ			
				8 อสังหาริมทรัพย์	2		
	9 ฝึกงาน	1					
รวม 19		รวม 20		รวม 19		รวม 13	

แผนการเรียนหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรี
ปีการศึกษาที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1	20 หน่วยกิต	ภาคการศึกษาที่ 2	20 หน่วยกิต
1 เทคนิคการเขียนแบบ	2 (0-6-0)	1. การวาดและปั๊น 2	3 (1-6-0)
2 การวาดโครงร่าง 1	2 (1-3-0)	2. การนำเสนองาน	2 (1-3-0)
3 ศิลปะในการพูด	2 (2-0-0)	3. การวาดโครงร่าง 2	2 (0-6-0)
4 คณิตศาสตร์	2 (2-0-0)	4. การวางแผนบริเวณ	2 (1-3-0)
5 เอกสารบรรยาย	2 (2-0-0)	5. เทคนิค การเขียนรายงาน	2 (2-0-0)
6 การเมือง	2 (2-0-0)	6. เกณฑ์และแนวความคิดในการ ออกแบบ 1	2 (2-0-0)
7 ภาษาอังกฤษ 1	2 (2-0-0)	7. ภาษาอังกฤษ 2	2 (2-0-0)
8 การวาดและปั๊น	3 (1-3-0)	8. ประวัติศาสตร์ศิลป์ลาว	2 (2-0-0)
9 พื้นฐานการออกแบบ	2 (0-6-0)	9 การเมือง 2	2 (2-0-0)
		10 การฝึกงาน	1 (0-0-4)

ปีการศึกษาที่ 2

ภาคการศึกษาที่ -3	20 หน่วยกิต	ภาคการศึกษาที่ 4	20 หน่วยกิต
1. การออกแบบสถาปัตยกรรม 1	4 (2-4-4)	1. การออกแบบสถาปัตยกรรม 2	4 (2-4-4)
2 เกณฑ์และแนวความคิดในการ ออกแบบ 2	2 (2-0-0)	2. เกณฑ์และแนวความคิดในการ ออกแบบ 3	2 (2-0-0)
3 การวาดโครงร่าง 3	2 (0-6-0)	3. การควบคุมสภาพแวดล้อม 2	2 (2-0-0)
4. การควบคุมสภาพแวดล้อม 1	2 (2-0-0)	4. ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมศาสตร์	
5. การวางแผนเมืองเบื้องต้น	2 (2-0-0)	2 (ตะวันออก)	2 (2-0-0)
6. วัสดุและวิธีการก่อสร้าง 1	2 (2-0-0)	5. ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมศาสตร์	
7. กลศาสตร์วัสดุ 1	2 (2-0-0)	ลาว	2 (2-0-0)
8. ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 1 (ดาวน์โหลด)	2 (2-0-0)	6. วัสดุและวิธีการก่อสร้าง 1	2 (2-0-0)
9. การออกแบบโครงสร้างไม้และ เหล็ก 1	2 (2-0-0)	7. คอมพิวเตอร์ในงานสถาปัตยกรรม	
		1	3 (2-4-0)
		8. ตกแต่งภายใน 1	2 (1-3-0)
		9. การออกแบบโครงสร้างไม้และ เหล็ก 2	2 (2-0-0)
		การฝึกงาน	1 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 3

ภาคการศึกษาที่ 5	19 หน่วยกิต	ภาคการศึกษาที่ 6	20 หน่วยกิต
1. การออกแบบสถาปัตยกรรม 3	4 (2-6-6)	1. การออกแบบสถาปัตยกรรม 4	4 (2-6-6)
2. การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก 1	3 (2-6-0)	2. การบริหารงานสถาปัตยกรรม	
3 ตกแต่งภายใน 1	2 (2-0-0)	1	2 (2-0-0)
4. การวางแผนสถาปัตยกรรมล้อม	2 (2-0-0)	3. การอนุรักษ์ชุมชนเมือง	2 (2-0-0)
5. การวางแผนเมืองและผังภูมิภาคเบื้องต้น		4. การออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน	3 (2-4-0)
6. สถาปัตยกรรมศาสตร์เบื้องต้น	2 (2-0-0)	6 การวิจัยเบื้องต้น	2 (2-0-0)
7 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมศาสตร์เบื้องต้น	2 (2-0-0)	7 กฎหมายการก่อสร้าง	2 (2-0-0)
8 ระบบโครงสร้างในงานสถาปัตยกรรมศาสตร์	2 (2-0-0)	8 สถาปัตยกรรมล่าวร่วมสมัย	2 (2-0-0)
		9 วิชาเลือก	2 หน่วยกิต
		การฝึกงาน	1 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 4

ภาคการศึกษาที่ 7	19 หน่วยกิต	ภาคการศึกษาที่ 8	13 หน่วยกิต
1. การออกแบบสถาปัตยกรรม 5	4 (2-6-6)	1 ทำวิทยานิพนธ์	9 หน่วยกิต
2 การบริหารงานสถาปัตยกรรม 2	2 (2-0-0)	วิชาเลือก	4 หน่วยกิต
3 สถาปัตยกรรมร่วมสมัย	2 (2-0-0)		
4 นรดกทางสถาปัตยกรรมและ การอนุรักษ์	2 (2-0-0)		
5 สัมมนาสถาปัตยกรรม	2 (2-0-0)		
6 เตรียมวิทยานิพนธ์	3 (2-6-0)		
7 โครงสร้างพื้นฐานเมือง	2 (2-0-0)		
8 เคหะการ และอสังหาริมทรัพย์	2 (2-0-0)		

(2) หลักสูตรมหาบัณฑิตศึกษา

ในการยกร่างหลักสูตรระดับปริญญาโทนี้ผู้วิจัยมุ่งพิจารณาหลักสูตรในแผน ก 1
เท่านั้น

ธรรมชาติขององค์ความรู้ เป็นการเรียนรู้กระบวนการทำวิจัย ด้วยการศึกษาทฤษฎี การวิจัยและสำรวจงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้งานวิจัยที่เป็นองค์ความรู้ที่ไม่ซ้ำซ้อนกับงานวิจัยผู้อื่น ๆ

กระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ทฤษฎีการวิจัย แล้วทำวิจัยจริงตามที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ ในพื้นที่ที่กำหนด เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมและผู้เรียนมีทักษะในการทำวิจัย

พัฒนาการของผู้เรียน นักศึกษาที่จะเข้าเรียนในแผน ก1 จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ เป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป เป็นผู้มีองค์ความรู้สถาปัตยกรรมให้ระดับหนึ่งและเป็นผู้ที่สนใจและมุ่งมั่นในการทำงานวิจัย

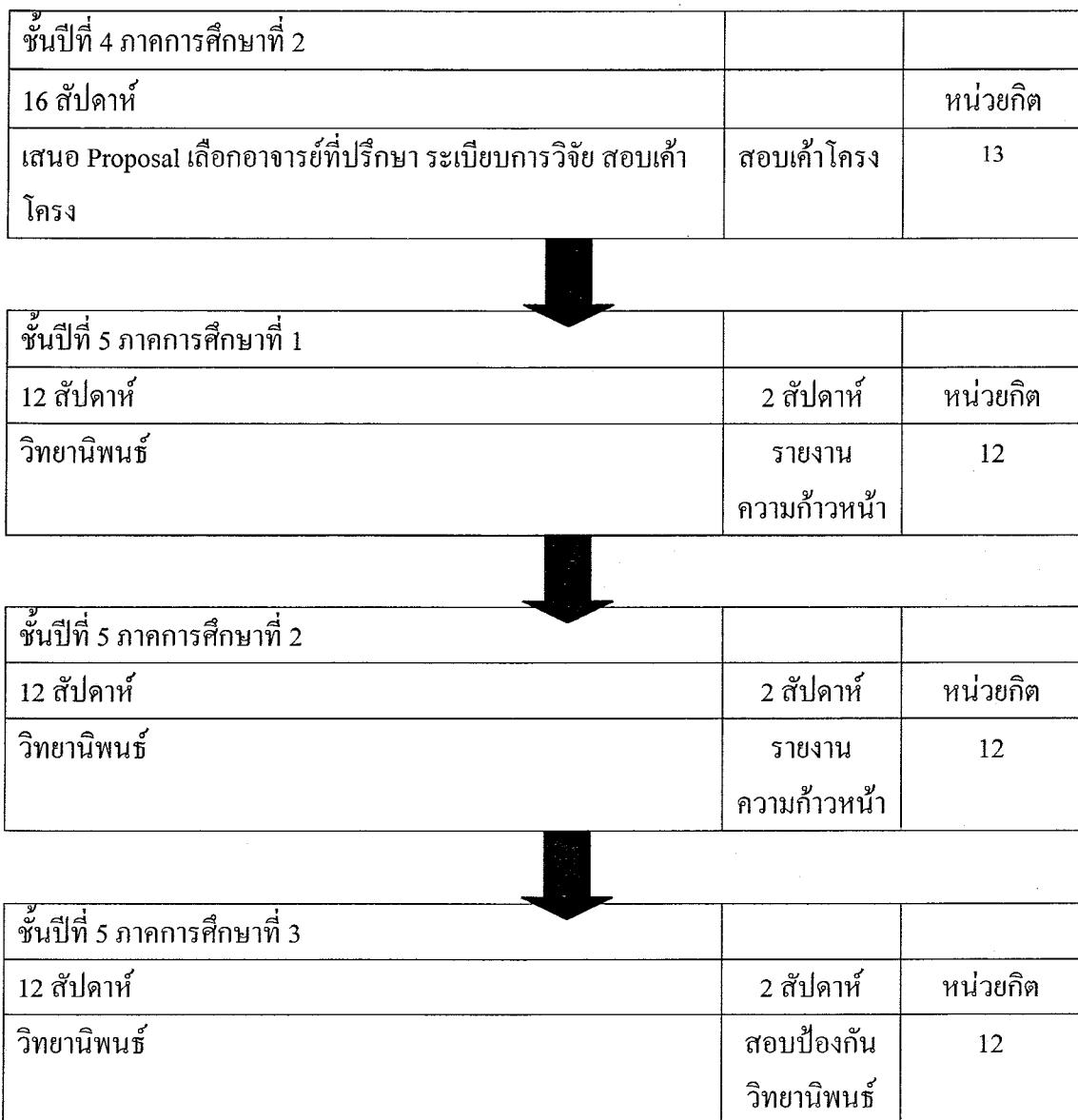
จากข้อมูลเหล่านี้เราสามารถยกร่าง โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาโท ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เรียนต่อยอดจากปริญญาตรี 4 ปีแล้วศึกษาต่อในระดับปริญญาโท 1 ปีจำนวนร่วม 36 หน่วยกิต จัดการเรียนการสอนตามแผน ก1 ทำวิทยานิพนธ์อย่างเดียว ใน การจัดการเรียนการสอน หลักสูตรนี้ใช้ระบบ โครงการ แต่ละภาคการศึกษาจะมีหน่วยกิจ 12 หน่วยกิต นอกจากรายการนี้แล้วผู้วิจัยยังดำเนินถึงกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้ศึกษาผ่านหลักสูตร 4+1 ที่ต้องเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มนี้จะต้องเข้ารับการศึกษาในแผน ก2 ด้วย โครงสร้างหลักสูตรที่มีจำนวนหน่วยกิจร่วม 48 หน่วยกิต จัดการเรียนการสอน 2 ปี ด้วยระบบ โครงการ ซึ่งหลักสูตรนี้จะต้องเรียนรายวิชาพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง กับวิชาชีพจำนวน 36 หน่วยกิตและจัดทำวิทยานิพนธ์จำนวน 12 หน่วยกิจ ดังการจัดแผนการเรียนที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.15 และ 3.16

3.2.3 การวัดและการประเมินผลการเรียน

เกณฑ์การวัดและการประเมินผลการเรียนระดับปริญญาตรี

การวัดและการประเมินผลการเรียนของนักศึกษา วัดด้วยระบบหน่วยกิต ตามเกณฑ์ข้อกำหนดหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติตาม โดยมีเกณฑ์ในการวัดดังนี้ ผู้เข้าศึกษาที่ได้คะแนน GPA 4.00 จะเท่ากับ A มีความหมาย ดีเลิศ คะแนน GPA 3.50 จะเท่ากับ B+ มีความหมาย ดีมาก คะแนน GPA 3.00 จะเท่ากับ B มีความหมาย ดี คะแนน GPA 2.50 จะเท่ากับ C+ มีความหมาย ดีพอใช้ คะแนน GPA 2.00 จะเท่ากับ C มีความหมาย พอดี คะแนน GPA 1.50 จะเท่ากับ D+ มีความหมาย อ่อน คะแนน GPA 1.00 จะเท่ากับ D มีความหมาย อ่อนมาก คะแนน GPA 0.00 จะเท่ากับ F มีความหมาย ไม่ผ่าน ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 3.17

ตารางที่ 3.15 โครงสร้างหลักสูตรและแผนการเรียนหลักสูตร ระดับปริญญาโท (แผน ก 1)

ตารางที่ 3.16 โครงสร้างหลักสูตรและแผนการเรียนหลักสูตร ระดับปริญญาโท (แผน ก 2)

ตารางที่ 3.17 เกณฑ์ประเมินผลการเรียนระดับปริญญาตรี

ระดับ	ความหมาย	ความหมาย	ค่าระดับ
A	ดีเลิศ	Excellent	4.0
B+	ดีมาก	Very good	3.5
B	ดี	Good	3.0
C+	ดีพอใช้	Fairly Good	2.5
C	พอใช้	Fair	2.0
D+	อ่อน	Poor	1.5
D	อ่อนมาก	Very Poor	1.0
F	ไม่ผ่าน	Fair	0

เกณฑ์การผ่านช่วงชั้น พิจารณาการผ่านช่วงชั้นตามเกณฑ์ที่ข้อกำหนดหลักสูตร
มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ได้วางไว้ ซึ่งรายละเอียด ได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.18

ตารางที่ 3.18 เกณฑ์การผ่านช่วงชั้นเรียนระดับปริญญาตรี

ชั้นปีที่	จำนวนหน่วยกิตสะสม	คะแนนเฉลี่ยสะสม	เทียบชั้นปี
1	ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไปของ จำนวนหน่วยกิตที่หลักสูตร กำหนดไว้ในรายปี	ตั้งแต่ 1.70 ขึ้นไป	ปีที่ 2
2	ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไปของ จำนวนหน่วยกิตที่หลักสูตร กำหนดไว้ในรายปี	ตั้งแต่ 1.80 ขึ้นไป	ปีที่ 3
3	ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไปของ จำนวนหน่วยกิตที่หลักสูตร กำหนดไว้ในรายปี	ตั้งแต่ 1.90 ขึ้นไป	ปีที่ 4
4	เต็มตามจำนวนหน่วยกิตที่ หลักสูตรกำหนดไว้	ตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไป	สำเร็จ การศึกษา

เกณฑ์การผ่านเพื่อทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะต้องสะสมหน่วยกิตครบตามที่หลักสูตรกำหนดไว้และคะแนนสะสมเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไปจึงจะมีสิทธิ์ทำวิทยานิพนธ์ และหากยังมีภาระชั่ว F W I นักศึกษาจะต้องได้แก้ภาระเหล่าให้ได้ก่อนสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

2) เกณฑ์การวัดและการประเมินผลการเรียนระดับปริญญาโท

นักศึกษาต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์หรือผ่านการค้นคว้าอิสระและรับการศึกษาให้ครบถ้วนตามจำนวนหน่วยกิต ที่ได้กำหนดไว้ในโครงสร้างหลักสูตรของสาขาวิชานั้น ๆ ตามรูปแบบที่นักศึกษาได้เลือกเข้าศึกษาต่อและต้องได้คะแนนสะสมเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.00 และมีคุณสมบัติที่ดีจึงถือว่าสำเร็จการศึกษา

ตารางที่ 3.19 เกณฑ์ประเมินผลการเรียนระดับปริญญาโท

ระดับ	ความหมาย	ความหมาย	ค่าระดับ
A	ดีเด่น	Excellent	4.0
B+	ดีมาก	Very good	3.5
B	ดี	Good	3.0
C+	ดีพอใช้	Fairly Good	2.5
C	พอใช้	Fair	2.0
D+	อ่อน	Poor	1.5
D	อ่อนมาก	Very Poor	1.0
F	ไม่ผ่าน	Fair	0

3.3 วิเคราะห์ความต้องการ สาขาวิชาชีฟเเคลห์ทาง 10 สาขา

ในการสำรวจความคิดเห็นผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อสอบถามความกุ่มบริษัทออกแบบ และรับเหมา ก่อสร้าง โดยผู้วิจัยได้แก้แบบสอบถาม ที่นักเรียน เวียงจันท์ จำนวน 30 ฉบับ และได้รับกลับคืนมาจำนวน 20 ฉบับ ระหว่างหลวงพระบางจำนวน 16 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาจำนวน 16 ฉบับ แขวงจำปาศักดิ์จำนวน 18 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาจำนวน 18 ฉบับ ร่วมทั้งหมด 54 ฉบับ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบริษัทออกแบบ 20 ฉบับ บริษัทรับเหมา 31 ฉบับ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS FOR WINDOW เพื่อหาค่าเฉลี่ยสูงสุดแล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการตามผลที่ได้จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

3.3.1 ความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง 10 สาขาในระดับปริญญาตรี

การวิเคราะห์ความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทางใหม่ผลที่ได้มีดังนี้ บริษัท ออกแบบมีความต้องการสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์มากเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ($\bar{X}=3.33$) อันดับที่ 2 ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาชญากรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ($\bar{X}=3.00$) อันดับที่ 3 คือ สาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ($\bar{X}=2.95$) อันดับที่ 4 มี 2 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาตกแต่งภายในและสาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ($\bar{X}=2.81$) อันดับที่ 5 ได้แก่ สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 ($\bar{X}=2.76$) อันดับที่ 6 คือ สาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 ($\bar{X}=2.62$) อันดับที่ 7 คือ สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 ($\bar{X}=2.57$) อันดับที่ 8 คือสาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ($\bar{X}=2.00$) อันดับที่ 9 คือสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86 ($\bar{X}=1.86$)

ส่วนที่ศูนย์บริษัทรับเหมา ก่อสร้างมีความเห็นว่า สาขาวิชาที่มีความต้องการมากที่สุด สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 ($\bar{X}=2.97$) อันดับที่ 2 คือ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ($\bar{X}=2.94$) อันดับที่ 3 คือสาขาวิชาเทคโนโลยีอาชญากรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ($\bar{X}=2.75$) อันดับที่ 4 ได้แก่ สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 ($\bar{X}=2.44$) อันดับที่ 5 ได้แก่ สาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 ($\bar{X}=2.34$) อันดับที่ 6 ได้แก่ สาขาวิชาตกแต่งภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 ($\bar{X}=2.28$) อันดับที่ 7 ได้แก่ สาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 ($\bar{X}=2.09$) อันดับที่ 8 ได้แก่ สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 ($\bar{X}=1.94$) อันดับที่ 9 ได้แก่ สาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.67 ($\bar{X}=1.67$) และอันดับที่ 10 ได้แก่ สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 ($\bar{X}=1.50$)

เมื่อดูภาพรวมด้วยค่าเฉลี่ยทั้งบิ๊กทอลูกแบบและบริษัทรับเหมา ก่อสร้างนั้นผลปรากฏว่า สาขาวิชาชีพที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ($\bar{X}=3.09$) อันดับที่ 2 ได้แก่ สาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ($\bar{X}=2.91$) อันดับที่ 3 คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาชญากรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ($\bar{X}=2.85$) อันดับที่ 4 คือ สาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 ($\bar{X}=2.58$) อันดับที่ 5 คือ สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 ($\bar{X}=2.57$) อันดับที่ 6 คือ สาขาวิชาตกแต่งภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 ($\bar{X}=2.49$) อันดับที่ 7 คือ สาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ($\bar{X}=2.30$) อันดับที่ 8 คือ สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 ($\bar{X}=2.19$) อันดับที่ 9 คือ สาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 ($\bar{X}=1.77$) และอันดับที่ 10 ได้แก่ สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.64 ($\bar{X}=1.64$)

ผลการวิเคราะห์ความต้องการสาขาวิชาเฉพาะทางจากภาพรวมทั้ง 3 พื้นที่จากกลุ่มตัวอย่างมีผลดังนี้ นครหลวงวิทยาจันทร์สาขาวิชาที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ($\bar{X}=3.20$) อันดับที่ 2 มี 2 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาบริหารงานก่อสร้างและสาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ($\bar{X}=3.05$) อันดับที่ 3 คือสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 ($\bar{X}=2.84$) อันดับที่ 4 คือสาขาวิชาตกแต่งภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ($\bar{X}=2.79$) อันดับที่ 5 มี 2 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถานและสาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ($\bar{X}=2.68$) อันดับที่ 6 คือ สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 ($\bar{X}=2.47$) อันดับที่ 7 คือ สาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79 ($\bar{X}=1.79$) และอันดับที่ 8 คือ สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.74 ($\bar{X}=1.74$)

แขวงหลวงพระบางสาขาวิชาที่มีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 1 มี 2 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์และสาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ($\bar{X}=3.25$) อันดับที่ 2 เป็นสาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ($\bar{X}=3.13$) อันดับที่ 3 คือสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ($\bar{X}=2.88$) อันดับที่ 4 คือสาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ($\bar{X}=2.81$) อันดับที่ 5 ได้แก่ สาขาวิชาตกแต่งภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 ($\bar{X}=2.44$) อันดับที่ 6 คือสาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 ($\bar{X}=2.38$) อันดับที่ 7 คือสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 ($\bar{X}=2.31$) อันดับที่ 8 มี 2 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณาและสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.75 ($\bar{X}=1.75$)

แขวงจำปาสักสาขาวิชาที่มีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 1 มี 2 วิชาได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์และสาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ($\bar{X}=2.83$) อันดับที่ 2 เป็นสาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 ($\bar{X}=2.39$) อันดับที่ 3 คือสาขาวิชาตกแต่งภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 ($\bar{X}=2.22$) อันดับที่ 4 คือสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 ($\bar{X}=2.06$) อันดับที่ 5 มี 2 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาการเคหะและสาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 ($\bar{X}=1.83$) อันดับที่ 6 มี 2 วิชาได้แก่ สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมและสาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 ($\bar{X}=1.78$) และอันดับที่ 7 คือสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.44 ($\bar{X}=1.44$)

ภาพรวมทั้ง 3 พื้นที่จากกลุ่มตัวอย่าง สาขาวิชาที่มีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ($\bar{X}=3.09$) อันดับที่ 2 เป็นสาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ($\bar{X}=2.91$) อันดับที่ 3 คือสาขาวิชาเทคโนโลยี

อาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ($\bar{X}=2.85$) อันดับที่ 4 คือสาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 ($\bar{X}=2.58$) อันดับที่ 5 ได้แก่สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 ($\bar{X}=2.57$) อันดับที่ 6 คือสาขาวิชาตกลงภัยใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 ($\bar{X}=2.49$) อันดับที่ 7 คือสาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ($\bar{X}=2.30$) อันดับที่ 8 คือสาขาวิชาภูมิศาสตร์ปัจยกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 ($\bar{X}=2.19$) อันดับที่ 9 ได้แก่สาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 ($\bar{X}=1.77$) และอันดับที่ 10 ได้แก่สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.64 ($\bar{X}=1.64$)

3.2.2 ความต้องการสาขาวิชาพเฉพาะทาง 10 สาขาในระดับปริญญาโท

ผลการวิเคราะห์ได้ชี้ให้เห็นว่า บริษัทออกแบบนั้นมีความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทางมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือสาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ($\bar{X}=3.05$) อันดับที่ 2 มี 2 สาขาวิชา คือสาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมืองและสาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ($\bar{X}=2.95$) อันดับที่ 3 ได้แก่สาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ($\bar{X}=2.90$) อันดับที่ 4 คือสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 ($\bar{X}=2.80$) อันดับที่ 5 คือสาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 ($\bar{X}=2.60$) อันดับที่ 6 คือสาขาวิชาภูมิศาสตร์ปัจยกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ($\bar{X}=2.45$) อันดับที่ 7 คือสาขาวิชาตกลงภัยใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 ($\bar{X}=2.40$) อันดับที่ 8 ได้แก่สาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ($\bar{X}=2.00$) และอันดับที่ 9 ได้แก่สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.95 ($\bar{X}=1.95$)

ส่วนบริษัทรับเหมา ก่อสร้าง มีความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทางมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 ($\bar{X}=2.58$) อันดับที่ 2 ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 ($\bar{X}=2.47$) อันดับที่ 3 มี 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมืองและสาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ($\bar{X}=2.45$) อันดับที่ 4 คือ สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 ($\bar{X}=2.33$) อันดับที่ 5 ได้แก่ สาขาวิชาตกลงภัยใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 ($\bar{X}=2.06$) อันดับที่ 6 คือสาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91 ($\bar{X}=1.91$) อันดับที่ 7 คือสาขาวิชาภูมิศาสตร์ปัจยกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.85 ($\bar{X}=1.85$) อันดับที่ 8 มี 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณาและสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.68 ($\bar{X}=1.68$)

เมื่อถูกพิจารณาแล้วว่า คือผลจากค่าเฉลี่ยรวมทั้งบริษัทออกแบบและบริษัทรับเหมาก่อสร้างแล้วผลได้ชี้ให้เห็นว่า สาขาวิชาชีพเฉพาะทางที่ต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ สาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ($\bar{X}=2.68$) อันดับที่ 2 คือ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ($\bar{X}=2.66$) อันดับที่ 3 ได้แก่ สาขาวิชาสภาพแวดล้อมผัง

เมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ($\bar{X}=2.64$) อันดับที่ 4 คือสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ($\bar{X}=2.63$) อันดับที่ 5 คือ สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 ($\bar{X}=2.57$) อันดับที่ 6 คือสาขาวิชาศึกษาดูงาน ไม่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 ($\bar{X}=2.19$) อันดับที่ 7 คือสาขาวิชาการเกษตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 ($\bar{X}=2.17$) อันดับที่ 8 ได้แก่ สาขาวิชาภูมิศาสตร์ปัจจัยธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 ($\bar{X}=2.08$) อันดับที่ 9 คือสาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79 ($\bar{X}=1.79$) และ อันดับที่ 10 สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 ($\bar{X}=1.77$)

ผลการวิเคราะห์ความต้องการสาขาวิชาเฉพาะทาง โดยการวิเคราะห์ตามพื้นที่จาก กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 พื้นที่ผลที่ได้มีดังนี้ นครหลวงเวียงจันท์สาขาวิชาที่ต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ สาขาวิชาการบริหารงานการก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 ($\bar{X}=3.16$) อันดับที่ 2 คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ($\bar{X}=3.05$) อันดับที่ 3 คือสาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ($\bar{X}=2.95$) อันดับที่ 4 คือสาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ($\bar{X}=2.79$) อันดับที่ 5 คือสาขาวิชาการเกษตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ($\bar{X}=2.75$) อันดับที่ 6 คือสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 ($\bar{X}=2.74$) อันดับที่ 7 มี 2 สาขาวิชาได้แก่สาขาวิชาศึกษาดูงาน ไม่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 ($\bar{X}=2.32$) อันดับที่ 8 คือสาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.89 ($\bar{X}=1.89$) อันดับที่ 9 ตกเป็นสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.84 ($\bar{X}=1.84$)

แขวงหลวงพระบางนั้นสาขาวิชาที่ต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ($\bar{X}=3.31$) อันดับที่ 2 คือสาขาวิชาการบริหารงานการก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ($\bar{X}=3.06$) อันดับที่ 3 คือสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ($\bar{X}=2.94$) อันดับที่ 4 คือสาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ($\bar{X}=2.88$) อันดับที่ 5 คือสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ($\bar{X}=2.81$) อันดับที่ 6 มี 2 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาศึกษาดูงาน ไม่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 ($\bar{X}=2.13$) อันดับที่ 7 คือ สาขาวิชาภูมิศาสตร์ปัจจัยธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 ($\bar{X}=2.06$) อันดับที่ 8 คือสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ($\bar{X}=2.00$) และอันดับที่ 9 ตกเป็นสาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.75 ($\bar{X}=1.75$)

แขวงจำปาศักดินั้นสาขาวิชาที่ต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 ($\bar{X}=2.44$) อันดับที่ 2 คือสาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 ($\bar{X}=2.28$) อันดับที่ 3 คือสาขาวิชาศึกษาดูงาน ไม่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11 ($\bar{X}=2.11$) อันดับที่ 4 คือสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.89 ($\bar{X}=1.89$) อันดับที่ 5 มี 2 สาขาวิชาได้แก่สาขาวิชาภูมิศาสตร์ปัจจัยธรรมชาติ และสาขาวิชาการบริหารงานการก่อสร้าง และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

1.83 ($\bar{X}=1.83$) อันดับที่ 6 คือสาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.72 ($\bar{X}=1.72$) อันดับที่ 7 คือสาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.56 ($\bar{X}=1.56$) อันดับที่ 8 มี 2 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์และสาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 ($\bar{X}=1.50$)

เมื่อดูภาพรวมความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทางจาก 3 พื้นที่กลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์มีดังนี้ สาขาวิชาที่ต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่สาขาวิชาการบริหารงานการก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ($\bar{X}=2.68$) อันดับที่ 2 คือสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ($\bar{X}=2.66$) อันดับที่ 3 คือสาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ($\bar{X}=2.64$) อันดับที่ 4 คือสาขาวิชาเทคโนโลยีอาชญากรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ($\bar{X}=2.63$) อันดับที่ 5 สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 ($\bar{X}=2.57$) อันดับที่ 6 คือสาขาวิชาตกแต่งภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 ($\bar{X}=2.19$) อันดับที่ 7 คือสาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 ($\bar{X}=2.17$) อันดับที่ 8 สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 ($\bar{X}=2.08$) อันดับที่ 9 ตกเป็นสาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79 ($\bar{X}=1.79$) อันดับที่ 10 ตกเป็นสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 ($\bar{X}=1.77$)

สรุป ถ้าหากเราแบ่งค่าเฉลี่ยที่ค่าละว่าง 4.00 – 3.50 เป็นสาขาวิชาที่ต้องการมากที่สุด ค่าเฉลี่ยแต่ 3.49 – 2.50 เป็นสาขาวิชาที่มีความต้องการมาก ค่าเฉลี่ยแต่ 2.49 – 1.50 เป็นสาขาวิชาที่มีความต้องการระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยแต่ 1.49 – 1.00 เป็นกลุ่มสาขาวิชาที่มีความต้องการน้อย ผลการวิเคราะห์ทำให้เห็นความต้องการของสังคมนี้เรางามารกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ที่มีความต้องการมากมี 5 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาการบริหารงานการก่อสร้าง สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง สาขาวิชาเทคโนโลยีอาชญากรรม สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน กลุ่มที่ 2 ที่ความต้องการระดับปานกลางมี 5 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาตกแต่งภายใน สาขาวิชาการเคหะ สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม สาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณาและสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์มีความต้องการน้อยกว่าสาขาวิชาอื่นๆ นั้นเป็นผลมาจากการกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นบริษัทออกแบบและผู้รับเหมา แต่เมื่อดูตามทิศทางการพัฒนาประเทศแล้วสาขาวิชานี้มีความต้องการมาก สรุป ผลที่ได้จากการศึกษาความต้องขององค์กรต่อสาขาวิชาชีพเฉพาะทางใหม่นี้ ในระดับปริญญาตรี สามารถแบ่งความต้องการออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ดังนี้ มีความต้องการมาก เป็นสาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณาและการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทุกสาขาวิชาทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทนั้นมีสาเหตุมาจากการกลุ่มประชากรที่ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นบริษัทออกแบบ และปริญญาโทนั้นมีสาเหตุมาจากกลุ่มประชากรที่ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นบริษัทออกแบบ และ

รับเหมาก่อสร้าง แต่ถ้ามองคุณตามแผนพัฒนาประเทศแล้วจะเห็นว่าก็มีความสำคัญมากไม่น้อยไปกว่าสาขาวิชาอื่น ผลการศึกษาจะเน้นไปที่ข้อมูลที่เป็นภาพรวมซึ่งเป็นความเห็นจาก 2 บริษัท และข้อมูลเหล่านี้ได้ชี้ให้เห็นว่าควรจะพัฒนาครุภัณฑ์ส่วนที่มีความรู้เฉพาะทางอย่างไรเพื่อจะได้จัดทำหลักสูตร และทำการเปิดสอนตามลำดับความต้องการต่อไป

บทที่ 4

สรุป หลักสูตร สาขาวิชาชีพเฉพาะทางที่ต้องการและข้อเสนอแนะ

ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยสรุปได้ว่า คณะกรรมการค่าครองใช้จ่าย มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ควรมีทิศทางจุดมุ่งหมาย หลักสูตรที่เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศ และข้อเสนอแนะซึ่งจะนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาในอนาคต ดังนี้

4.1 จุดมุ่งหมายคณะกรรมการค่าครองใช้จ่าย

4.1.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

คณะกรรมการค่าครองใช้จ่าย มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว เป็นแหล่งรวมบุคลากรเชิงวิชาการ มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยเพื่อยกคุณภาพการศึกษา ผลิตบัณฑิตตาม เป้าประสงค์ของชาติ ด้วยการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ควบคู่กับการรักษาและเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

4.1.2 พันธกิจ (Mission)

- 1) สนับสนุนการพัฒนาครุภารย์และบุคลากร ให้รักอุดมการณ์ของชาติและ ทำงานด้วยใจรัก เสียสละ ไฟรู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา
- 2) ปรับโครงสร้างและระบบการจัดการการศึกษาที่ชัดเจนเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็น สำคัญ
- 3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอน เพื่อช่วย ให้ผู้เรียน ได้เรียนอย่างมีความสุขและสอดคล้องตามหลักสูตรจัดทำไว้
- 4) ส่งเสริมการทำวิจัยและนำผลงานวิจัยมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนพร้อม เผยแพร่ผลงานการวิจัย
- 5) ส่งเสริมให้นักศึกษาครุภารย์และผู้สนใจเข้าถึงแหล่งความรู้ได้ง่าย
- 6) ส่งเสริมและเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชาติ

4.1.3 เป้าหมาย (Goal)

4.1.3.1 จากพันธกิจที่ 1 การสนับสนุนการพัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรให้รักอุดมการณ์ของชาติและทำงานด้วยใจรักเดิมสัลโล่ฟรีและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา มีเป้าหมายดังนี้

1) พัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรให้มีวุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก ตามสัดส่วน 3 : 6 : 1 ตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวกำหนดไว้

2) พัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรอย่างมีแผนการและให้มีความชำนาญงานเฉพาะทางตามหน้าที่ที่รับผิดชอบอยู่

3) ครูอาจารย์และบุคลากรเข้าร่วมในการทำวิจัยและนำผลงานวิจัยมาพัฒนางานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

4.1.3.2 จากพันธกิจที่ 2 การปรับโครงสร้างและระบบการจัดการการศึกษาที่ชัดเจนเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ มีเป้าหมายดังนี้

1) ปรับโครงสร้างและระบบการจัดการให้ชัดเจน ด้วยการกำหนดภาระงานแต่ละหน่วยงาน ไม่ให้มีการทำงานซ้ำซ้อน และทำงานด้วยการประสานงานกันอย่างมีประสิทธิภาพ

2) นำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้ามาช่วยในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

3) รู้และเข้าใจบทบาท หน้าที่และกระบวนการทำงานที่ได้มอบหมายอย่างดีและสามารถปฏิบัติงานได้

4.1.3.3 จากพันธกิจ 3 การส่งเสริมและสร้างปัจจัยต่างๆ ที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและสอดคล้องตามหลักสูตรจัดทำไว้มีเป้าหมายดังนี้

1) ปรับปรุงสภาพแวดล้อมห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและห้องสมุด เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกต่อกระบวนการเรียนการสอน

2) ส่งเสริมให้ครูอาจารย์พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามหลักสูตร

3) ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรอื่นและชุมชนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

4.1.3.4 จากพันธกิจที่ 4 การส่งเสริมการทำวิจัยและนำผลงานวิจัยมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนพร้อมเผยแพร่ผลงานการวิจัย มีเป้าหมายดังนี้

1) จัดทำแผนงานการวิจัยเพื่อประสานขอทุนการวิจัยจากกองทุนวิจัยต่างๆ ตามเงื่อนไขของกองทุนนั้นๆ

2) ให้การสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

3) ประสานและสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยกับมหาวิทยาลัย

ต่างประเทศที่ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

4) เผยแพร่ผลงานวิจัยที่สำเร็จแล้วด้วยการสัมมนาและตีพิมพ์

4.1.3.5 จากพันธกิจที่ 5 การส่งเสริมให้นักศึกษา ครุอุปกรณ์และผู้สนใจเข้าถึง
แหล่งความรู้ได้ง่ายมีเป้าหมายดังนี้

เปิดบริการแหล่งความรู้ด้านวัฒกรรมที่เหมาะสมในการบริการและให้
ความสะดวก เพื่อส่งเสริมและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

4.1.3.6 จากพันธกิจที่ 6 การส่งเสริมและเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมและ
ประเพณีของชาติ มีเป้าหมายดังนี้

เรียนรู้วัฒนธรรมประเพณีด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมงานบุญประเพณีต่างๆ

4.2 หลักสูตรปริญญาบัณฑิตศึกษา (ปริญญาตรี)

4.2.1 ปรัชญาหลักสูตร

หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในสาขาวิชา
สถาปัตยกรรมศาสตร์ ด้วยการเน้นให้มีความรอบรู้ด้านวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมของชาติเป็น
หลักไปพร้อมกับสถาปัตยกรรมของชาติอื่น เพื่อสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม มี
ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมั่น
แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี รวมทั้งให้เป็นผู้มี
อุดมการณ์ของชาติ มีคุณธรรมและจริยธรรม

4.2.2 วัตถุประสงค์หลักสูตร

นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนี้แล้วจะเป็นผู้มีคุณลักษณะและ
คุณสมบัติ ดังนี้

มีอุดมการณ์ของชาติ มีเจตคติ จรรยาบรรณที่ดีและมีความภูมิใจในอาชีพ มีความรู้
ความเข้าใจ ทักษะและประสบการณ์ในพื้นฐานวิชาการและวิชาชีพด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ มี
ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถนำความรู้ทั้ง
วิชาการและวิชาชีพไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้

4.2.3 ระยะเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต

หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ เปิดสอนในระบบทวิภาค มีระยะเวลาในการศึกษา ภาคปกติลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาใช้เวลาในการศึกษา 4 ปี และไม่เกิน 6 ปี การศึกษา ในกรณีลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลาใช้เวลาเรียน 8 ปี การศึกษาและไม่เกิน 12 ปีการศึกษา มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 154 หน่วยกิต ต้องลงทะเบียนเรียนอย่างน้อย จำนวน 154 หน่วยกิต

4.2.4 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรีประกอบด้วยหมวดวิชาดังนี้ หมวดวิชาทั่วไป 17 หน่วยกิต คิดเป็นร้อยละ 11 หมวดวิชาเฉพาะพื้นฐาน 20 หน่วยกิต คิดเป็นร้อยละ 13 หมวดวิชาเฉพาะด้าน 110 หน่วยกิต คิดเป็นร้อยละ 71 และหมวดวิชาเลือก 4 หน่วยกิต คิดเป็นร้อยละ 3 การฝึกงาน 3 หน่วยกิต คิดเป็นร้อยละ 2 รวม 154 หน่วยกิต ดังแผนภูมิที่ 4.1 จัดแบ่ง เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ 6 กลุ่ม แต่ละกลุ่มนี้มีจำนวนหน่วยกิตดังต่อไปนี้ กลุ่มสาระส่งเสริมทักษะ พื้นฐาน 39 หน่วยกิตคิดเป็นร้อยละ 26 กลุ่มสาระทฤษฎีและหลักเกณฑ์พื้นฐาน 32 คิดเป็นร้อยละ 21 กลุ่มสาระศิลปะและประวัติศาสตร์ 13 หน่วยกิตคิดเป็นร้อยละ 8 กลุ่มสาระการออกแบบ สถาปัตยกรรม 13 หน่วยกิตคิดเป็นร้อยละ 8 กลุ่มสาระการออกแบบโครงสร้าง 22 หน่วยกิตคิดเป็นร้อยละ 14 และกลุ่มออกแบบสถาปัตยกรรม 34 คิดเป็นร้อยละ 23 การจัดแบ่งกลุ่มแล้วนี้ได้แสดงไว้ ในแผนภูมิที่ 4.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 6 กลุ่มนี้มีดุลยงำนเพื่อให้นักศึกษานำไปประสบการณ์ดังนี้

กลุ่มสาระส่งเสริมพื้นฐานทักษะ เป็นกลุ่มที่ให้องค์ความรู้อยู่ 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ให้ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์เพื่อไปสนับสนุนการเรียนรู้งานออกแบบ โครงสร้างวิศวกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ให้ความรู้เกี่ยวกับความมุ่งหวังและอุดมการณ์ ของชาติ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ให้ความรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้นักศึกษาสามารถติดต่อสื่อสารกับ ต่างประเทศในงานสถาปัตยกรรม ได้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ให้ความรู้พื้นฐานการเขียนแบบและการ นำเสนอ

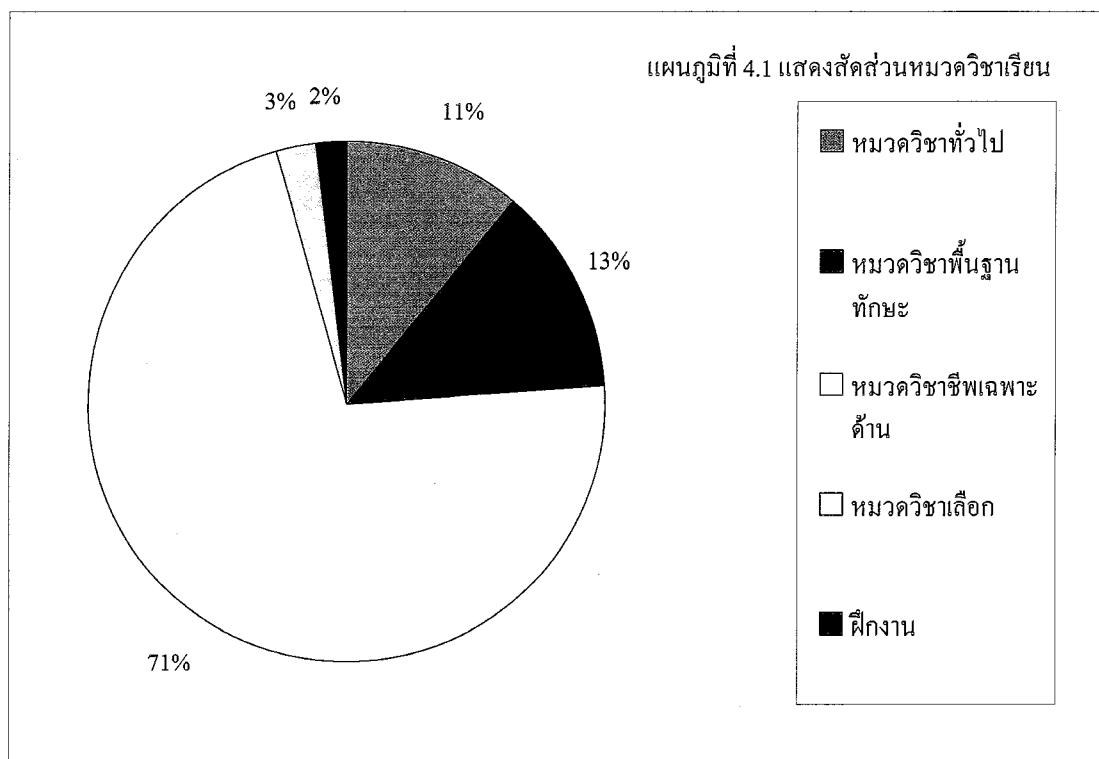
กลุ่มสาระทฤษฎีและหลักเกณฑ์พื้นฐาน เป็นกลุ่มสาระที่ให้องค์ความรู้ที่เป็น ทฤษฎีและหลักเกณฑ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบสถาปัตยกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ และสามารถนำไปพัฒนางานในกระบวนการออกแบบและงานวิจัยได้

กลุ่มสาระศิลปะและประวัติศาสตร์ เป็นกลุ่มสาระที่ให้องค์ความรู้เกี่ยวกับ พัฒนาการทางศิลปะและสถาปัตยกรรมของประเทศไทยและต่างประเทศจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้มี ความเข้าใจในรูปแบบศิลปะและสถาปัตยกรรมในแต่ละสมัย เพื่อให้นักศึกษานำไปพัฒนา ออกแบบ ได้

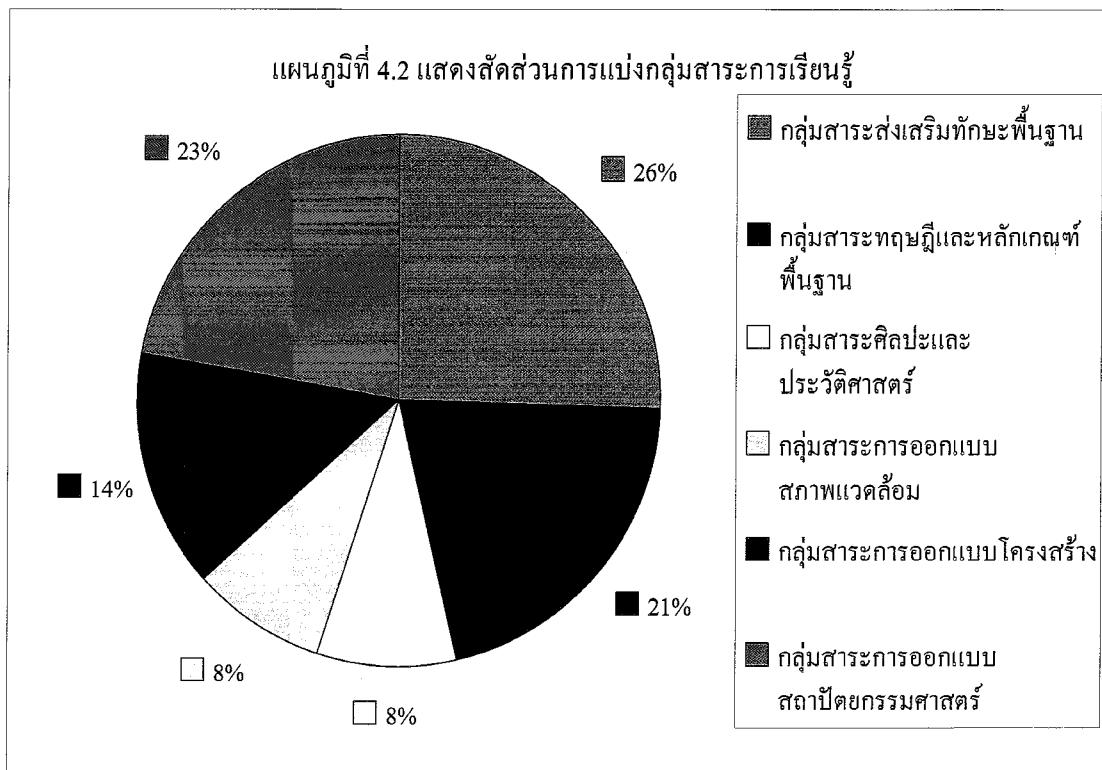
กลุ่มสาระการอุปแบบสภาพแวดล้อม เป็นกลุ่มสาระที่ให้องค์ความรู้เกี่ยวกับการอุปแบบงานไฟฟ้าอาคาร อุปแบบระบบสุขภิบาล อุปแบบระบบเตียง อุปแบบภูมิทัศน์ภายนอกอาคาร เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถก่ออุปแบบงานเหล่านี้ โดยการคำนึงการประยุกต์ใช้ทรัพยากรและเหมาะสมต่อการใช้งาน

กลุ่มสาระการอุปแบบโครงสร้าง เป็นกลุ่มสาระที่ให้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างงานวิศวกรรม เช่น งานไม้ งานเหล็ก งานคอนกรีตเสริมเหล็กและงานอุปแบบอาคารขนาดใหญ่ เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และนำไปพิจารณาอุปแบบอาคารได้อย่างถูกต้อง

กลุ่มสาระการอุปแบบสถาปัตยกรรม เป็นกลุ่มสาระที่ให้องค์ความรู้ทางทักษะกระบวนการอุปแบบ เพื่อให้นักศึกษารู้คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ รู้คิดสร้างสรรค์งาน สามารถนำเสนอบรรยากาศและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องมาพัฒนางานสถาปัตยกรรม สามารถสื่อแนวความคิดและงานที่ตนออกแบบให้สังคมเข้าใจได้

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิแสดงสัดส่วนหมวดวิชา

ภาพที่ 4.2 แผนภูมิแสดงสัดส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้

4.2.5 จัดทำแผนการเรียนการสอน

การจัดแผนการเรียนการสอน ได้มีแผนการเรียนการสอนในแต่ละปีดังนี้

ชั้นปีที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1

เรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	20 หน่วยกิต
1 คณิตศาสตร์	3 (2-2-0)
2 การเมือง 1	3 (3-0-0)
3 ภาษาอังกฤษ	2 (2-0-0)
4 วิทยาศาสตร์	2 (2-0-0)
5 เทคนิคการเขียนแบบ	2 (0-6-0)
6 พื้นฐานการออกแบบ	2 (1-3-0)
7 การวาดโครงร่าง 1	2 (0-6-0)
8 การวาดและปั้น 1	3 (1-3-0)

ชั้นปีที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 2

รายวิชา	20 หน่วยกิต
1 การวาดและปั้น 2	3 (0-6-0)
2 การนำเสนอแบบ	2 (0-6-0)
3 การวาดโครงร่าง 2	2 (0-6-0)
4 เทคนิคการเขียนรายงาน	2 (1-3-0)
5 การวางแผนบริเวณ	2 (1-3-0)
6 ประวัติศาสตร์ศิลปะ	2 (2-0-0)
7 การเมือง 2	2 (2-0-0)
8 ภาษาอังกฤษ 2	2 (2-0-0)
9 เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 1	2 (2-0-0)
10 การฝึกงาน	1 (0-0-4)

ชั้นปีที่ 2
ภาคการศึกษาที่ 1

รายวิชา	20 หน่วยกิต
1 การออกแบบสถาปัตยกรรม 2	4 (2-4-4)
2 กลศาสตร์วัสดุ 1	2 (2-0-0)
3 การวัดโครงสร้าง 3	2(0-6-0)
4 การควบคุมสภาพแวดล้อมอาคาร 1	2 (2-0-0)
5 วัสดุและวิธีการก่อสร้าง 1	2 (2-0-0)
6 เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 2	2 (2-0-0)
7 การวางแผนเมืองและผังภูมิภาคเบื้องต้น	2 (2-0-0)
8-ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 1 (ตะวันตก)	2 (2-0-0)
9 การออกแบบโครงสร้างไม้และเหล็ก 1	2 (2-0-0)

ชั้นปีที่ 2
ภาคการศึกษาที่ 2

รายวิชา	20 หน่วยกิต
1 การออกแบบสถาปัตยกรรม 2	4 (2-4-4)
2 เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 3	2 (2-0-0)
3 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมลาว	2 (2-0-0)
4 วัสดุและวิธีการก่อสร้าง 2	2 (2-0-0)
5 กลศาสตร์วัสดุ 2	2 (2-0-0)
6 การควบคุมสภาพแวดล้อมอาคาร 2	2 (2-0-0)
7 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 2 (ตะวันออก)	2 (2-0-0)
8 คอมพิวเตอร์ในงานสถาปัตยกรรม 1	2 (2-0-0)
9 การออกแบบโครงสร้างไม้และเหล็ก 2	2 (2-0-0)
10 การฝึกงาน	1 หน่วยกิต

ชั้นปีที่ 3
ภาคการศึกษาที่ 1

รายวิชา	19 หน่วยกิต
1 การออกแบบสถาปัตยกรรม 3	4 (2-6-6)
2 การออกแบบองค์กรเสริมเหล็ก 2	3 (2-0-0)
3 ตกแต่งภายใน 1	2 (1-2-0)
4 การวางแผนสถาปัตยกรรมด้านภายนอก 2	2 (2-0-0)
5 การวางแผนเมืองและพัฒนาภูมิภาคเบื้องต้น	2 (2-0-0)
6 การควบคุมสถาปัตยกรรมลักษณะอาคาร 3	2 (2-0-0)
7 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมเบื้องต้น	2 (2-0-0)
8 ระบบโครงสร้างในงานสถาปัตยกรรมศาสตร์	2 (2-0-0)

ชั้นปีที่ 3
ภาคการศึกษาที่ 2

รายวิชา	20 หน่วยกิต
1 การออกแบบสถาปัตยกรรม 4	4 (2-6-6)
2 การบริหารงานสถาปัตยกรรม 1	2 (2-0-0)
3 การอนุรักษ์ชุมชนเมือง	2 (2-0-0)
4 การออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่ออนุรักษ์พลังงาน	3 (2-4-0)
5 การวิจัยเบื้องต้น	2 (2-0-0)
6 กฎหมายการก่อสร้าง	2 (2-0-0)
7 สถาปัตยกรรมลາວร่วมสมัย	2 (2-0-0)
8 วิชาเลือก	2 หน่วยกิต
การฝึกงาน	1 หน่วยกิต

ชั้นปีที่ 4
ภาคการศึกษาที่ 1

รายวิชา	19 หน่วยกิต
1 การออกแบบสถาปัตยกรรม 5	4 (2-6-6)
2 การบริหารงานสถาปัตยกรรม 2	2 (2-0-0)
3 สถาปัตยกรรมร่วมสมัย	2 (2-0-0)
4 ผลกระทบทางสถาปัตยกรรมและการอนุรักษ์	2 (2-0-0)
5 สัมมนาวิชาชีพสถาปัตยกรรม 2	2 (2-0-0)
6 เตรียมวิทยานิพนธ์	3 (2-6-0)
7 โครงสร้างพื้นฐานเมือง	2 (2-0-0)
8 เศษภากาраж และอสังหาริมทรัพย์	2 (2-0-0)

ชั้นปีที่ 4
ภาคการศึกษาที่ 2

รายวิชา	12 หน่วยกิต
1 ทำวิทยานิพนธ์	9 หน่วยกิต
2 วิชาเลือก	3 หน่วยกิต

4.2.6 การวัดและการประเมินผล

การวัดและการประเมินผลการเรียนของนักศึกษา ใช้วัดด้วยระบบหน่วยกิต โดยมีเกณฑ์ในการวัดผลการเรียน 8 ระดับ ดังนี้ คะแนน GPA 4.00 จะเท่ากับ A มีความหมาย ดีเดิศ คะแนน GPA 3.50 จะเท่ากับ B+ มีความหมาย ดีมาก คะแนน GPA 3.00 จะเท่ากับ B มีความหมาย ดี คะแนน GPA 2.50 จะเท่ากับ C+ มีความหมาย ดีพอใช้ คะแนน GPA 2.00 จะเท่ากับ C มีความหมาย พอกใช้ คะแนน GPA 1.50 จะเท่ากับ D+ มีความหมาย อ่อน คะแนน GPA 1.00 จะเท่ากับ D มีความหมาย อ่อนมาก คะแนน GPA 0.00 จะเท่ากับ F มีความหมาย ไม่ผ่าน ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 3.17 และ 3.19

เกณฑ์การผ่านช่วงชั้น ชั้นปีที่ 1 จะต้องมี GPA ร่วมเท่า 1.70 ขึ้นไปถึงจะผ่านไปเรียนชั้นปี 2 ชั้นปีที่ 2 จะต้องมี GPA ร่วมเท่า 1.80 ขึ้นไปถึงจะผ่านไปเรียนชั้นปี 3 ชั้นปีที่ 3 จะต้องมี GPA ร่วมเท่า 1.90 ขึ้นไปถึงจะผ่านไปเรียนชั้นปี 4 คุร้ายละเอียดตารางที่ 3.18

เกณฑ์การผ่านเพื่อทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะต้องสะสมหน่วยกิตครบตามที่หลักสูตรกำหนดไว้และคะแนนสะสมเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไปจึงจะได้สิทธิ์ทำวิทยานิพนธ์ และหากยังมีภาระชั้น F W I นักศึกษาจะต้องได้เก็บภาระเหล่านี้ให้ได้ก่อนสอนป้องกันวิทยานิพนธ์

4.3 หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตศึกษา

4.3.1 ประชญาของหลักสูตร

หลักสูตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว มุ่งการผลิตบัณฑิต ที่มีความรู้ความสามารถระดับสูง ในสาขาวิชาสถาปัตยกรรมและสาขาวิชาเฉพาะทางต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกและพัฒนาความรู้ใหม่ ได้อย่างดี มีประสิทธิภาพเหมาะสม รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่น ได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

4.3.2 จุดประสงค์

นักศึกษาที่เรียนหลักสูตรระดับปริญญาโทนี้แล้ว เมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนี้จะเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะและคุณสมบัติ ดังนี้

มีอุดมการณ์ของชาติ มีเจตคติ จรรยาบรรณที่ดีและมีความภูมิใจในอาชีพ มีประสบการณ์และทักษะในกระบวนการวิจัยเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ มีความสามารถเชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่น ได้ มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ รู้รักสมัครส่วน

4.3.3 ระยะเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต

แผน ก 1 หลักสูตรปริญญาโทสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์แผน ก 1 นี้ มีระยะเวลาการศึกษาในการลงทะเบียนปกติเต็มเวลา ใช้เวลาเรียน 1 ปีและไม่เกิน 2 ปี แต่กรณีลงทะเบียนไม่เต็มเวลาจะใช้เวลาเรียน 2 ปีและไม่เกิน 3 ปี จำนวนหน่วยกิต 36 หน่วยกิต

แผน ก 2 หลักสูตรปริญญาโทสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์แผน ก 2 นี้ มีระยะเวลาการศึกษาในการลงทะเบียนปกติเต็มเวลา ใช้เวลาเรียน 2 ปีและไม่เกิน 3 ปี แต่กรณีลงทะเบียนไม่เต็มเวลาจะใช้เวลาเรียน 4 ปีและไม่เกิน 5 ปี มีจำนวนหน่วยกิต 48 หน่วยกิต

4.3.4 โครงสร้างหลักสูตร

แผน ก 1 เป็นแผนการเรียนหลักสูตรปริญญาโทตามหลักสูตร 4 + 1 ซึ่งมี โครงสร้างหลักสูตรดังนี้ หมวดวิชาะเป็นการวิจัยและวิทยานิพนธ์ 36 หน่วยกิต โดยอาจารย์ที่ปรึกษาอาจให้เรียนหรือทำกิจกรรมเกี่ยวกิชาอื่น ๆ ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลต่อ หลักสูตร ดังที่ได้จัดแผนการเรียนการสอนไว้ในตารางที่ 4.1

แผน ก 2 เป็นแผนการเรียนหลักสูตรปริญญาโทเพื่อรับนักศึกษาที่ต้องการเข้า เรียนระดับปริญญาโท แต่ไม่ได้ผ่านการเรียนตามหลักสูตร 4 + 1 ซึ่งหลักสูตรแผน ก 2 มีโครงสร้าง หลักสูตรดังนี้ หมวดวิชาบังคับ 26 หน่วยกิต หมวดวิชาเลือก 10 หน่วยกิต วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต ดังที่ได้จัดแผนการเรียนการสอนไว้ในตารางที่ 4.2

4.3.5 การวัดและการประเมินผลการเรียน

แผน ก 1 การวัดและการประเมินผลการเรียน ด้วยการทำโครงการและรายงาน ความก้าวหน้าในแต่ละภาคการศึกษา โดยคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นมาร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา

แผน ก 2 การวัดผลด้วยการสะสมคะแนนเฉลี่ยวิชาที่ได้จัดไว้ในหลักสูตร และ การสอบรายบุคคลเข้าคืนคว้าอิสรภาพตามเกณฑ์ของข้อกำหนดว่าด้วย การจัดการเรียนการสอน หลักสูตรระดับหลังปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ลงวันที่ 5 / 04 / 2005

นักศึกษาต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์หรือผ่านการค้นคว้าอิสระและรับ การศึกษาให้ครบถ้วนตามจำนวนหน่วยกิต ที่ได้กำหนดไว้ในโครงสร้างหลักสูตรของสาขาวิชานั้น ๆ ตามรูปแบบที่นักศึกษาได้เลือกเข้าศึกษาต่อและต้องได้คะแนนสะสมไม่น้อยกว่า 3.00 มีคุณสมบัติ ที่ดึงดูดความสามารถในการเรียน

ตารางที่ 4.1 โครงการสร้างหลักสูตรและแผนการเรียนหลักสูตรปริญญาโท (แผน ก 1)

ตารางที่ 4.2 โครงสร้างหลักสูตรและแผนการเรียนหลักสูตรปริญญาโท (แผน ก 2)

ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1		
12 สัปดาห์	2 สัปดาห์	หน่วยกิต
รายวิชาชีพที่ที่เกี่ยวข้อง 8 หน่วยกิต	รายงาน	12
รายวิชาเลือก 4 หน่วยกิต	ความก้าวหน้า	
เตรียมวิทยานิพนธ์และเสนออาจารย์ที่ปรึกษา		
↓		
ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2		
12 สัปดาห์	2 สัปดาห์	หน่วยกิต
รายวิชาชีพที่ที่เกี่ยวข้อง 8 หน่วยกิต	รายงาน	12
รายวิชาเลือก 4 หน่วยกิต	ความก้าวหน้า	
เสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์		
↓		
ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 3		
12 สัปดาห์	2 สัปดาห์	หน่วยกิต
รายวิชาชีพที่ที่เกี่ยวข้อง 7 หน่วยกิต	สอบรวมยอด	12
รายวิชาเลือก 2 หน่วยกิต		
พัฒนาเค้าโครงวิทยานิพนธ์ สอบเค้าโครง 3 หน่วยกิต		
↓		
ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1		
12 สัปดาห์	2 สัปดาห์	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	รายงาน	4
	ความก้าวหน้า	
↓		
ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2		
12 สัปดาห์	2 สัปดาห์	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	รายงาน	4
	ความก้าวหน้า	
↓		
ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 3		
12 สัปดาห์	2 สัปดาห์	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	สอบป้องกัน วิทยานิพนธ์	4

4.4 สรุปสาขาวิชาชีพเฉพาะทางที่ต้องการ

4.4.1 ระดับปริญญาตรี

การศึกษาความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทางจากบริษัทขอแบบและบริษัทรับเหมา ก่อสร้างทั้ง 3 พื้นที่ก่อสร้างตัวอย่างนั้นผลปรากฏว่ามีความต้องการในระดับมากและระดับปานกลางเท่านั้น

กลุ่มสาขาวิชาชีพที่มีความต้องการมาก ได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ($\bar{X}=3.09$) อันดับที่ 2 ได้แก่ สาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ($\bar{X}=2.91$) อันดับที่ 3 คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ($\bar{X}=2.85$) อันดับที่ 4 คือ สาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 ($\bar{X}=2.58$) อันดับที่ 5 คือ สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 ($\bar{X}=2.57$)

กลุ่มสาขาวิชาชีพที่มีความต้องการปานกลางมี 5 สาขาวิชาดังนี้ อันดับที่ 6 คือ สาขาวิชาศึกษาดูงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 ($\bar{X}=2.49$) อันดับที่ 7 คือ สาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ($\bar{X}=2.30$) อันดับที่ 8 คือ สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 ($\bar{X}=2.19$) และอันดับที่ 9 ได้แก่ สาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 ($\bar{X}=1.77$) และอันดับที่ 10 คือ สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.64 ($\bar{X}=1.64$)

4.4.2 ระดับปริญญาโท

การศึกษาความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาโท จากบริษัทขอแบบและบริษัทรับเหมา ก่อสร้างทั้ง 3 พื้นที่ก่อสร้างตัวอย่างแล้วผลได้ชี้ให้เห็นว่าความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทางที่ต้องการมีเพียง 2 ระดับคือระดับมากและระดับปานกลางดังนี้

สาขาวิชาชีพเฉพาะทางที่ต้องการมาก มี 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ($\bar{X}=2.68$) อันดับที่ 2 คือ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ($\bar{X}=2.66$) อันดับที่ 3 คือ สาขาวิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ($\bar{X}=2.64$) อันดับที่ 4 คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ($\bar{X}=2.63$) อันดับที่ 5 คือ สาขาวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 ($\bar{X}=2.57$)

สาขาวิชาชีพเฉพาะทางที่ต้องการปานกลางมี 5 สาขาวิชา ได้แก่ อันดับที่ 6 คือ สาขาวิชาศึกษาดูงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 ($\bar{X}=2.19$) อันดับที่ 7 คือ สาขาวิชาการเคหะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 ($\bar{X}=2.17$) อันดับที่ 8 คือ สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 ($\bar{X}=2.08$) อันดับที่ 9 คือ สาขาวิชาการออกแบบสื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79 ($\bar{X}=1.79$) และอันดับที่ 10 คือ สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 ($\bar{X}=1.77$)

4.5 ข้อเสนอแนะ

4.5.1 ด้านปัจจัยภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน)

ผลการวิจัยด้านปัจจัยภายในของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ลาวได้ชี้ให้เห็นว่า คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์อยู่ในสถานภาพคงตัวโดยควรพัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้น จากปัจจุบัน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ด้านบริบทควรจะทำการปรับปรุงหรือพัฒนาวัตถุประสงค์ ของสถานการศึกษาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศตาม ระยะนี้และจัดทำแผนแม่บทในการพัฒนา บทบาทของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จากปัจจุบันถึงปี ค.ศ 2020 ตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายการพัฒนาประเทศ สปป.ลาว และนำแผนแม่บทดังกล่าวมากำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นช่วงไป ด้านตัวป้อนการ คัดเลือกนักศึกษาและบุคลากรเข้าสู่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ควรให้มีเป้าหมายอย่างชัดเจนและมี ความเหมาะสมไปตามวัตถุประสงค์หลักสูตรและแผนยุทธศาสตร์ที่วางไว้ เพื่อให้ได้ตัวป้อนที่มี คุณภาพซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร ปัจจุบันคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ยังขาดบุคลากรด้าน การบริหารจัดการจะเห็นได้ว่าครุผู้สอนทำหน้าที่หลายหน้าที่ทำให้การทำงานมีปัญหา โดยเฉพาะการ จัดแบ่งเวลา ด้านกระบวนการ จะต้องเริ่มจากการปรับปรุงหรือพัฒนาระบบการทำงานโดยจะต้อง คัดเลือกมีการคัดเลือกบุคลากรให้เหมาะสมกับภาระงานและกำหนดภาระงานในแต่ละแผนก และ แต่ละหน่วยงานให้ชัดเจนตามเป้าประสงค์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พร้อมทั้งจัดการฝึกอบรม หรือจัดส่งไปศึกษาดูงาน เพื่อให้บุคลากรมีความชำนาญงานเฉพาะทางตามสายงานที่รับผิดชอบอยู่ อย่างแท้จริง จากนั้นพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานเพื่อให้มีสภาพแวดล้อมการทำงาน อย่างเหมาะสมและสร้างความพึงพอใจจากทุกแผนก ซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอน ดีขึ้น และลำดับสุดท้ายคือการพัฒนาการระบบการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศของแต่ละหน่วยงานให้ เป็นระบบโดยเฉพาะการจัดเก็บข้อมูลนักศึกษาควรให้ถึงระดับบุคคล เพื่อให้การคุ้นเคยนักศึกษามี ประสิทธิภาพมากขึ้นอันจะนำไปสู่การลดอัตราการไม่สำเร็จการศึกษา(เกรดต่ำกว่า 2.00)ให้ลดลง ด้านผลผลิต ควรมีการสำรวจความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาผู้สำเร็จการศึกษา และความพึงพอใจ ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาทุกๆปี เพื่อนำมาเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาการเรียนการสอนและ ปรับปรุงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร นอกจากนี้ควรมีการประสานงานทำการช่วยเหลือหรือทำความ ร่วมมือกับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว

4.5.2 ด้านปัจจัยภายนอก (โอกาสและอุปสรรค)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของ สปป.ลาว มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาเพื่อให้ ประชาชนลาวหลุดพ้นจากความยากจนและให้ประเทศ สปป.ลาวหลุดพ้นจากประเทศด้อยพัฒนา ในปี ค.ศ. 2020 โดยการมุ่งพัฒนาให้ลาวนเป็นแหล่งพลังงานไฟฟ้าภูมิภาคตะวันออกเสียงได้ของ

ASEAN พัฒนาการคุณภาพเพื่อให้เป็นประเทศเชื่อมต่อ กับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนี้ พร้อมทั้ง พัฒนาการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมประวัติศาสตร์ ชีวานาดพันธุ์ ส่งเสริมให้ประชาชน ลาวผลิตสินค้าและรักษาขาย เพื่อให้ประชาชนมีรายได้และมีสวัสดิภาพเป็นอยู่ที่ดีขึ้น พร้อมทั้ง ดำเนินชีวิตในสภาพแวดล้อมของชุมชนที่มีการวางแผนผังชุมชนหรือการวางแผนผังเมืองที่มีความ เป็นระเบียบ สะอาดถูกสุขอนามัย และรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมชาติประเพณีของแต่ละชนเผ่าใน ท้องถิ่นนั้นๆ แผนพัฒนาการศึกษามีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพของ ชาติ มีคุณธรรมเป็นพลดเมืองดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะและมีความชำนาญงานในวิชาชีพ มี ความสามารถในการทำงานได้ในทุกสภาพแวดล้อมตามความต้องการของ การพัฒนาแต่ละพื้นที่ของ ประเทศ ทั้งหมดนี้จะเป็นโอกาสให้คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จะต้องสร้างคณะผู้ทำงานหรือ มอบหมายภาระงานให้องค์กร โครงการหนึ่งในคณะเพื่อประเมินหลักสูตรที่มีอยู่อย่างสมำเสมอเพื่อ เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมและทันสมัย พร้อมทั้งทำหน้าที่จัดทำหลักสูตร ใหม่ ตามความต้องการของสังคม เพื่อผลิตนักวิชาการที่มีคุณสมบัติความต้องการของสังคม

4.5.3 หลักสูตรสถาปัตยกรรมที่เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศ สปป.ลาว

ด้วยแนวความคิดในการออกแบบหลักสูตรให้ได้หลักสูตรที่จะทัศรัตน์จำนวน หน่วยกิตและระยะเวลาเรียนที่เหมาะสม และต้องคงไว้ซึ่งองค์ความรู้หรือประสบการณ์ ที่นักศึกษา ควรจะได้รับ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงตัวป้อนโดยเฉพาะผู้ที่จะเข้ารับการศึกษา มีพื้นฐานที่แตกต่าง กันดังนี้ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการที่จะทำให้หลักสูตรนี้นำไปสู่การปฏิบัติได้ในอนาคตดังนี้

การจัดเนื้อหารายวิชาความมีการศึกษาต่อยอดและจะต้องมีทีมทำงานเพื่อจัดทำ เนื้อหารายวิชาตามหลักสูตรนี้ โดยจะต้องนำทฤษฎีหลักสูตรกว้าง (Broad field Curriculum) หรือ หลักสูตรบูรณาการ (Intergal Curriculum) เพื่อให้ได้นื้อหาที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากหลายวิชามีองค์ ความรู้ที่เกี่ยวข้องกันเข้าไว้ในวิชาเดียวกัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้และประสบการณ์ ทางด้านทฤษฎีและทักษะในการปฏิบัติ

ด้านการจัดองค์ความรู้และประสบการณ์ ความมีการศึกษาต่อยอดเพื่อกำหนด จุดประสงค์รายวิชาแบบบูรณาการตามกลุ่มสาระที่ได้จัดแบ่งไว้หรืออาจแบ่งเป็นหน่วยวิชาอย่างใด กลุ่มนั้นๆ ได้ถ้าหากว่ามีความจำเป็น

การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของแนวความคิดในการ ออกแบบหลักสูตรนี้ คือเป็นการรองรับตัวป้อน(นักศึกษา)ที่มีความแตกต่างกันและความต้องการ ของสังคมที่มีความต้องการนักวิชาการที่มีประสบการณ์อยู่ 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีทักษะในการทำงาน ทางด้านการออกแบบและกลุ่มที่มีทักษะในการทำวิจัย ดังนี้จึงควรมีการจัดการเรียนการสอนดังนี้ นักศึกษาที่เรียนผ่านเกณฑ์ชั้นปีที่ 1 และ 2 แล้วจะเลือกสาขาวิชาที่สนใจและมีความสนใจแล้วจึง

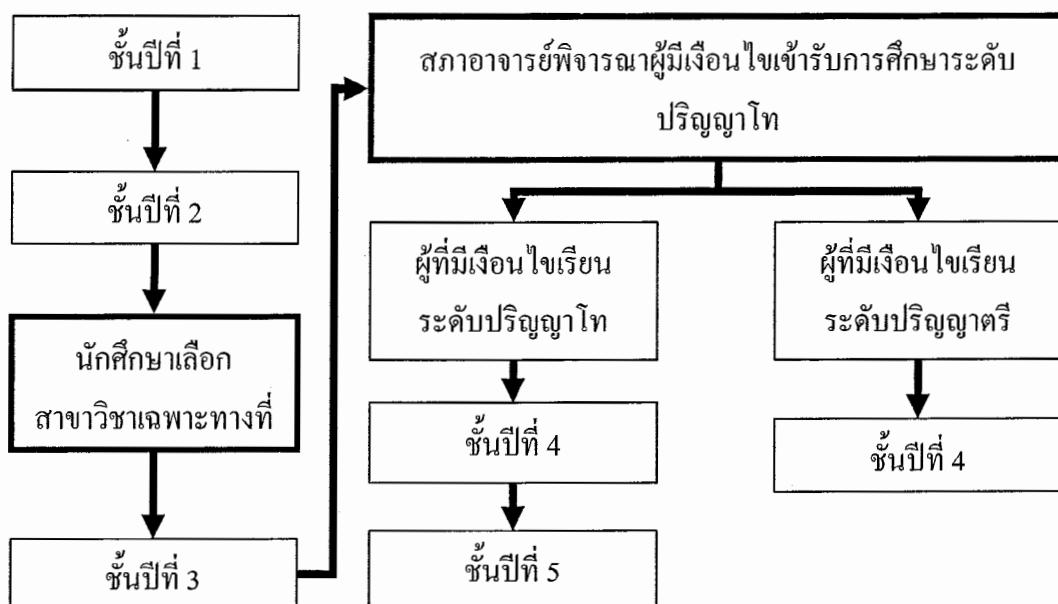
เข้าเรียนสาขาวิชาเฉพาะทางนั้นในปีที่ 3 เมื่อผ่านเกณฑ์ที่จะเข้าปีที่ 4 คณะกรรมการสาขาวิชาการจะพิจารณาผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะเรียนต่อในระดับปริญญาโท แล้วแนะนำนักศึกษาตามการพิจารณา ซึ่งกลุ่มที่ไม่มีคุณสมบัติที่จะเรียนต่อในระดับปริญญาโทก็จะสำเร็จการศึกษาในชั้นปีที่ 4 และได้รับวุฒิปริญญาตรี ดังจะแสดงไว้ใน ภาพที่ 4.1 (แผนภูมิแสดงการจัดการเรียนการสอน) ส่วนหลักสูตรปริญญาโทจะจัดการเรียนการสอนดังนี้ ผู้ที่จะเข้ารับการศึกษาจะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ได้ผ่านการเรียนหลักสูตร 4+1 จะทำการศึกษาเพียง 3 ภาคการศึกษา(ถ้าจัดในระบบทวิภาคจะเรียน 1.5 ปี) ในการจัดแบบไตรภาคจะสำเร็จการศึกษาใน 1 ปี และกลุ่มที่ไม่ได้ผ่านหลักสูตร 4+1 จะเข้ารับการศึกษาเต็มหลักสูตรแผน ก 2 จะต้องใช้ระยะเวลาเรียน 6 ภาคการศึกษาในระบบไตรภาค ดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 4.3

4.5.4 ด้านความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำหลักสูตรสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง โดยพิจารณาตามความต้องการนักวิชาการที่มีความรอบรู้กว้าง เพื่อที่จะทำงานในห้องอินหรือเขตชนบทได้ ตามขั้นต้นควรจะจัดคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ภาระร่วม หลักสูตร ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้ กลุ่มที่ 1 สถาปัตยกรรมศาสตร์(ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์)ประกอบด้วย สาขาวิชาชีพสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาชีพตกแต่งภายใน สาขาวิชาชีพ การออกแบบผลิตภัณฑ์ สาขาวิชาชีพออกแบบสื่อโฆษณา กลุ่มที่ 2 สภาพแวดล้อมผังเมือง ได้แก่ สาขาวิชาการวางแผนผังเมืองและการวางแผนชุมชน สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและโบราณสถาน กลุ่มที่ 3 เทคโนโลยีอาคารและการเคหะ ประกอบด้วย สาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้างสถาปัตยกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร และสาขาวิชาการเคหะ ทั้ง 3 กลุ่มนี้จะแสดงความต้องการมากและต้องการปานกลางซึ่งจะบ่งบอกถึงระยะเวลาที่ต้องสร้างหลักสูตรสาขาวิชานั้นใน ภาพที่ 4.3 (แผนภูมิแสดงความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง)

4.5.5 ข้อเสนอแนะจากคำานplainปีด

ผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอให้สร้างหลักสูตรระยะสั้นเกี่ยวกับการใช้งานโปรแกรม (PROGRAMM) ต่างๆที่ส่งเสริมความรู้ในการออกแบบ การเขียนแบบ การคำนวณ โครงสร้างและวิชาเกี่ยวข้องกับงานสถาปัตยกรรม และเสนอให้สร้างหลักสูตรช่างเขียนแบบ (Draftsman) และช่างตรวจสอบงานเทคนิคภาคสนาม

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร 4+1

กลุ่มที่ 1

สาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่ปัจจุบัน	สาขาวิชาที่ต้องการมาก	สาขาวิชาที่ต้องการปานกลาง
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์	สาขาวิชาตอบแทนภายใน	สาขาวิชาการออกแบบสื่อ โฆษณา
	สาขาวิชาการออกแบบ ผลิตภัณฑ์	

กลุ่มที่ 2

สาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่ปัจจุบัน	สาขาวิชาที่ต้องการมาก	สาขาวิชาที่ต้องการปานกลาง
สาขาวิชาสภาพแวดล้อมผัง เมือง	สาขาวิชาการอนุรักษ์ สถาปัตยกรรมและ โบราณสถาน	สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม ศาสตร์

กลุ่มที่ 3

สาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่ปัจจุบัน	สาขาวิชาที่ต้องการมาก	สาขาวิชาที่ต้องการปานกลาง
	สาขาวิชาการบริหารงาน ก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีอาคาร	สาขาวิชาการเคหะ

ภาพที่ 4.4 แผนภูมิความต้องการสาขาวิชาพิเศษทาง

4.5.6 ข้อเสนอแนะจากผู้วิจัย

เมื่อทำวิจัยฉบับนี้แล้วผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อผู้ที่ความสนใจที่จะพัฒนาการเรียน การสอนสถาปัตยกรรมศาสตร์ใน สปป.ลาว ซึ่งยังมีประเด็นที่สำคัญที่ควรนำมาวิจัยต่อไปดังนี้

4.5.6.1 ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่4และ5มีผลการเรียนเกรดต่ำกว่า 2.00 ถึง ร้อยละ 24

4.5.6.2 พัฒนาการเรียนการสอนด้วยทฤษฎีใจริงจะได้ผลการเรียนมีประสิทธิภาพสูงสุด

4.5.6.3 การจัดการข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ การศึกษา สถาปัตยกรรมศาสตร์

ໂອກສາຣ໌ຊ້າງອີງ

เอกสารอ้างอิง

มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว. (2005). บทสรุปการปฏิบัติแผนงาน 5 ปีและแผนพัฒนา 5 ปี. นครหลวง
เวียงจันทน์ : มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว.

_____. (2006). บทสรุปการปฏิบัติแผนพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติ 10 ปี 1996-2006 ปี.
นครหลวงเวียงจันทน์ : มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว.

_____. (2004). คำรับรองมุน แผลงข้อกำหนดต่างๆที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย. นครหลวง
เวียงจันทน์ : มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว.

_____. (2005) ข้อกำหนดเกี่ยวกับระบบการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาตรี. นคร
หลวงเวียงจันทน์ : มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว.

อาชีวศึกษา, กรม. (2001). ข้อตกลงว่าด้วยมาตรฐานหลักสูตรแห่งชาติ. นครหลวงเวียงจันทน์ :
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการลาว.

_____. รายงานแผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม 5 ปีครึ่งที่ 6 2006-2010 นครหลวงเวียงจันทน์ :
คณะกรรมการแผนการและการลงทุน.

รัฐบัญญัติ. (2545). การพัฒนาหลักสูตร : ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : บี๊ค พอยท์.
สำรอง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ : บริษัท ชนิชการพิมพ์.
สมนึก ชาตุทอง. (2548). เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : เพชรเกษม
การพิมพ์.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สุวิริยา
สาส์น.

ณัฐนี นวลสกุล. (2548). การสร้างหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. งานพัฒนา
หลักสูตร : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

เสาวนิตย์ ชัยมุสิก. (2545). งานจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระดับสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : บี๊ค พอยท์.

ภาคพนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อ	หน้าที่
ท่าน แสงคำ พินิค	ประธานสมมติสถาบันนิกรและวิศวกรแห่งชาติลาว ผู้อำนวยการบริษัท SK consultant ที่ปรึกษา โครงการกองทุนทางหลวงแห่งชาติ เชี่ยวชาญ ธนาคาร ADB ออกแบบน้ำประปาทั่วประเทศ กรรมการบริษัทประกันภัยฝรั่งเศสประจำลาว
ท่าน บุญเหลื่อม ครีสุราช	ประธานกรรมท่องโยธา คณะกรรมการสมาคม วิทยาศาสตร์ประจำสำนักงานนายกรัฐมนตรี คณะกรรมการก่อสร้างสะพานแม่น้ำของ ที่แขวงคำเมือง รองประธานสถาที่ปรึกษานบริษัท skycom
ท่าน ดร. สมพ่อน เดดอุdem	หัวหน้ากรรมเคราะห์และผังเมือง กรรมการบริหาร กฎระเบียบและจรรยาบรรณวิชาชีพ สาขาวิชา วิศวกรรม กรรมการสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ กรรมการเทศบาลนครหลวงเวียงจันท์ คณะที่ ปรึกษา CIDA ประจำลาว คณะที่ปรึกษา AIT ประจำลาว
ท่าน แก้วพิลาวรรณ อ้ายไพรัช	ผู้อำนวยการสถาบันผังเมือง รองประธาน สมาคมสถาปนิกและวิศวกรแห่งชาติลาว อาจารย์พิเศษสถาบันการเมืองการปกครอง คณะกรรมการ(ฝ่ายลาว)ห้องการมรดกเมือง หลวงพระบาง
ท่าน ดาวสัก อุเทนธปรัญญา	คอมบเดคิมมิสต้าปัตยกรรมศาสตร์ คณะ บริหารงานสมาคมสถาปนิกและวิศวกรแห่งชาติ ลาว
ท่าน รศ. มะโนรด พินิค	รองคอมบเดคิมมิสต้าปัตยกรรมศาสตร์ ประธาน อนุกรรมวิทยาศาสตร์วัสดุคุณภาพงานค์การ วิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อมอาเซียน(ฝ่ายลาว) เลขานุการสมาคมสถาปนิกและวิศวกรรม

รายชื่อ	หน้าที่
	แห่งชาติลาว หัวหน้ากองเลขานุการมหาวิทยาลัย แห่งชาติ
ท่าน รศ. ดร. บุญปง แก้วโรคม	หัวหน้าห้องการค้นคว้าวิทยาศาสตร์และ มหาบัณฑิต
ท่าน เชือก	หัวหน้าแผนกวิชาการมหาวิทยาลัยแห่งชาติ

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง

แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความต้องการสาขาวิชาชีพแพทย์ทาง

แบบสอบถามความคิดเห็น

ท่านผู้อ่านอย่างไรกับแบบสัปดาห์สั้น
ที่นัดตอนหลวงปู่จัน, แขวงหลวงพระบาง, แขวงจำปาสัง

แบบสอบถามนี้เรียกว่า “แบบสัปดาห์สั้น” ให้ความรู้ “หลักสูตร สาขาวิชิตະยະกำสาด ที่เข้มข้น ผ่านการฝึกอบรม สาขาวิชานะลัง ปะຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ” โดยมีจุดประสงค์ เพื่อสำรวจความคิดเห็นของท่านผู้อ่าน ความต้อง ทราบ นักวิชาการ ใน 10 สาขาวิชา ดังที่ได้ระบุไว้ ในตารางฯลฯ นี้ ถึงท่านเห็นว่าท่านมีความต้องการหล่ายังไง (ต้องการใช้สังกัด) ให้ไว้ยี่ดี) เพื่อเป็นแนวท向ที่จะสังกัดหลังนักวิชาการ

สำคัญมากในภาระสอน

แบบสอบถามนี้ได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ข้อมูลน่าใช้ท่านตอบข้อใดข้อใดก็ได้ครับ 3 ตอนได้แก่
ตอนที่ 1 ข้อสำคัญที่ต้องตอบแบบสัปดาห์สั้น
ตอนที่ 2 ข้อสำคัญที่ต้องตอบแบบสัปดาห์สั้น
ตอนที่ 3 ข้อสำคัญที่ต้องตอบแบบสัปดาห์สั้น

ตอนที่ 1 ภาระสอนของข้อความตามความต้อง ใจ และ ให้เต็งหมาย / ให้ช่อง ()

บล็อกสอนของท่านเป็น บล็อกสอนแบบ() บล็อกสอนแบบเมือง()

ตัวแบบนี้..... หมายเหตุรับผิดชอบ.....

ยอด() เยดหมาย() วุฒิการสึกษาสูงสุด ปะລິນຍາເອກ() ປະລິຍາໄທ()

ปะລິນຍາຕີ່ຫີ່ງບໍ່() ຕໍ່ກວ່າປະລິນຍາຕີ່() ປະສິບການເຮັດວຽກ(บล็อก) ຕໍ່ກວ່າ 5 ປີ () 5 ພາ 10 ປີ () ຫລາຍກວ່າ 10 ປີ ()

ตอนที่ 2 ภาระสอนของข้อความตามความต้อง ทราบ นักวิชาการ ในสาขาต่างๆ ในตารางฯลฯ นี้ โดยให้เต็งหมาย (/) ให้ในช่องตาราง ตามที่ท่านเห็นว่า มีความสอดคล้อง หรือ มีความต้อง ความต้อง ของข้อความนี้:

มีความต้อง ทราบ หล่ายห้อง	ให้ช่อง หล่ายห้อง
---------------------------	-------------------

มีความต้อง ทราบ หล่ายห้อง	ให้ช่อง หล่าย
---------------------------	---------------

มีความต้อง ทราบ ปາມກາງ	ให้ช่อง ปາມກາງ
------------------------	----------------

มีความต้อง ทราบ ໝ້ອຍ	ให้ช่อง ໝ້ອຍ
----------------------	--------------

โดยจะแยกออกเป็น 2 ละดับ ถึง ละดับปະລິນຍາຕີ່และละดับປະລິຍາໄທ

ຕາຕະລາງງານໃຫ້ນັ້ນກວດມານຕ້ອງການນັກວິຊາການໃນສາຂາວິຊາ
ລະດັບປະລິນຍາຕີ

ສາຂາວິຊາ	ໝາຍຫີ່ສຸດ	ໝາຍ	ປານກາງ	ໜ້ອຍ
1 ສະຖາປັດຕະຍະກຳສາດ ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະມີປະສົບການໃນ ການອອກແບບ ອາຄານປະເທດຕ່າງໆ
2 ຜັງເມືອງແລະສະພາບແວດລ້ອມ ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະມີປະສົບການໃນ ການອອກແບບຜັງບໍລິເວນ ການອອກແບບ ຜັງຊຸມຊົນ ແລະ ຜັງຕົວເມືອງ
3 ຕົບແຕ່ງໝາຍໃນ ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະມີປະສົບການໃນ ການອອກແບບຕົບແຕ່ງໜ້ອງຕ່າງໆທີ່ປະເທດທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ອາຄານສາຫາລະນະ ^a
4 ພູມືສະຖາປັດຕະຍະກຳ ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະມີປະສົບການໃນ ການອອກແບບຕົບແຕ່ງສອນຫ້າງໃນລະດັບທີ່ຢູ່ອາໄສແລະ ອາຄານສາຫາລະນະ
5 ເຫັກໂນໂລຢີອາຄານ ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະມີປະສົບການໃນ ການອອກແບບງານສົງ ແສງສະຫວ່າງ ລະບົບນີ້ ແລະ ລະບົບອື່ນໆທີ່ຈະເປັນຕ້ອງອາຄານ
6 ເຮັດວຽກ ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະມີປະສົບການໃນ ການອອກແບບບັນຈຸດສັນ ການປະເມີນດິນ ແລະອາຄານ
7 ການອອກແບບສິໂຄສະນາ ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະມີປະສົບການໃນ ການອອກແບບງານສິ່ງພິມ ການໂຄສະນາ
8 ການອອກແບບຜະລິດຕະພັນ ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະມີປະສົບການໃນ ການອອກແບບສັນຄ້າແລະສິ່ງຫຼຸມທີ່ໜີສິ່ງບັນຈຸສັນຄ້າຕ່າງໆ
9 ການອານຸລັກໄປລານນະສະຖານແລະ ສະຖາປັດຕະຍະກຳ ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະມີປະສົບການໃນ ການສຳຫລວດ ແລະອອກແບບແລະວິທີ ການອານຸລັກ

10 ការបំលិទានរាជការនាមសម្បាល់ប័ណ្ណយោង ផ្តល់នូវជនដែលមិបាសិបាននៅ បច្ចាស់នាមតាមរាជការនាមសាធារណរដ្ឋបាន
--	-------	-------	-------	-------

តារាងលទ្ធផលនៃសម្រាប់ការបំលិទាននេះ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ពាណិជ្ជកម្មនៃការបំលិទាននេះ

និងការបំលិទាននេះ

សាខាដំឡើង	ខ្លួន	ខ្លួន	បាន	បាន
1 សម្បាល់ប័ណ្ណយោង ផ្តល់នូវជនដែលមិបាសិបាននៅក្នុងការបំលិទាន
2 ដំឡើងនៃការបំលិទាននេះ
3 ពិបាទុយធម៌នៃការបំលិទាននេះ
4 ឯកសារបំលិទាននេះ
5 ការបំលិទាននេះ
6 ការបំលិទាននេះ

7 ការអនុវត្តន៍ការងារ ដែលមិបមិនស្ថិត និង ត្រូវបានស្វែងរក និង ចេញផ្សាយ នៅក្នុងការងារ
8 ការអនុវត្តន៍ការងារ ដែលមិបមិនស្ថិត និង ត្រូវបានស្វែងរក និង ចេញផ្សាយ នៅក្នុងការងារ ដែលមិនមែនការងារ ដែលមិនមែនការងារ
9 ការអនុវត្តន៍ការងារ ដែលមិបមិនស្ថិត និង ត្រូវបានស្វែងរក និង ចេញផ្សាយ នៅក្នុងការងារ ដែលមិនមែនការងារ នៅក្នុងការងារ ដែលមិនមែនការងារ
10 ការអនុវត្តន៍ការងារ ដែលមិបមិនស្ថិត និង ត្រូវបានស្វែងរក និង ចេញផ្សាយ នៅក្នុងការងារ ដែលមិនមែនការងារ

ទាំងអស់ និង ចេញផ្សាយ នៅក្នុងការងារ ដែលមិនមែនការងារ និង ត្រូវបានស្វែងរក និង ចេញផ្សាយ នៅក្នុងការងារ ដែលមិនមែនការងារ

សុទ្ធផល និង ចេញផ្សាយ នៅក្នុងការងារ ដែលមិនមែនការងារ និង ត្រូវបានស្វែងរក និង ចេញផ្សាយ នៅក្នុងការងារ ដែលមិនមែនការងារ

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความคิดเห็นครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่สังกัด
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ล้าว

ແບບສອບດາມຄວາມຄົດເຫັນຄຽງຈາກຍິ່ງເຈົ້າທີ່ສັກັດ ຄພະສາດປະກອບປະກຳ
ດ້ານປັ້ງຈັກທີ່ເປັນຈຸດແພື່ງຈຸດອ່ອນໂອກາສແລະອຸປະກອດ

ແບບສອບຖາມຄວາມຄົດເຫັນ
 ຖູອາຈານແລະພະນັກງານສັງກັດຢູ່ ຄະນະສະຖາປັດຕະຍະກຳສາດ
 ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ

ແບບສອບຖາມນີ້ຮັດຂຶ້ນເພື່ອເປັນຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ງງານວິໄຈ ໃນທີ່ວັນ “ ຫລັກສູດ ສະຖາປັດຕະຍະກຳສາດ ທີ່ເຫັນມະສິມ ເພື່ອການພັດທະນາ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ” ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອສຳຫຼວດຄວາມຄົດເຫັນຂອງທ່ານກ່ຽວກັບປັດໃຈຕ່າງໆ ລຸ່ມນີ້ ວ່າປັດໃຈໄດ້ມີນັ້ນັກ ຫລື ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທີບຕໍ່ການພັດທະນາ ຫລັກສູດ ສະຖາປັດຕະຍະກຳສາດ

ຄໍາແມ່ນນຳໃນການຕອບແບບສອບຖາມ

ແບບສອບຖາມນີ້ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 3 ຕອນຂໍໃຫ້ທ່ານຕອບຫັ້ງມີດ້າງ 3 ຕອນໄດ້ແກ່
 ຕອນທີ່ 1 ຂໍຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ
 ຕອນທີ່ 2 ຂໍຄໍາຖາມກ່ຽວກັບປັດໃຈຕ່າງໆທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ການພັດທະນາຫລັກສູດ
 ຕອນທີ່ 3 ຂໍຄໍາຖາມປາຍເປີດ

ຕອນທີ່ 1 ກະລຸນາຂຽນຂໍຄວາມຕາມຄວາມເປັນຈີງ ແລະ ໄສ່ເຄື່ອງຫມາຍ / ໄສ່ຊ່ອງ ()
 ຕໍາແໜ່ງ.....ຫນ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ.....

ເພດຢູ່ () ເພດຊາຍ () ອຸດການສຶກສາສູງສູດ ປະລິນຍາເອກາ () ປະລິຍາໂທ ()
 ປະລິນຍາຕີ້ຫລືຫຼົງບເທົ່າ () ຕໍາກວ່າປະລິນຍາຕີ () ປະສິບການຮັດວຽກ ຕໍາກວ່າ 5 ປີ () 5 ພາ 10 ປີ
 () ທລາຍກວ່າ 10 ປີ ()

ຕອນທີ່ 2 ກະລຸນາໃຫ້ນັ້ນັກປັດໃຈຕ່າງໆ ໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ ໂດຍໄສ່ເຄື່ອງຫມາຍ (/)
 ໄສ່ໃນຊ່ອງຕາຕະລາງຕາມທີ່ທ່ານເຫັນວ່າມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ມີສິ່ງຜົນກະທີບເທົ່າໄດ້ ຕາມຕາມດັ່ງນີ້

ຫລາຍຫື່ສູດ	ຈະມີຄ່າເທົ່າກັບ 10 ຄະແນນ
ຫລາຍ	ຈະມີຄ່າເທົ່າກັບ 8 ຄະແນນ
ປານກາງ	ຈະມີຄ່າເທົ່າກັບ 6 ຄະແນນ
ນ້ອຍ	ຈະມີຄ່າເທົ່າກັບ 4 ຄະແນນ
ນ້ອຍຫື່ສູດ	ຈະມີຄ່າເທົ່າກັບ 2 ຄະແນນ

ຕາຕະລາງການໃຫ້ມັດໜັກດ້ານປັດໃຈທີ່ສະນັບສະນຸນ(ປັດໃຈພາຍນອກ)

ລາຍການປັດໃຈສະນັບສະນຸນ	ໝາຍ ທີ່ສຸດ	ໝາຍ	ປານ ກາງ	ໜ້ອຍ	ໜ້ອຍ ທີ່ສຸດ	ລວມ
ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ2006-2010						
1 ທີ່ເອົາການພັດທະນາການສຶກສາ ເປັນສູນກາງ ການພັດທະນາຂັ້ນພະຍາກອນມະນຸດ
2 ພັດທະນາການສຶກສາຢ່າງເປັນລະບົບ ເພື່ອໃຫ້ ມີພັດທະນາການດ້ານຄວາມຮູ້ ດ້ານຮ່າງກາຍ ດ້ານອາລີມຈິດ ດ້ານຄຸນນະ ທຳ
3 ການພັດທະນາການສຶກສາ ຕ້ອງດຳເນີນ ຕາມ ແນວໄໝມຍິກຸນນະພາບເຂົ້າສູ່ມາດຕະຖານ ໃນພູມີພາກ ແລະສາກົນເກື່ອລະ ກ້າວ
4 ການສຶກສາຕ້ອງດຳເນີນການຢ່າງເປັນລະບົບ ເພື່ອ ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ມີຄວາມສອດຄ້ອງ ແລະ ຕໍ່ເນື້ອໃນທຸກລະດັບຊັ້ນແລະທຸກສາຍ ການ ສຶກສາ
5 ເພີ່ມການລົງທຶນຂອງລັດແລະລະດົມ ການມີ ສ່ວນລວມຂອງສັງຄົມຕໍ່ການພັດທະນາການສຶກສາໃຫ້ ທລາຍຂຶ້ນ
6 ທຳການປັບປຸງແລະຂະໜາຍການສຶກສາ ໃນເຂດ ຊົນນະບົດ ເຂດສອກລຶກເພື່ອ ໃຫ້ລະດັບ ການສຶກສາຢ່າງມີຄວາມແຕກຕ່າງ ກັນລະຫວ່າງ ຕົວເມືອງແລະຊົນນະບົດ
7 ພັດທະນາຄວາມສາມາດ ໃນການວິໃຈ ເພື່ອໃຫ້ ໄດ້ຜົນການວິໃຈທີ່ສອດຄ້ອງຕໍ່ການພັດທະນາເສດ ຖະກິດ-ສັງຄົມ
8 ເພີ່ມການລົງທຶນຂອງລັດ ໃນການສ້າງ ສິ່ງອໍາ ນວຍຄວາມສະດວກເພື່ອໃຫ້ຄົນລາວມີການໄຟຮູ້ໄຟຮູ້ນ
9 ເພີ່ມຂັດຕາການເຂົ້າຮຽນ ຂອງນັກຮຽນໃຫ້ໄດ້ 1140/100000ຄົມ ໃນປີ ຄສ 2010
ການພັດທະນາແຕ່ລະພາກ						
10 ພັດທະນາເສດຖະກິດ ດ້ວຍການຍົລິດ ຫັນຍາທານ ສັນຄັກ ແລະປຸກຕົ້ນໄມ້ອຸດສະຫະກຳ ເພື່ອການສິ່ງອອກ
11 ພັດທະນາອຸດສະຫະກຳໄຟໝ້າ ບໍ່ແກ່ ການປຸງແຕ່ງຍະລືຕະຫະພັນກະສຶກ
12 ພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວດ້ວຍການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສາຍການທ່ອງທ່ຽວ ຢູ່ພາຍໃນເຂດ ແລະ ລະຫວ່າງເຂດຕໍ່ເຂດ

13 ໃຫ້ແຕ່ລະພາກໄດ້ມີສະຖານການສຶກສາ ສາຂາ ເຫັກນິກອຸດສະຫະກຳຕາມຄວາມເໝາະສົມໃນການພັດທະນາ ນາ
14 ຈັດທຳນະໂໄຍບາຍສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນ ໄດ້ເຂົ້າ ຮຽນ ໃນສາຂາທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ການພັດທະນາແຕ່ລະເຂດ
15 ພັດທະນານັກວິຊາການຄືນລາວ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຊ່າງວິຊາມ ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ບັນຊາເຫັກໄນ້ໄລຍືທີ່ທັນສະໄໝ໌
ການພັດທະນາຂະແໜ່ງການ						
16 ການພັດທະນາໄຄງລ່າງ ສະໜອງໄຄງລ່າງ ພື້ນຖານທີ່ຈະເປັນໃຫ້ແກ່ຕົວເມືອງ ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິ ເສດຕໍ່ລະບົບລະບາຍນັ້ນເສີຍສິ່ງປະຕິກູນ ເພື່ອສະ ພາບແວດລັອມທີ່ສະອາດ
17 ສະໜອງພື້ນຖານໄຄງລ່າງທີ່ຈະເປັນ ໃຫ້ແກ່ ເປົ້າໝາຍການລົດຄວາມຍາກຈົນ ອິກາລະດັບແລະບັບປຸງ ເສັ້ນທາງໜັກຂອງປະເທດ ແລະ ເສັ້ນທາງ ທີ່ໄປຫາເສດຖະກິດພິເສດ
18 ສ້າງຜັງເມືອງແລະຈັດສັນຕິເມືອງ ໃຫ້ສົມເຫດ ຜົນ ໄສ່ໃຈເປັນພິເສດຕໍ່ການພັດທະນາ ຕົວເມືອງຢູ່ຊົນນະບິດ ເຮັດໃຫ້ຜັງເມືອງແລະການຄຸມຄອງ ຜັງເມືອງໃຫ້ເຂົ້າສູ່ແບບແຜນໃຫ້ເປັນຕົວເມືອງຂົງວ ສະອາດ ແລະມີຄວາມສືວີໄລ
19 ພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວຢ່າງຈິງຈັງ ບັນພື້ນ ຖານ ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ຂຶ່ວະນາງພື້ນ ປະຫວັດສາດ ຢ່າງມີປະສິດ ຕິພາບ
20 ເພື່ອພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ຈະຕ້ອງປັບປຸງ ພື້ນຖານໄຄງລ່າງການຄົມມະນາຄົມພາຍໃນປະ ເທດ ໃຫ້ຕົວເມືອງເຊື່ອມໂໄງກັນ ລ່ວມໄປເຖິງໃນ ພາກພື້ນແລະສາກົນ. ດ້ວຍການສະໜອງຂັ້ນ ຂ່າວສານ ໄຟຟ້າ ນັ້ນປະປາ ໂຮງແຮມ ທີ່ໜັກ ທີ່ຮັບໃຊ້ ໃຫ້ແກ່ ການທ່ອງທ່ຽວ
ແຜນພັດທະນາການສຶກສາລັບທີ 5						
1 / ສິ່ງເສີມໃຫ້ຄົນລາວມີຄວາມສືວີໄລຍ້າ ດ້ວນ ຈິດໃຈ ມີຄຸນນະຫັກ ມີຄວາມຮູ້ ມີວິຊາຊືບ ມີວິຊາ ການ ແລະມີສຸກະພາບດີ ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ຕໍ່ການພັດທະນາທົນເອງ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄອງກັບການພັດທະນາປະເທດ

2 / ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ
3 / ສ້າງອົງກອນເພື່ອເຮັດຫນ້າຫຼືພັດທະນາ ຊາວຂຸ່ມລາວໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງ
4 / ພັດທະນາການສຶກສາຢ່າງເປັນລະບົບ ເພື່ອໃຫ້ ຜູ້ຮຽນມີພັດທະນາການ ດ້ານຄວາມຮູ້ ດ້ານຮ່າງ ກ່າຍ ດ້ານຈິດໃຈ (ອາລີມ) ດ້ານຄຸນນະທຳ
5 / ພັດທະນາການສຶກສາຕົ້ງດໍາເນີນໄປຕາມແນວ ໂນມລົງກຸນນະພາບເຂົ້າສູ່ມາດຕະຖານຂອງ ປະເທດ ແລ້ວກ້າວໄປສູ່ມາດຕະ ຖານ ໃນພູມືພາກ ແລະສາກົນ ເທື່ອລະກົວ
6 / ຕ້ອງດໍາເນີນຢ່າງເປັນລະບົບເພື່ອຮອງຮັບ ການປະກັນຄຸນນະພາບໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ້ອງແລະຕໍ່ເນື້ອງ ໃນທຸກລະດັບຊັ້ນແລະທຸກສາຍການສຶກສາ
7 / ເພີ່ມການລົງທຶນຂອງລັດແລະລະດົມ ການມີ ສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມຕໍ່ການພັດທະນາການສຶກສາ ໃຫ້ທ່າລາຍຂຶ້ນ
8 / ທຳການບັນປຸງແລະຂະຫຍາຍການສຶກສາ ໃນ ເຂດຊົນນະບົດທີ່ຫຼຸລະກົນດານ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ການສຶກ ສາມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງເຂດເມືອງແລະ ເຂດຊົນນະບົດ
9 / ພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການວິໃຈ ເພື່ອໃຫ້ ໄດ້ຜົນການວິໃຈທີ່ສອດຄ້ອງຕໍ່ການແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດສັງຄົມ
10 / ເພີ່ມການລົງທຶນຂອງລັດເຂົ້າໃສການ ສັງລື່ງ ອໍານວຍຄວາມສະດວກເພື່ອສ້າງໃຫ້ຄົນລາວມີການໃໝ່ຮູ້ໃໝ່ ຮຽນ
11 / ດຳເນີນການພັດທະນາການສຶກສາ ດ້ວຍ 3 ແຜນງານ ໄດ້ແກ່ແຜນງານການຂະຫຍາຍໄອກາດ ເຂົ້າຮຽນ ແຜນງານບັນປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມ ສອດຄ້ອງ ແຜນງານການຄຸ້ມຄອງ ການບໍລິຫານ ການສຶກສາ
12 / ເພີ່ມອັດຕາສ່ວນນັກສຶກສາໃນປີ 2010 ໃຫ້ໄດ້ 1140ຄົນຕໍ່ ປະຊາກອນ 100000
13 / ເພີ່ມງົບປະມານເຂົ້າໃສການພັດທະນາ ການ ສຶກສາໃຫ້ໄດ້ 16% ຂອງຍອດລາຍຮັບ ປະເທດ 2010

ແຜນຍຸດທະສາດປະຕິຮູບການສຶກສາ						
1 ປະຕິຮູບໂຄງສ້າງການສຶກສາຂອງຊາດໃຫ້ ເປັນ 5+4+3 ປະຕິມ, ມັດທະຍົມຕົ້ນ, ມັດ ທະຍົມປາຍ
ຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບການສຶກສາ ລະດັບ ອາຊີວະແລະອຸດົມສຶກສາ (ມະຫາວິທະຍາໄລ) ມີຄື:						
- ສະໜອງນັກວິຊາການໃຫ້ເໝາະສົມກັບ ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດແລະການເຊື່ອມສານ ກັບ ສາມກົມ
- ສ້າງເງື່ອນໄຂເພື່ອເປີດສາຂາວິຊາໃໝ່ ໃຫ້ຫລາກຫລາຍຮູບແບບເຫມະສົມຕໍ່ການພັດທະນາ
- ບ່ຽນແປງຈຸດມຸງຫມາຍ ເນື້ອຫາ ຫລັກສູດການສຶກສາໃນທຸກລະດັບ
- ບ່ຽນແປງໃໝ່ມີດ້ານການບໍລິຫານການສຶກສາ

ຄໍາຄົດເຫັນແລະຂໍສະເໜີແນະອື່ນໆກ່ຽວກັບບັດໃຈ

ຕາຕະລາງການໃຫ້ນໍ້ານັກປັດໃຈທີ່ເປັນອຸປະສັກ (ບັດໃຈຈາກພາຍນອກ)

ລາຍການປັດໃຈທີ່ເປັນອຸປະສັກ	ໝາຍ ທີ່ສຸດ	ໝາຍ	ປານ ກາງ	ໜ້ອຍ	ໜ້ອຍ ທີ່ສຸດ	ລວມ
ການກຳທຳນິດຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາ ນັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນມີລະບຽບຫລືຂໍ້ກໍາທຳນິດປະກາດອອກ ໃຊ້
ຊຸມຊົນຍັງບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຕ່າງມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການພັດທະນາການສຶກສາ
ຍັງຊາດອົງກອນທີ່ທໍາທຳນ້ຳທີ່ສະນັບສະນູນການວິໃຈທາງ ການສຶກສາ
ງົບປະມານທີ່ຄາດຄະແນວວ່າຈະເພີ້ມໃນແຕ່ລະບົບນັ້ນເມື່ອໜັງ ບັກບຈໍານວນຂອງໂຮງຮຽນທີ່ມີຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດ ເຫັນວ່າຍັງບໍ່ພູງພໍ
ແຜນພັດທະນາມຫາວິທະຍາໄລແບ່ງຊາດລາວ						
ແຜນພັດທະນາເປັນແຜນທີ່ວ່າງໄວກວ້າງງູງ ຖ້າວ່າ ຄະນະຈະນຳໄປພັດທະນາເປັນແຜນລະອງດອາດ ຈະຕັ້ງໄດ້ສຶກສາໃຫ້ມີຄວາມເຫມາະສົມກັບສະ ພາບຄວາມເປັນຈຶ່ງຂອງຄະນະ ຂໍ້ອາດຈະເຮັດໃຫ້ ລັກຊ້າໃນການປະຕິບັດ
ການຄັດເລືອກຜູ້ຮັບຜິດຊອບແຜນພັດທະນາລະ ອູດ ຂອງຄະນະບາງຄັ້ງຍັງຈໍາກັດ ແລະ ບໍ່ເຫັນມາ ສົມກັບງານ
ແຫລ່ງງົບປະມານແລະຈໍານວນງົບປະມານຍັງບໍ່ມີແນ່ນອນ ວ່າຈະມາຈາກໄສແລະມີ ພູງພໍກັບຄວາມ ຕ້ອງ ການພັດທະນາ

ລາຍການປັດໃຈທີ່ເປັນອຸປະສົກ	ໜ້າຍ ທີ່ສຸດ	ໜ້າຍ	ບານ ກາງ	ໜ້ອຍ	ໜ້ອຍ ທີ່ສຸດ	ລວມ
ແຜນຢູ່ດໍານັກສາດປະຕິຮູບການສຶກສາ						
ການພັດທະນາຫລັກສູດຈະຕ້ອງໄດ້ຄໍາຫນົງເຖິງ ນັກສຶກສາທີ່ຈະມາຮຽນຈາກສາຍອື່ນໆຈະຕ້ອງສາ ມາດໜູງບໍ່ໂອນໜໍ່ວ່ຍກິດ
ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານລະດັບຄວາມຮູ້ຂອງ ການສຶກສາລະຫວ່າງຕົວເມືອງແລະ ຂື່ນນະບົດ
ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານລາຍໄດ້ຂອງ ຄອບຄົວ ລະຫວ່າງຕົວເມືອງແລະຂື່ນນະບົດ

ຄໍາຄົດເຫັນແລະຂໍສະເໜີແມະອື່ນໆກ່ຽວກັບປັດໃຈ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ຕາຕະລາງການໃຫ້ໜັກປັດໃຈທີ່ເປັນຈຸດແຂງດ້ານຫລັກສູດ (ປັດໃຈຈາກພາຍໃນ)

ລາຍການປັດໃຈທີ່ເປັນຈຸດແຂງ	ໜ້າຍ ທີ່ສຸດ	ໜ້າຍ	ບານ ກາງ	ໜ້ອຍ	ໜ້ອຍ ທີ່ສຸດ	ລວມ
ວັດຖຸປະສົງຫລັກສູດໄດ້ກໍາໜົດໄວ້ 3 ແຂ້ ມີ ຄວາມເໝາະສົມແລະສອດຄ້ອງຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງ ຄົມແລະການພັດທະນາປະເທດໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ
ດ້ານປະສົດທີ່ພາບການຄຸ້ມຄອງ ການຈັດໜາ ການໃຊ້ ແລະການບໍລິຫຼາກ ສາ ປັດໃຈນຳເຫັນ ການຄັດເລືອກນັກສຶກ ສາເຂົ້າຮຽນເຫັນວ່າ ນັກສຶກສາ ມີຄວາມຮູ້ ພົງພໍ່ເພື່ອຈະຮຽນ
ດ້ານປະສົດທີ່ພາບການບໍລິຫານຫລັກສູດ (ດ້ານກະບວນການ) ໄດ້ແກ່ການຄັດເລືອກ ແລະ ການພັດທະນາຄູຜູ້ສອນ ການລົງທະບຽນ ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຮຽນ ມີຄວາມເໝາະ ສົມ ໃນລະດັບ ປານກາງ
ດ້ານກາຍຍະພາບ						
ດ້ານທີ່ຕັ້ງ ໄກສູນກາງຕົວເມືອງ ຂະໜາດ ພັນທີ 12 ໄຮ່ແລະຍົງມີພື້ນທີ່ວ່າງພົງພໍ່ ຫົ່ວ່າຈະຂະຫຍາຍ ອາຄານຮຽນແລະທຳພັກໄດ້

ລາຍການປັດໃຈທີ່ເປັນຈຸດແຂງ	ໝາຍ ທີ່ສຸດ	ໝາຍ	ບານ ກາງ	ໜ້ອຍ	ໜ້ອຍ ທີ່ສຸດ	ລວມ
ສຶ່ງອໍານວຍຄາວສມສະດວກ ມີຕົກສໍາມັກງານ ຫ້ອງຮຽນ ຫ້ອງແຕ່ມ ຫ້ອງທິດລອງ ຫ້ອງສະມຸດ ມີຈຳນວນແລະຂະໜາດພຽງພໍຕໍ່ຈຳນວນນັກສຶກ ສາ
ອຸປະກອນສຶກການຮຽນການສອນ ຄະນະ ຖາປັດຕະຍະກາສາດ ມີ LCD, Over Head, ເຄື່ອງສາຍສະໄລ, ເຄື່ອງສູງ TV ແລະເຄື່ອງຫລື້ນ VCD ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບ ພ້ອມໃຊ້ງານ
ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ປະກອບດ້ວຍ ຄະນະບໍດີ 4 ທ່ານ 2 ພາກວິຊາ 4 ພະແນກ 20 ພ່ວຍງານ ຄະນະບໍດີ ຄະນະພາກວິຊາ ຄະນະພະແນກ ມີປະສົບການ ການເຮັດວຽກຫລາຍກວ່າ 10 ປີ ແລະມີວຸດ ການສຶກສາລະດັບປະລິນຍາໂທແລະປະລິນຍາເອກເປັນ ສ່ວນໃຫຍ່
ດ້ານບຸກຄະລາກອນ ມີຈຳນວນ 54 ທ່ານ ວຸດການສຶກສາປະລິນຍາເອກ 5.5 % ວຸດ ການສຶກສາປະລິນຍາໂທ 29.5 % ແລະ ກຳລັງສຶກສາປະລິນຍາໂທ 24 % ລ່ວມ 59 %
ດ້ານການຈັດການການຮຽນການສອນ ໄດ້ເປີດສອນ ສາຊາວິຊາສະຖາປັດຕະຍະ ກຳແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຜັງເມືອງ ໃນລະດັບປະລິນຍາຕີ
ດ້ານນັກສຶກສາ ໃນສຶກສຶກສາ 2006/07 ມີຈຳນວນທັງໝົດ 602 ຄົນ ມີອັດຕາເພີ່ມ ຂັ້ນຈາກປີ 2005/06 28 % ມີອັດຕາ ຜົນສໍາເລັດການສຶກສາ 52~72 % ແລະ ໃນສຶກ 2005/06 ມີGPA ສູງສຸດ 3.42

ຄຳຄົດເຫັນແລະຂໍສະເໜີແມ່ວນໆງ່າງກົບປັດໃຈ

ຕາຕະລາງການໃຫ້ນຳໜັກບັດໃຈທີ່ເປັນຈຸດອ່ອນ (ບັດໃຈຈາກພາຍໃນ)

ລາຍການບັດໃຈທີ່ເປັນຈຸດອ່ອນ	ໝາຍ ທີ່ສຸດ	ໝາຍ	ປານ ກາງ	ໜ້ອຍ	ໜ້ອຍ ທີ່ສຸດ	ລວມ
ດ້ານຈຸດປະສົງ ຍັງຂາດການປະຊາສົ່ວໜັນ ແລະ ຂາດການຄວບຄຸມການປະຕິບັດ ຕາມວັດຖຸປະສົງ
ຂາດການຕີຄວາມໝາຍໝາລືໃຫ້ຄໍານິຍາມ ວັດຖຸປະ ສົງເພື່ອໃຫ້ຄູແລະອາຈານສອນ ນຳໃປປະຕິບັດໄດ້ ຢ່າງຊັດເຈນ
ດ້ານປະສົດທີ່ພາບ ການຈັດຫາ ການໃຊ້ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາປັດໃຈນຳເຂົາ ເຫັນວ່າ ອຸດການ ສຶກສາຂອງຄູຜູ້ສອນ ຈະຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາ
ອັດຕານັກສຶກສາຕໍ່ຄູມືເຖິງ 26/1 ເຫັນວ່າ ຫລາຍເກີນໄປ ຄູມືຈຳນວນຊົວໂມງສອນ 26 ໂມງຕໍ່ໜົ່ງ ອາຫັດຕໍ່ທ່ານເຫັນວ່າຫລາຍເກີນໄປ
ດ້ານສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຫ້ອງສະມຸດ ຍັງບໍ່ທັນສະ ໃຫມ່ແລະອາຄານຮຽນ 3 ໜ້າງຢູ່ໃນສະພາບສຸດໄສມະຈະຕ້ອງໄດ້ ສ້ອມແປງ
ທຳພັກຄູແລະນັກສຶກສາຍັງບໍ່ພົງພໍກັບ ຄວາມຕ້ອງການ ສຶກສານຮຽນການສອນຍັງບໍ່ພົງພໍກັບ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄູ
ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ຜູ້ບໍລິຫານລະດັບ ໜ່ວຍງານ ຍັງມີປະສົບການໜ້ອຍກ່ວາ 10 ປີ ແລະ ມີພະນັກງານໃຫມ່ຈຳນວນໜ້າງຈະຕ້ອງໄດ້ ຮຽນຮູ້ປະສົບການເຮັດວຽກ
ວຸດການສຶກສາລະດັບປະລິນຍາຕີແລະ ທຸງບໍ່ເກົ່າມືເຖິງ 24 % ແລະຕໍ່ກວ່າ 17%
ດ້ານອັດຕາການບໍ່ສໍາເລັດການສຶກສາ ໃນປີ 2002/03 ມີGPAຕໍ່ສຸດ 0.38 ຕໍ່ກວ່າ 2.00 ຈຳນວນ 32~45% ໃນປີ 2003/04 ມີGPAຕໍ່ສຸດ 0.31 ຕໍ່ກວ່າ 2.00 ຈຳນວນ 30~46% ໃນປີ 2004/05 ມີGPAຕໍ່ສຸດ 0.78 ຕໍ່ກວ່າ 2.00 ຈຳນວນ 32~46%
ຄໍາອິດເຫັນແລະຂໍສະເໜີແນະອື່ນໆກ່ຽວກັບບັດໃຈ
.....
.....
.....

ສຸດທ້າຍຜູ້ວິໄຈຂໍຂອບໃຈຫລາຍງາຕໍ່ທ່ານທີ່ໄດ້ສະລະເວລາໃນການຕອບແບບສອບຖາມນີ້

ภาคผนวก ค
รายวิชาในหลักสูตรปริญญาตรี

รายวิชาในหลักสูตร

เรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	17 หน่วยกิต
1 คณิตศาสตร์	3 (2-2-0)
2 เรขาบรรยาย	2 (2-0-0)
3 การเมือง 1	2 (2-0-0)
4 การเมือง 2	2 (2-0-0)
5 ภาษาอังกฤษ 1	2 (2-0-0)
6 ภาษาอังกฤษ 2	2 (2-0-0)
7 วิทยาการ	2 (2-0-0)
8 เทคนิคการเขียนรายงาน	2 (1-3-0)
หมวดวิชาเฉพาะ	130 หน่วยกิต
1 พื้นฐานการออกแบบ	2 (1-3-0)
2 เทคนิคการเขียนแบบ	2 (0-6-0)
3 การนำเสนอแบบ	2 (0-6-0)
4 การวัดโครงสร้าง 1	2 (0-6-0)
5 การวัดโครงสร้าง 2	2 (0-6-0)
6 การวัดโครงสร้าง 3	2 (0-6-0)
7 การวัดและปืน 1	3 (1-3-0)
8 การวัดและปืน 2	3 (1-3-0)
9 คอมพิวเตอร์ในงานสถาปัตยกรรม 1	3 (2-6-0)
10 เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 1	2 (2-0-0)
11 เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 2	2 (2-0-0)
12 เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ 3	2 (2-0-0)
13 การวางแผนบริเวณ	2 (1-3-0)
14 การบริหารงานสถาปัตยกรรม 1	2 (2-0-0)
15 การบริหารงานสถาปัตยกรรม 2	2 (2-0-0)
16 กฏหมายการก่อสร้าง	2 (2-0-0)
17 การวางแผนเมืองและผังภูมิภาคเบื้องต้น	2 (2-0-0)
18 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมเบื้องต้น	2 (2-0-0)

19 สัมมนาริชีพสถาปัตยกรรม 1	2 (2-0-0)
20 บรรดกทางสถาปัตยกรรมและการอนุรักษ์	2 (2-0-0)
21 การอนุรักษ์ชุมชนเมือง	2 (2-0-0)
22 เศหะการ และอสังหาริมทรัพย์	3 (2-6-0)
23 โครงสร้างพื้นฐานเมือง	3 (2-6-0)
24 ประวัติศาสตร์ศิลปะ	2 (2-0-0)
25 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 1 (ตะวันตก)	2 (2-0-0)
26 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 2 (ตะวันออก)	2 (2-0-0)
27 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมลาว	2 (2-0-0)
28 สถาปัตยกรรมร่วมสมัย	2 (2-0-0)
29 สถาปัตยกรรมลาร่วมสมัย	2 (2-0-0)
30 การควบคุมสภาพแวดล้อมอาคาร 1	2 (2-0-0)
31 การควบคุมสภาพแวดล้อมอาคาร 2	2 (2-0-0)
32 การควบคุมสภาพแวดล้อมอาคาร 3	2 (2-0-0)
33 การวางแผนสภาพแวดล้อม	2 (2-0-0)
34 การออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่ออนุรักษ์พลังงาน	3 (2-4-0)
35 ตกแต่งภายใน 1	2 (1-2-0)
36 วัสดุและวิธีการก่อสร้าง 1	2 (2-0-0)
37 วัสดุและวิธีการก่อสร้าง 2	2 (2-0-0)
38 กลศาสตร์วัสดุ 1	2 (2-0-0)
39 กลศาสตร์วัสดุ 2	2 (2-0-0)
40 การออกแบบโครงสร้างไม้และเหล็ก 1	2 (2-0-0)
41 การออกแบบโครงสร้างไม้และเหล็ก 2	2 (2-0-0)
42 การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก 1	3 (2-4-0)
43 การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก 2	3 (2-4-0)
44 ระบบโครงสร้างในงานสถาปัตยกรรมศาสตร์	2 (2-0-0)
45 การออกแบบสถาปัตยกรรม 1	4 (2-4-4)
46 การออกแบบสถาปัตยกรรม 2	4 (2-4-4)
47 การออกแบบสถาปัตยกรรม 3	4 (2-6-6)
48 การออกแบบสถาปัตยกรรม 4	4 (2-6-6)

49 การออกแบบสถาปัตยกรรม 5	4 (2-6-6)
50 เตรียมวิทยานิพนธ์	3 (2-6-0)
51 วิทยานิพนธ์	9 หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก	10 หน่วยกิต
1 คอมพิวเตอร์ในการใช้งานสถาปัตยกรรม 2	2 (2-0-0)
2 สถาปัตยกรรมเขตชื่อน	2 (2-0-0)
3 ตกแต่งภายใน 2	2 (2-0-0)
4 งานระบบอาคารขนาดใหญ่	2 (2-0-0)
5 การออกแบบชุมชน	2 (2-0-0)
การฝึกงาน	3 หน่วยกิต

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์ความต้องการสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง

ความต้องการสาขาวิชาเฉพาะทางในระดับปรีญญาตรี

	บริษัท									
	ออกแบบ			รับเหมา			Total			
	Mean	N	td. Deviation	Mean	N	td. Deviation	Mean	N	td. Deviation	
สถาปัตย	3.33	21	.58	2.94	33	.83	3.09	54	.76	
ผังเมือง	2.95	21	1.07	2.34	32	.97	2.58	53	1.05	
ตกแต่ง	2.81	21	.81	2.28	32	.58	2.49	53	.72	
ภูมิศาสตร์	2.57	21	.75	1.94	32	.67	2.19	53	.76	
เทคโนโลยี	3.00	21	.95	2.75	32	.76	2.85	53	.84	
การเคหะ	2.62	21	.67	2.09	32	.93	2.30	53	.87	
สื่อโฆษณา	2.00	21	.89	1.62	32	.66	1.77	53	.78	
ผลิตภัณฑ์	1.86	21	.85	1.50	32	.62	1.64	53	.74	
อนุรักษ์	2.76	21	1.00	2.44	32	1.11	2.57	53	1.07	
บริหาร	2.81	21	.75	2.97	33	.85	2.91	54	.81	

ความต้องการสาขาวิชาเฉพาะทาง ในระดับปรีญญาตรี

อยู่ที่	สถาปัตย	ผังเมือง	ตกแต่ง	ภูมิศาสตร์	เทคโนโลยี	การเคหะ	สื่อโฆษณา	ผลิตภัณฑ์	อนุรักษ์	บริหาร
นค่อนหลวงเรี๊ย Mean	3.20	2.84	2.79	2.47	3.05	2.68	1.79	1.74	2.68	3.05
N	20	19	19	19	19	19	19	19	19	20
Std. Devia	.62	1.12	.63	.61	.78	.58	.79	.73	1.00	.69
แขวงหลงพร Mean	3.25	2.88	2.44	2.31	3.13	2.38	1.75	1.75	3.25	2.81
N	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
Std. Devia	.93	1.09	.73	.87	.62	1.02	.86	.86	.93	.83
แขวงจามปาสัก Mean	2.83	2.06	2.22	1.78	2.39	1.83	1.78	1.44	1.83	2.83
N	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
Std. Devia	.71	.73	.73	.65	.92	.79	.73	.62	.79	.92
Total Mean	3.09	2.58	2.49	2.19	2.85	2.30	1.77	1.64	2.57	2.91
N	54	53	53	53	53	53	53	53	53	54
Std. Devia	.76	1.05	.72	.76	.84	.87	.78	.74	1.07	.81

ตารางวิเคราะห์ความต้องการสาขาวิชาเฉพาะทาง ในระดับปริญญาโท จำแนกตามบริษัท

	บริษัท									
	ออกแนว			รับเหมา			Total			
	Mean	N	std. Deviation	Mean	N	std. Deviation	Mean	N	std. Deviation	
สถาปัตย	2.80	20	.95	2.58	33	.71	2.66	53	.81	
ผังเมือง	2.95	20	.83	2.45	33	.83	2.64	53	.86	
ตกแต่ง	2.40	20	.75	2.06	33	.70	2.19	53	.74	
ภูมิสถาปัตย	2.45	20	.83	1.85	33	.62	2.08	53	.76	
เทคโนโลยี	2.90	20	.79	2.47	34	.93	2.63	54	.90	
การเคหะ	2.60	20	.99	1.91	34	.87	2.17	54	.97	
สื่อโฆษณา	2.00	20	.86	1.67	33	.82	1.79	53	.84	
ผลิตภัณฑ์	1.95	20	.94	1.67	33	.78	1.77	53	.85	
อนุรักษ์	2.95	20	1.05	2.33	33	1.16	2.57	53	1.15	
บริหาร	3.05	20	.69	2.45	33	1.00	2.68	53	.94	

ตารางวิเคราะห์ความต้องการสาขาวิชาเฉพาะทาง ในระดับปริญญาโท จำแนกตามพื้นที่ก่อจ่อมตัวอย่าง

อยู่ที่	สถาปัตย	ผังเมือง	ตกแต่ง	ภูมิสถาปัตย	เทคโนโลยี	การเคหะ	สื่อโฆษณา	ผลิตภัณฑ์	อนุรักษ์	บริหาร
นค่อนหลวงเรี๊ย Mean	2.74	2.79	2.32	2.32	3.05	2.75	1.89	1.84	2.95	3.16
N	19	19	19	19	20	20	19	19	19	19
Std. Devia	.81	.92	.67	.82	.76	.97	.88	.83	1.03	.60
แขวงหลวงพร Mean	2.81	2.88	2.13	2.06	2.94	2.13	1.75	2.00	3.31	3.06
N	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
Std. Devia	.83	.81	.89	.85	.68	.81	.86	.97	.79	.57
แขวงจ่าปาลัก Mean	2.44	2.28	2.11	1.83	1.89	1.56	1.72	1.50	1.50	1.83
N	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
Std. Devia	.78	.75	.68	.51	.76	.70	.83	.71	.71	.92
Total Mean	2.66	2.64	2.19	2.08	2.63	2.17	1.79	1.77	2.57	2.68
N	53	53	53	53	54	54	53	53	53	53
Std. Devia	.81	.86	.74	.76	.90	.97	.84	.85	1.15	.94

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นาย วิปراسิทธิ์ สุวนนະวงศ์
ประวัติการศึกษา ค.ศ 1982 มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์
 เวียงจันทน์ สปป.ลาว
 ค.ศ. 1987 มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว นครหลวง
 เวียงจันทน์ สปป.ลาว
 ปริญญา สถาปัตยกรรมศาสตร์
ประวัติการทำงาน อาจารย์ประจำ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 แห่งชาติลาว นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว ค.ศ 1989
ตำแหน่ง และสถานที่ทำงานปัจจุบัน รองภาควิชาฝ่ายวิชาการ ภาควิชาสภาพแวดล้อมผังเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว นครหลวงเวียงจันทน์
 สปป.ลาว
 Vientiane, lao PDR
 TEL +856-21-414530
 FAX +856-21-451472
 โทรศัพท์มือถือ +856-20-5518777
 +66-084-605 8823
 E-mail : vpsith @ yahoo.com

